

de Kunde van Zielvervoering

Sultan Valad

Kitab al-Ma'ârif
de Kunde van Zielvervoering

Een openbaring van Wijsheid

Sultan Valad

1226-1312

zoon van Jalal ad-Din Rumi

Inhoudsopgave:

Inleiding van Sultan Valad -	8
Daad -	11
Vrienden van God -	14
Essentie en vorm -	25
De Man van God -	45
Ziel -	49
Schepping -	59
Lente, paradijs, hel -	68
Overwinning -	71
Meester en Discipel -	74
Sterf voordat je sterft -	82
Dood -	88
De Kalief van God -	91
Hart -	99
Innerlijke betekenis -	105
Ken U self -	110
Gerechtigheid -	122
Gelijke zoekt gelijke op -	129
Sluiers van de wereldse middelen -	132
Nederigheid -	138
Oordeel -	148
Je bent dat wat je zoekt -	158
Toetssteen -	178
De Alchemie van Genade -	187
Geleerden -	193
Innerlijk bestaan -	197
Gedachten -	202
Microkosmos en Macrokosmos -	206
Over het herkennen van de Meester -	209
De houder en het inhoud -	215
Dienstbaarheid -	217
Kennis -	219
Visioenen -	221
Ongeloof en Geloof -	226

- Inleiding:

Het boek De kunde van Ziel's vervoering (Kitab al-Ma'ârif) geschreven door Sultan Valad werd voor het eerst vertaald in een westerse taal in 1982: "The Book of Mystical Knowledge". Het werd gepubliceerd in het Frans onder de titel "Maître et Disciple" Sultan Valad vertaald door Eva de Vitray-Meyerovitch, (Éditions Sindbad, Paris, 1982). In 2003 werd het vertaald in het Spaanse, "Maestro y discipulo", Sultan Valad, vertaald door García Muro, Jesús,(published by SUFI, Madrid, 2003).

Sultan Valad was de zoon van Jalal ad-Din Rumi. Jalal ad-Din Rumi werd geboren in Balkh in Khorasan in 1207. Rumi was zelf de zoon van een eminente leraar, Baha-ud-Din Valad, die ook "de sultan van de geleerden" werd genoemd. Het is in zijn nagedachtenis dat zijn kleinzoon, Sultan Valad, ook Baha-ud-Din werd genoemd.

In 1219 moest Rumi's vader vluchten uit Khorasan vanwege de Mongoolse invasie. Het gezin belandde uiteindelijk in Anatolië, in Konya, de hoofdstad van het Seljuk rijk. Dit is waar Jalal ad-Din Rumi zijn vader opvolgde als hoofd van een theologische universiteit . Hij onderwees daar tot zijn dood in 1273.

Jalāl ad-Dīn Rumi componeerde een aanzienlijk werk, waaronder de Mathnawi, de Diwan van Shams van Tabriz, Ruba'iyat en Fihi-ma-fihi. Fihi-ma-fihi is een reeks gesprekken van Rumi met zijn discipelen en vrienden die werd verzameld door Sultan Valad.

Dit boek heette oorspronkelijk Maarif, wat zich letterlijk vertaalt als "verheldering","vervoering". Het is samengesteld uit lezingen gegeven aan zijn studenten die het materiaal van zijn vader uitleggen en weerspiegelen. De toon en het materiaal is best te vergelijken op het materiaal van zijn vader, verzameld in Fihi-ma-fihi. Maar Maarif is minder spontaan, meer uitgewerkt,

meer expliciet en minder complex. De vorm is minder divers omdat het slechts een paar gesprekspartners, discussies en vragen bevat.

Het is duidelijk dat Sultan Valad reflecteert op de leer van zijn vader en breidt het uit waar hij vooral het meest belangrijk vindt. Het is ook interessant om op te merken dat Maarif is ook de titel van het boek van de grootvader van Sultan Valad - die zijn naamgenoot was. Dit boek is recentelijk in het Engels vertaald onder de titel *The Drowned Book: Ecstatic and Earthy Reflections* van Bahauddin, de vader van Rumi door Coleman Barks en John Moyne.

Er wordt gezegd dat Rumi op een dag met zijn bezoekers over de stok van Mozes sprak. Volgens de Koran verslond de stok de creaties van de tovenaars van de Farao, terwijl de lengte van de stok niet werd vergroot of verkleind door één enkel atoom. Rumi vroeg: "Hoe zou ik deze onvergelykelijke gelijkenis kunnen verklaren, zodat mensen het kunnen begrijpen? "

En toen hij zich naar Sultan Valad wendde, vroeg hij hem om op het vers in te gaan. Sultan Valad boog en zei: "Deze gelijkenis is als een man die een extreem groot paleis woont waar een volledige duisternis heerst. Plots brengt iemand een fakkel en zijn aanwezigheid verlicht het paleis. De fakkel noch vermindert, noch vergroot, maar de duisternis verdwijnt. "Rumi feliciteerde hem en zei dat hij verrukt was over het antwoord.

Ooit vertelde Rumi zijn zoon: "O Bahâ-ud-Dîn, mijn komst naar deze wereld gebeurde toevallig om de uwe voor te bereiden; want alle woorden die ik zeg, zijn preken, maar jij, jij bent mijn daad. "

De tekst van de originele Maarif is afkomstig uit de Perzische collectie van Najib Mayel Heravi, die vijf verschillende edities van het boek vergeleek, verzamelde en samenstelde. De versie die we

hebben gebruikt is de kleinste in omvang van de 5 edities, en heeft de meest gemeenschappelijke van alle andere versies. De Fransen en Engelse vertalingen zijn ook gebruikt bij de voorbereiding van de huidige editie. Alles is in het werk gesteld om in haar onbereikbare vorm de leer te behouden die erin bevat.

In het soefisme beschrijft ma'rifa de mystieke intuïtieve kennis van spirituele waarheid, of beter de kunde van zielvervoering die bereikt wordt door extatische ervaringen, eerder dan geopenbaard of rationeel verworven.

Een zoeker naar ma'rifa wordt 'arif' genoemd, degene die "weet".

In een van de vroegste verslagen van de Maqamat-l arba'in ("veertig stations") in het soefisme, somt soefimaster Abu Said ibn Abi'l-Khayr ma'rifa op als het 25e station: "Door alle schepselen van de twee werelden, en door alle mensen heen, zien ze Allah, en er is geen beschuldiging van hun waarneming. "

Marifat is een van de 'vier deuren' van het soefisme:

Sharia: juridisch pad.

Tariqa: methodisch-esoterisch pad.

Ma'rifa: zielvervoering, mystieke kennis, bewustzijn, mystiek.

Haqiqa: mystieke waarheid / waarheid.

Een metafoor om de betekenis van ma'rifa uit te leggen, is het verzamelen van de parel. Shari'a is de *boot*; tariqa wordt vertegenwoordigd door *het roeien* van de parelman; haqiqa is de *parel*; en ma'rifa is het *vermogen* om het verschil te zien tussen echte en valse parels.

- Inleiding van Sultan Valad

Bismillah ir Rahman ir Rahim
In de naam van Allah,
de Meest Genadige,
de Meest barmhartige

Alle profeten en heiligen zijn bekend
en onderscheiden op grond van de
mirakels en wonderen die zij verrichten.

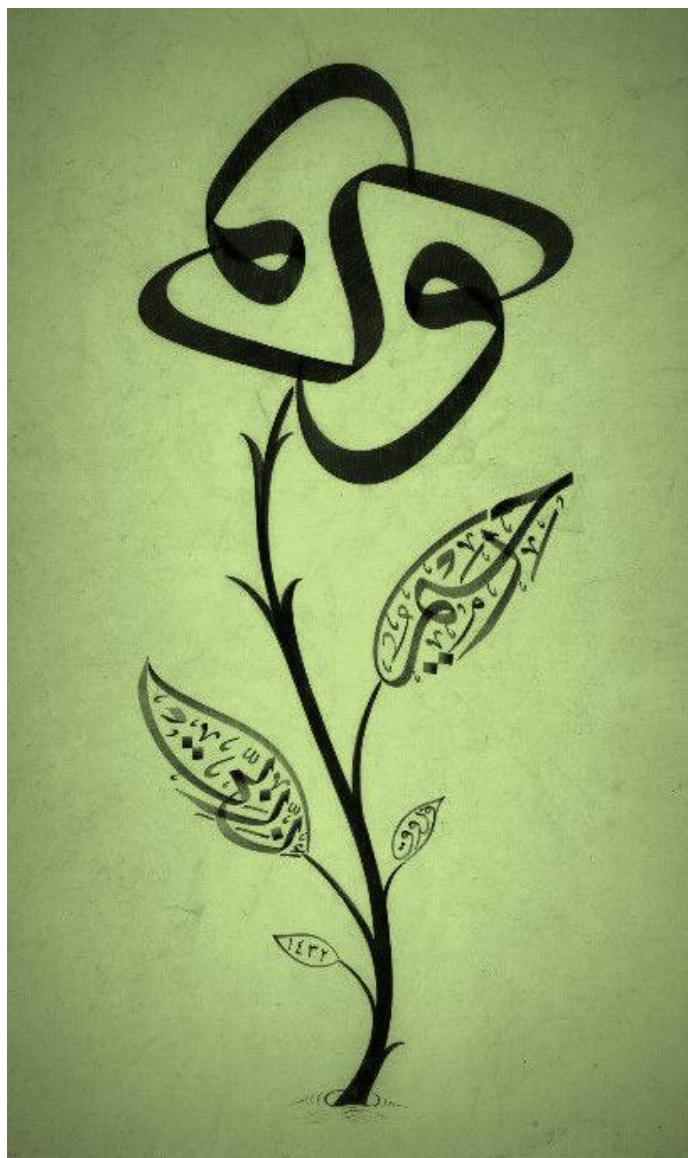
De wijzen en de zoekers naar waarheid zeggen dat God aan elk van hen een specifieke genade heeft geschonken. Wat Hij de één heeft toegestaan, heeft Hij niet aan een ander toegestaan. Hij heeft aan ieder een andere heerschappij gegeven, een afzonderlijke wereld. Mijn grootvader placht te zeggen dat elke profeet in staat was om elk wonder uit te voeren en dat ze alle krachten bezaten. Maar God gaf aan ieder een kenmerk op basis van de behoeften van het moment om aan een specifieke behoefte of verlangen te voldoen. Een wijze kan bijvoorbeeld geneeskunde, astronomie en andere wetenschappen kennen: maar wanneer hij een patiënt behandelt, kunnen we niet bevestigen dat hij alleen de kunst van het medicijn kent. Afhankelijk van de omstandigheden zal hij een aspect van zijn kennis laten zien dat hij beheerst heeft. Of, als een persoon die tegelijkertijd een deskundige goudsmid is, schoenmaker en kleermaker kleding naait, kunnen we niet zeggen dat hij alleen dat specifieke vak kent. Of beter nog, als een rivier een watermolen aandrijft, zou een verstandig persoon niet zeggen dat het de enige functie van de rivier is; het is in staat tot vele andere dingen, zoals het wassen van kleren, verfrissen, tuinen opnieuw groen maken en bijdragen aan de groei van planten en bloemen. Maar in dat

specifieke geval is het noodzakelijk om het wiel van de molen te verplaatsen; en in een tuin of veld kan worden gezien dat het andere diensten biedt.

Daarom is elke Profeet in staat om elk wonder te volbrengen, maar hij voert mirakels en wonderen uit volgens de behoeften van zijn volk.

De profeten zijn manifestaties en instrumenten van God. Ze zijn gedooft en vernietigd in Hem. God laat door hen alles zien. Dus, hoe is het mogelijk om te beweren dat God niet in staat is om alles te doen? God is het actieve principe; de profeten zijn als een pen in de hand van de schrijver. Elk teken dat de pen tekent, is in feite door de schrijver geschreven. Ze zijn als de boog en de pijl. Het is niet de boog die op de pijl schiet, maar de boogschutter. Dat is waarom God, de Allerhoogste, heeft gezegd: *"Toen je doodde, was jij het niet die doodde, maar God."*

God zegt letterlijk: *"Mohammad, die pijl die je hebt geschoten, wij zijn het die jou hebben geschoten. Alles wat je doet is door het gebod en het mandaat van God. Wat is dan uw rol? Omdat Wij het zijn die handelen en alles wordt gedaan door Onze begeerte en wil, vecht en strijdt hij die strijdt en tegen u strijden, tegen Ons; hij die je volgt en handelt op je bevelen en vriendschap en liefde voor jou manifesteert, heeft die dingen door Ons gedaan"*

- Daad

Iemand zei: "Het belangrijkste is daad; woorden zijn niet belangrijk. "Ik zei:" Ik zou ook graag iemand willen vinden die weet wat daad is en kan zien, zodat ik hem daad kan tonen. "Nu hou je van woorden. We kunnen met je praten omdat je geen man van daad bent. Hoe kon je begrijpen wat daad is? Als daad begrijp je alleen gebeden, vasten, het lezen van spirituele teksten, bedevaarten, aalmoezen, meditatie en toewijding. Maar dit zijn geen daden. Dit zijn de middelen om echte daden te bereiken. Het is mogelijk dat wanneer je deze activiteiten uitvoert, zij enige invloed op je uitoefenen en je omvormen in relatie tot wat je eerder was. Bijvoorbeeld, gebed stelt iemand in staat om afstand te nemen van zonde en dwaling. Daad zuivert je fouten echter. Wanneer je in een staat van onzuiverheid bent, heb je het gebed niet volbracht.

Dus al deze verschillende vormen en modes maken geen daad samen. Daad is de transmutatie van het hart, die van de ene staat naar de andere gaat. Zoals de zaadvloeistof en het embryo dat van de ene staat naar de andere in de moederschoot gaat; eerst een bloedprop, dan een foetus, dan het gezicht van een man die begiftigd is met leven, de wereld binnenkomt en opgroeit. Deze transformatie en groei is daad en hemelvaart.

De betekenis van Miraj (de Hemelreis van de Profeet) is dezelfde als die we zojuist hebben genoemd. De zoeker gaat van de ene interne staat naar de andere. De tweede toestand is hoger dan de eerste; de derde is hoger dan de tweede, ad infinitum.

Iedereen die in de bazaar van deze wereld - omdat "*Deze wereld het veld is dat in de andere wereld wordt geoogst*" - nog twee dagen in dezelfde staat blijft, een verlies lijdt.

Dag na dag, seconde per seconde, is het nodig om op te staan en verder te gaan. Dit is de realiteit van daad. Wie ziet zo'n daad? Met uitzondering van God, niemand weet het of kan het zien. *"Mijn heiligen zijn onder mijn koepel; behalve ik, niemand kent ze."*

Kortom, kunde is dichter bij echte daad dan persoonlijke inspanning en lichamelijke praktijken zoals bidden, vasten en de rest. Omdat het mogelijk is dat kunde wordt gescheiden van daad en dus nutteloos wordt, is het nog meer mogelijk dat persoonlijke inspanningen en lijfpraktijken, omdat ze verder van echte daad verwijderd zijn, nog nuttelozer worden. Huichelaars verrichten externe praktijken zoals bidden en vasten, maar kunnen het pad van het geloof niet doorkruisen en het bestaan van God verklaren. Als ze de kunde en het vermogen zouden bezitten, zouden ze geen schurken zijn. Daarom is alles wat werd gezegd en aangegeven met betrekking tot de verschillende vormen en manieren, gebaren en devoties die worden beoefend en erkend, is het middel tot echte daad, maar niet de daad zelf.

Iblis/shaytan heeft duizenden jaren lang praktijken van toewijding in de hemel uitgevoerd. Als zijn uiterlijke gebruiken echt waren geweest, zou hij zich anders gedragen hebben toen God hem beval zich voor Adam te werpen.

Jezus verrichtte geen externe handelingen, maar oefende ware daad uit op een zodanige manier dat hij in staat was om te evolueren van een staat van geestelijke kindertijd naar spirituele volwassenheid. Wat Jezus in de wieg uitsprak (*"Ik ben waarlijk de dienaar van God; Hij heeft mij het Boek gegeven en heeft mij een profeet gemaakt."* -Soera 19, vers 30) bereikte Mohammad toen hij veertig jaar oud was.

Dus de realiteit van daad ligt op elk moment in je transformatie en vooruitgang. Wanneer de steen der wijzen

koper schaaft, is het de transmutatie van koper in goud dat de echte daad vormt. Een stuk koper kan worden gehamerd, gekookt of verlengd, maar het zal nog steeds koper blijven. Degenen die niet in staat zijn om goud te herkennen en de uiterlijke vorm of praktijken waar te nemen, zeggen: "Als goud in de wereld bestaat, is het dat wat gehamerd en wijd en lang is geworden." Maar hij die goud kent onderzoekt het metaal met de toetssteen en zal het niet kopen, zelfs voor een halve cent, als het geen puur goud is.

Ik, die God ben, kijk niet naar je gezichten, je gedrag of je woorden, maar ik richt mijn ogen op je hart om de mate van liefde die je voor me hebt te weten.

Voor een wijs man is één indicatie voldoende. Of met andere woorden: "als er iemand thuis is, zal slechts één woord voldoende zijn. "

- **Vrienden van God**

De vrienden van God zijn de attributen van God en zijn uitverkorenen (Deze attributen zijn zaken als Alles Zien, Alles-Horen, Al -Machtig. Alles bij elkaar zijn er 99 van hen, gewoonlijk de 99 namen van God genoemd) en zijn uitverkorenen; niet God zelf, maar zij zijn de Geheimen van God. Kennis en bewustzijn van God is gemakkelijker dan de kennis van zijn Geheimen. Evenzo, als je iemand wilt kennen, maak je kennis en breng je wat tijd met hem door. Dit verlangen om hem te kennen kan met weinig inspanning worden bereikt. Maar als je de innerlijke geheimen van zijn hart wilt winnen, zijn grotere inspanningen nodig. We kunnen concluderen dat het gemakkelijker is om de schijn te leren dan om innerlijke geheimen te verkrijgen.

Als iemand een meester wil bezoeken en door hem wordt ontvangen, kan hij na een paar pogingen en met enige moeite slagen. Maar als hij toegang wenst te hebben tot de kennis van de Meester, dan moet hij vele jaren en veel moeite doen om een deel van deze schat te verwerven.

In een stad zijn er honderdduizend, God-gelovende mensen. Allen hunkeren ernaar dat God hen hun verlangens schenkt. Ze beschouwen God als de Unieke, de Almachtige, de Genereuze, de Leraar, de Gids, Hij die vergeeft en Hij die straft. Ze onderwerpen Hem met oprechte hart en ziel en aanbidden Hem. Over het algemeen zijn ze zo: sommige zijn sterk in actie, andere zijn zwak; sommigen hebben weinig kennis van God en sommigen hebben veel. Maar onder deze honderdduizend mensen neigt slechts een kleine gemeenschap naar een ware heilige. Onder die kleine gemeenschap kennen maar één of twee echt de heilige.

Na deze discussie is het duidelijk dat aanbidding en kennis van God gebruikelijk zijn. In het algemeen kan iedereen, zonder uitzondering, het pad van kennis volgen. Zelfs de achteloze aanbidding van God.

Goddeloosheid en geloof, beide reizen op Zijn pad en zeggen: "*Hij is uniek, degene zonder deelgenoten.*"

Mannen aanbidden God in verschillende vormen, gebruiken en talen. Maar aanbidding is niet exclusief voor de mens. Zelfs de hemelen, de zon, de sterren, de maan, de aarde, mineralen, bergen, stenen, stof, lucht en vuur - alles aanbidt en prijst Hem in een taal die je niet kent of begrijpt.

Om ervoor te zorgen dat iedereen tot God bidt of tot Hem terugkeert, zijn alle geschapen wezens de schermen en hovelingen van God. Maar de voortreffelijke lekkernijen, zijden kleding, mooie vrouwen en andere rijkdommen van deze wereld verhinderen dat de uitverkorenen God kan dienen en zien. Deze uiterlijkheden zijn als struikrovers voor de zoekers en degenen die op het pad zijn totdat, door middel van klaagliederen, gebeden en herinnering, sommigen van hen ontsnappen aan de bandieten en met succes de lasten en uiterlijkheden van de zoeker naar aanvaarding en onderwerping aan God brengen. Maar het is God die de heiligen van God bewaakt en het iedereen onmogelijk maakt, ze te vinden of te herkennen, omdat er is gezegd dat "*mijn heiligen onder mijn koepel zijn; Behalve ik, kent niemand ze.*" "Dat wil zeggen, Mijn heiligen en Mijn vrienden zijn verborgen onder de koepel van Mijn jaloezie, zodat niemand anders dan ik hen kan zien of kennen. Zoals in deze wereld, wanneer de grote koningen op de troon van gerechtigheid zitten en zowel edelen als gewone mensen in hun voorhoven ontvangen; het horen van elke wens en het verlenen van verzoeken loopt volgens rang. Toch zien deze mensen nooit de zonen en

dochter van de koning. En de man die vraagt om de vertrouweling en metgezel van de koning te worden, riskeert zijn hoofd - tenzij de koning, uit eigen wil en wetende dat hij loyaliteit en geloof hecht aan de persoon, hem zijn vertrouweling maakt.

Goddeloze obstakels of struikrover -achtige demonen en duivels kunnen worden weggejaagd door middel van gebeden en Dhikr (Bezinning over de Attributen van God). Maar met welke gebeden of welke Dhikr kunnen we God weggagen? Daarom is het duidelijk dat het vinden van Vrienden van God en hen kennen veel moeilijker is dan het kennen van God. Kennis van God leidt niet noodzakelijkerwijs tot kennis van de Vrienden van God, omdat er veel mensen zijn die God erkennen en zich onderwerpen, maar de Waarheid niet kennen en begrijpen. Zelfs wanneer ze een Vriend van God zien, maken ze van hem een vijand en wijzen hem af.

Sommige wijzen, zoals Junaid (Junaid of Bagdad -d. 910) en Shibli (Junaid's disciple-d. 945) , verwierpen Mansur el-Hallaj vanwege zijn schijnbaar godslasterlijke geschreeuw "*Ik ben de waarheid*" - en besloten zijn bloed te vergieten. Ze hebben unaniem een edict uitgegeven waarmee deze unieke en kostbare man kon worden opgehangen. Nadat zijn lichaam van de galg was weggenomen, werd het verbrand en zijn as op de rivier verspreid zodat er geen spoor van hem in deze wereld zou achterblijven. Er wordt verteld dat, ongeacht wat werd geprobeerd, de as zich op het oppervlak van de rivier zou rangschikken om de woorden "*Ik ben de waarheid*" te vormen. Ze waren allemaal gevuld met berouw na het aanschouwen van dit wonder.

Evenzo voor Mozes, die een van de Profeten en Gezanten van God was. Ondanks zijn kennis en grootheid, probeerde Mozes Khidr te leren kennen (een mysterieus personage uit

de Islamitische traditie dat de gids van Mozes was. Er wordt ook gedacht dat het de profeet Elia is) en smeekte God om hem te ontmoeten. Na vele gebeden en klaagzangen, werd zijn smeekbede ingewilligd. God zei: *"Begin een reis en zoek onze zuivere dienaar zodat je hem kunt vinden."* Hij vond Khidr aan de kust. Zijn ogen en zijn hart waren verlicht door deze ontmoeting, en hij bereikte vele doelen dank aan deze ene bijeenkomst. Want: *"God, de Allerhoogste, heeft dienaren. Als ze naar de andere bedienden staren, bedekken ze hen met de mantel van voorspoed"*. Een blik van Khidr beklede Mozes met zulke gewaden van eer en zoveel zegen dat *"het oog niet heeft gezien, het oor niet heeft gehoord en niets is door het hart gegaan."* (Hadith van de Profeet). Verlangen naar de vriendschap en gezelschap van Khidr sprong op in Mozes, zonder hem ooit te zien of zijn aanwezigheid te ervaren:

U bent niet zichtbaar voor ons,

dus we zijn in deze staat.

Wee ons, indien U zichtbaar werd.

Khidr zei: "O Mozes, wees tevreden met alles wat je in ons hebt gezien en vertrek, want het delen van de weg met ons is gevaarlijk. Het zou beter zijn dat je niet het risico nam, want er zijn veel gevaren". Maar Mozes beklagde zich met oprechtheid en liefde. Nadat ze een tijdje onderweg waren, vonden ze een schip aan de kust. Het schip had geen gelijke in zijn schoonheid en vakmanschap. Khidr heeft er echter een gat in gemaakt, zodat het onbruikbaar werd. Mozes zei: "Wat U hebt gedaan is niet juist, omdat het in strijd is met wijsheid en de wet. Als de toetssteen van rechtvaardigheid werd toegepast, zou deze daad niet worden gevonden van goede waarde, en op de schaal van eerlijkheid en de wet zou het zichzelf als onrechtmatig onthullen. "

Khidr antwoordde: "Heb ik je niet gewaarschuwd dat je het niet oneens met me zou moeten zijn?"

Mozes verontschuldigde zich: "Ik ben ons pact vergeten. Het is mijn eerste fout, maar vergeving is beter". En hij weende veel totdat Khidr hem vergaf.

Na enige tijd waren ze op een eiland aangekomen. Onder de kinderen van dat eiland was er een mooi, sierlijk en lief kind. Khidr pakte zachtjes de hand van het kind en liep met hem mee. Mozes was verbaasd en volgde Khidr en het kind. Toen ze op een eenzame plaats aankwamen en buiten het zicht van mensen, zette Khidr het kind onder zijn voet en sneed zijn keel door. Mozes protesteerde heftig en schreeuwde: "Waar is de eerlijkheid om het leven van een zuiver en onschuldig kind te beëindigen?"

Khidr antwoordde: "Heb ik je niet gezegd om je af te wenden en niet met me mee te gaan omdat je geen uithoudingsvermogen zou hebben om mijn acties te zien of te begrijpen?"

Mozes kwam weer bij zinnen en zei: "Ik heb een fout begaan; vergeetachtigheid heeft mij overwonnen. "

Khidr zei: "Je bent zo onbeschoft! Telkens wanneer je mijn daden in twijfel trekt, zeg je dat je een fout hebt gemaakt en dat vergeetachtigheid je heeft overwonnen".

Mozes zei: "Vergeef me, uit liefde voor God, nogmaals, want het is gebruikelijk om drie keer te vergeven. Als ik opnieuw iets beweer, accepteer dan mijn excuses niet ".

*Als je opnieuw een fout in mij ziet,
help dan niet in mijn tegenspoed.*

Khidr verontschuldigde Mozes voor de tweede keer onder de voorwaarde dat, als hij een derde fout zou plegen, ze zouden scheiden, ongeacht enig voorwendsel of excuus. Ze reisden enige tijd samen. Bij toeval gebeurde het dat ze een

aantal dagen geen voedsel vonden en bijna dood gingen van de honger. In deze staat van ontbering kwamen ze op een enorm eiland waar ze een grote stad en een grote menigte mensen zagen. Ze zagen een muur op de rand van instorting vanwege een groot gat. Khidr repareerde en herbouwde de muur.

Toen Mozes zag wat er was gebeurd, was hij er zeker van dat uiteindelijk, na zoveel ellende en honger, voedsel, geschenken en geld hen snel in grote hoeveelheden zouden bereiken. Maar Khidr nam Mozes bij de hand en liep weg. Mozes verloor zijn geduld en schreeuwde: "O, Khidr! We zijn hongerig. Je hebt een muur herbouwd die niemand kon repareren en de eigenaar van dit huis is buitengewoon rijk. U had in ieder geval om een loon kunnen vragen dat ons een paar dagen had kunnen laten eten. Zelfs als je afstand had gedaan van alles, had je kunnen vragen om een stukje brood, zodat we konden eten. Je actie is in strijd met de wet en gerechtigheid en niemand kan het daarmee eens zijn".

Khidr zei: "O Mozes! Je hebt drie fouten begaan. Ik zal u echter de drie zaken uitleggen die uw protesten hebben veroorzaakt, zodat u misschien weet dat deze acties eerder de goedkeuring waard waren dan veroordeling. Anders zou ik ze niet hebben gedaan".

"De reden dat ik een gat in het schip maakte, hoewel het toebehoorde aan arme en fatsoenlijke mensen, was dat ik met mijn innerlijke oog zag dat tirannen de intentie hadden om het schip te nemen en het te gebruiken om goede mannen aan te vallen. Daarom heb ik het schip vernietigd en onbruikbaar gemaakt".

"De reden voor de moord op het kind was dat de jongen, die van kwaadaardige natuur was, zich op latere leeftijd zo zou hebben gedragen dat zijn ouders op de weg van God

zouden hebben gefaald. Ik wilde dat zijn ouders het perfecte doel bereikten en niet afdwaalden vanwege hun zoon. Het is als een tuinman die de zieke takken snoeit, zodat de andere takken kracht kunnen opbouwen”.

"Ik herstelde en herbouwde de muur die verwoest was tot het punt van instorting. De muur was van rijke weeskinderen. Ik vroeg niet om geld of vergelding omdat hun vader een dienaar van God was”. De commentatoren van dit verhaal merken op dat er in de zevende generatie van die weeskinderen een rechtvaardige man was. Anderen beweren dat er een goede man was in de zeventigste generatie. Dus een man als Khidr - waartoe niet alleen de schat van de andere wereld behoort, maar die zelf een bron van vrijgevigheid is - handelt ten voordele van de voorvader van het zevende of het zeventigste geslacht. Uit respect voor de nazaten verrichtte hij een buitengewone dienst die niemand anders had kunnen doen. Hoewel hij zelf grote behoefte en moeilijkheden had, accepteerde hij geen compensatie.

Zo verklaarde Khidr de essentie van de wijsheid van deze drie geheimen aan Mozes - en zij scheidden.

Een afstammeling van Ali (Ali was de neef en schoonzoon van de Profeet) viel dronken in de bazaar in de stad Tabriz. Zijn hoofd, gezicht en baard waren vervuild met braaksel en stof. Een vrome soefi, die hem in deze toestand zag, beledigde hem en spuugde op hem. Diezelfde avond verscheen de Profeet aan de soefi in een droom: "U beweert tot mijn dienst te zijn, iemand die mijn traditie opvolgt en zich onderwerpt, in de hoop onder degenen te zijn die het paradijs zullen binnengaan. Maar toen je me in het midden van de bazaar met braaksel zag bedekt, waarom waste je dan niet mijn vuiligheid en legde je me neer zoals verwacht van de bedienden die hun meester

verzorgen? Je hebt me niet alleen niet gediend, maar je hart stond je toe om op me te spugen”.

Op dit moment zei de soefi tegen zichzelf: "Wanneer heb ik deze dingen met de Profeet gedaan?" De profeet antwoordde onmiddellijk: "Weet u niet dat onze kinderen onze kostbaarste bezittingen zijn? Als het niet zo was, hoe konden ze dan de bezittingen van hun vader erven? "De soefi ontwaakte met een verschrikking en ging op zoek naar de man. Hij bracht hem naar zijn huis en gaf hem zijn huis en de helft van zijn bezittingen. Terwijl hij leefde, bleef hij tot zijn dienst en verzorgde hem met groot respect.

In nadruk van het voorgaande wordt verteld dat een soefi tegen een ander zei: "Elke dag manifesteert God de Allerhoogste zich zeventig keer voor mij." De andere antwoordde hem: "Als je zoveel dapperheid voelt, ga dan Bayazid opzoeken . "Na enige tijd, zei de soefi opnieuw:" Ik zie God zeventig keer per dag. "En de ander herhaalde:" Als je zoveel moed hebt, ga dan naar Bayazid”.

Omdat deze affaire lang duurde, besloten de soefi eindelijk om Bayazid te bezoeken, die in een bos woonde. Bayazid wist intuïtief dat de soefi hem kwam bezoeken en kwam uit het bos om hem te ontmoeten, en buiten het bos vond hun ontmoeting plaats. Op het moment dat de soefi Bayazid zag en zijn gezegend gezicht zag, kon hij het niet verdragen; in één keer gaf hij zijn ziel op en verliet deze wereld.

Laten we eens kijken naar de diepe betekenis van het bos. Het bos vertegenwoordigt het binnenland van Bayazid, en de bomen in het bos zijn de gedachten, kennis en spirituele rangorde die hij in zijn hart had. Toen de soefi op de plaats van Bayazid aankwamen, hoe kon hij het bos zijn binnengegaan en

toen weer naar buiten zijn gelopen? Bayazid moest uit het bos komen, zodat de soefi hem kon zien.

Evenzo, wanneer een intelligente man tegen een kind spreekt, moet hij uit het "woud" van zijn eigen intelligentie en kennis komen en overeenkomstig met het kind spreken. Op deze manier kan het kind het begrijpen. *"Praat met mensen volgens de mate van hun begrip."*(Hadith van de Profeet)

De soefi heeft God volgens zijn eigen vermogen waargenomen. Maar toen het Licht en de Pracht van God op hem scheen door de omvang van Bayazid, kon hij het niet verdragen en werd hij vernietigd.

De Engel Gabriël ontving het licht van goddelijke straling en verkreeg er zijn levensonderhoud van. Hij was, als een vis, eeuwig ondergedompeld in de oceaan van de Goddelijke Verbond. Toen hij Mohammed tijdens de Mi'raj (de Hemelreis) naar God toe bracht, ging hij samen met hem zo hoog als zijn eigen rang kon toestaan. Toen ze op deze superieure plaats aankwamen, stopte hij en bleef onbeweeglijk. De Profeet zei: "Kom, waarom blijf je daar?" Gabriël antwoordde: "Ik kan niet verder gaan want ik ben daar niet toegestaan. Als ik een stap verder ga, zal ik worden verbrand. "

De Profeet ging alleen verder en aanschouwde Goddelijke Schoonheid met het innerlijke oog.

Iedereen die God ziet, van een mier tot Salomo, ziet Hem volgens zijn eigen vermogen. Alle dingen worden door God gevoed en al het leven en bestaan komen voort uit de Openbaringen van God. Maar waar zijn de Openbaringen van Salomo of de mier?

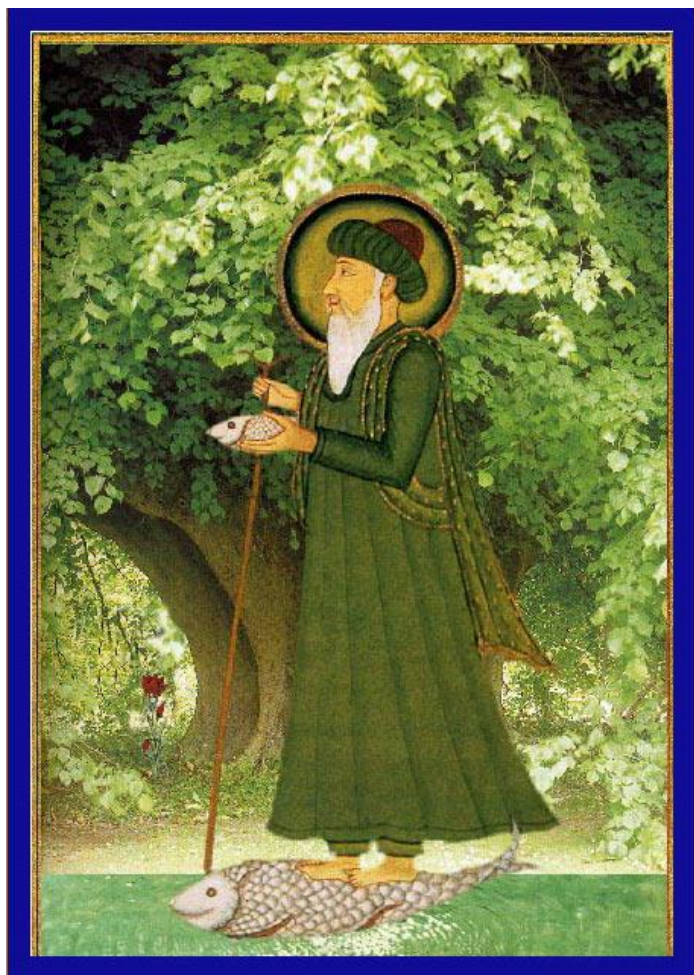
Een meester heeft tien slaven. Een van de slaven is vijf jaar oud, een andere is tien, de andere is dertig, de andere is vijftig en de andere is zestig jaar oud. Ze staan allemaal ten

dienste van de meester en tonen hem onderdanigheid. De dienstbaarheid van sommigen is echter superieur aan die van anderen. De meester praat met elk van hen, maar in overeenstemming met hun vermogen onderhoudt hij een andere relatie met elk van hen. Als hij zich op dezelfde manier zou gedragen bij de jongste als bij de oudste, zou de jongste het niet kunnen verdragen.

Het kledingstuk is door kleermaker gemaakt afgestemd op de man.

Evenzo manifesteert God Zichzelf aan de gelovigen en de heiligen in overeenstemming met hun spirituele rangorde. Het licht van God daalt op hen neer op een manier die ze kunnen verdragen. Wanneer een man zich wil verenigen met vuur, verwarmt hij water in een bad. Hij verenigt zich met het vuur door middel van het water. Als hij rechtstreeks in het vuur zou lopen, zou hij worden verbrand. De Volmaakte Man bevindt zich echter in het vuur als een vis in het water. De andere zoekers en gelovigen missen de nodige kracht om, zonder tussenkomst van het vuur, te profiteren van het vuur.

Wat we hier zeggen is dat het gemakkelijker is om de Vrienden van God te herkennen en te kennen dan om God te kennen zonder hun bemiddeling. Het betekent niet dat de Vrienden van God anders zijn dan God; een dergelijke bewering zou onjuist zijn. Maar je kunt God niet zien met dezelfde kracht als waarmee de Vriend van God Hem beschouwt. Ga daarom op zoek naar de Vriend van God, zodat je door zijn tussenpersoon kunt zien wat hij ziet - en God weet het beste.

Al khidr

- Essentie en Vorm

Iemand merkte op: "We hebben sommige derwischen zien wenken op de wervelende dansen en muziekinstrumenten bespelen zoals het riet. Hoe is het mogelijk dat dergelijke activiteiten worden toegestaan door de regels van de derwischen? Is het raadzaam voor een derwish om op deze manier te handelen? "

Ik zei: "Ons antwoord zal gedetailleerd zijn. Als er een oprechte derwish is die zich bezighoudt met streven, zoeken, ritueel bidden, vasten, in retraite gaan en Dhikr, en God op deze manier al jaren zoekt, en als gevolg daarvan een spirituele staat (*hal*) en visie heeft bereikt (*zawq*) ; bovendien heeft hij deze praktijken geëvalueerd volgens de interne balans, en heeft vastgesteld dat zijn deelname aan de dans of het luisteren naar muziek zijn spirituele staat en visie heeft geïntensiveerd; in een dergelijke situatie maakt de spirituele gids het toelaatbaar voor deze derwish om de dans te oefenen en naar muziek te luisteren. Dit komt omdat zijn doel is om dichter bij God te komen en niet om genot te zoeken.

- *Hal*: een geestelijke staat die tijdelijk is en zonder hulp of stimulans vrij komt, en wanneer die komt, gaan de kenmerken van het Zelf met onderbreking. Als deze toestand voortduurt en een permanent kenmerk wordt, wordt het Maqam (rang) genoemd.

- *Zawq*: Letterlijk "smaak". Dit woord verwijst naar de eerste stop van het visioen van de Waarheid, het zijn kleine sporen van verlichting die soms Bliksem wordt genoemd.

Maar als tijdens het gebed dezelfde geestelijke toestand hem overkomt, dan heeft hij het doel bereikt met betere middelen. In een dergelijke situatie is het hem niet toegestaan om aan de dans deel te nemen.

De weg van Armoede (*faqr*) is zelf de essentie van de wet en de essentie kan niet in tegenspraak zijn met het doel van de wet. De gepelde walnoot wordt geen perzik of abrikoos genoemd. De wet vereist van iedereen onderwerping. Omdat de toewijding en discipline van de gewone man zwak zijn, kan hij echter niet aan veeleisende eisen voldoen. De wet vormt een eenvoudiger en minder veeleisende manier, zodat gewone mensen hun spirituele verplichtingen kunnen vervullen, door God op een bepaalde manier te aanbidden

- *Faqr*: Het woord "Faqr", dat armoede betekent, komt uit hetzelfde wortel –woord als "Faqr" of "Fakir", wat een ander woord is voor een soefi-zoeker

Landvogels kunnen niet permanent op het water leven. Het is niet geschikt voor hen om buiten hun natuurlijke element te zijn. Van tijd tot tijd kunnen ze echter over water vliegen, drinken en hun veren wassen. Maar daarna verlaten ze de kust en rivieren en keren terug naar hun nest. Aan de andere kant is het gedrag van de vis in de zee onveranderlijk. Het is onmogelijk voor hen om zich van de zee te scheiden, omdat de zee hun natuurlijke element is.

De functie van de wet is om het gezicht van de mens naar de oceaan te keren, op dezelfde manier als vissen naar de oceaan draaien. De oceaan is de plaats van de vis. Vissen leven van de oceaan; de oceaan is hun voeding, hun kleding, hun woning en hun bed. Hun slaap en ontwaken zijn in de oceaan.

De meerderheid van de mannen, die de bewoners van de aarde zijn, kunnen de speciale taken van degenen die de bewoners van de oceaan zijn niet uitvoeren. Daarom is de wet voor hen voorgeschreven op basis van hun bekwaamheid en hun vermogen. God legt aan elke mens alleen dat op wat hij kan verduren. Maar ideale dienstbaarheid en de essentie van de wet is wat de vissen doen.

De Vrienden van God zijn in een permanente vereniging met God. Daarom wie van mening is dat hun staat tegen de wet is. Het is alsof hij dacht dat een stuk brood uit dertig kilogram anders is dan dat in één gram; of dat het water van de Eufraat anders is dan water in een kruik; of dat rozenwater anders is dan een roos, of dat amandelolie anders is dan een amandelzaad. Zo iemand kan beweren dat amandelzaden van elkaar gescheiden kunnen worden en worden geteld; dat als hij ze in de palm van zijn hand houdt ,ze rammelen. Omdat deze kenmerken niet in de olie voorkomen, concludeert hij dat olie verschilt van amandelen. Uit al deze vermoedens kunnen we concluderen dat deze man amandelen niet kent; hij begrijpt alleen het beeld en het geluid. Ze hebben de essentie van de amandel niet begrepen. We noemen deze mensen navolgers.

De overtuigingen van navolgers hebben geen respect, waarde of eer voor de zoekers naar de Waarheid. De realiteit van de wet is om God te aanbidden, je naar de waarheid te wenden en je de rug toe te keren naar de wereld en Satan. Als gebed, aanbidding en de wet deze uiterlijke vormen zijn, dan moeten alle religies en wegen hetzelfde uiterlijke gezicht en dezelfde vorm hebben. God heeft gezegd: *"Zonder twijfel is de wet vervat in de geopenbaarde boeken van vorige volkeren."*

Dat wil zeggen, de Koran en de Wet (de Sharia) waren al opgenomen in de Schriften en in de wetten van vorige profeten. Het staat vast dat ze niet in dezelfde vorm, op dezelfde manier of zelfs in dezelfde volgorde bestonden. De Koran is in het Arabisch geschreven en andere geschriften zijn in het Syrisch en het Hebreeuws geschreven. Iedereen raadt een ander type vasten aan, vereist een andere kalender met festiviteiten en beslist dat bepaalde handelingen toegestaan zijn, terwijl andere dat niet zijn.

Taal en de wet zijn als containers, verpakkingen. Religie en de kennis van God zijn als water of wijn in kopjes, glazen, kruiken, potten, wijnzakken of fonteinen. Maar de wijn is niet de container. Iemand kan de kruik leuk vinden maar hij kent nog geen water en kan niets erover zeggen. Hij is een formalist en een imitator die de vorm aanbidt. Hij wiens kruik vol water is, maar het water niet herkent - en niet accepteert tenzij hij een specifieke kruik ziet - is een vreemdeling van water en heeft er geen relatie mee. Hij is een aanbiddler van de vorm en een navolger. Wanneer hij echter van wijn houdt en kent het water hij ziet ze in elke container, herkent hij ze met zijn hart en ziel. Hij herkent het ingesloten en buigt neer voor de container. *"Dus de engelen wierpen zich voor Adam neer, allemaal samen."*

*"Dus de engelen
wierpen zich voor Adam
neer, allemaal samen."*

Profeet Adam en de
onderwerping van de
Engelen, Iblis/de duivel op
de voorgrond weigert en
keert de rug toe.

Het doel is de wijn, niet de beker. Zijn vreugde komt van de huidige staat en is geen fantasie. Evenzo wordt verteld dat, toen de Profeet de benen en het gezicht van Aisha kuste, zij naar haar zelf keek en heel verrast was. Enkele dagen daarna richtte de Profeet zijn ogen niet op haar. Aisha klaagde bij God over de pijn die dit bij haar veroorzaakte, en het volgende advies kwam naar de Profeet: "Zoek en troost Aisha." Mohammad ging naar Aisha en verontschuldigde zich. Hij kuste haar voeten en handen en zei: "O, Aisha, veronderstel niet dat ik je voeten en handen kust voor de liefde van je gezicht. Ik kus ze voor de liefde van de Waarheid. Ik zie in je gezicht het Gezicht van de Vriend en 's nachts zie ik in je donkere lichaam het licht van de Goddelijke Dageraad. Ik buig voor God, de Eeuwige, niet vóór uw vluchtige lichaam. Hierna moet je jezelf niet zien, maar God zien. '

Dit is van begin tot eind de diepgaande reden voor de verscheidenheid van de verschijningen van de profeten, heiligen, religies en paden. De navolgers en de zoekers naar waarheid worden niet als gelijken beschouwd. De essentiële schoonheid van de Zoeker naar Waarheid zal onthuld worden, en de afschuwelijkheid en laagheid van de imitator zal onthuld worden.

De verklaring van dit feit is te zien in de situatie, de aard en de toestand van de listige Iblis/de duivel, die oorspronkelijk tot de groep engelen behoorden. Hij was de gids en de instructeur van die engelen die de hemelse kennis zochten door God te prijzen en Zijn Naam aan te roepen.

In werkelijkheid werd Iblis afgewezen en behoorde niet tot de categorie engelen. God illustreerde dat, hoewel Iblis bij de engelen was, hij niet van hen was. Hij schiep de vorm van Adam uit water en klei, en maakte het wezen van Adam tot de maat van zijn eigen licht, waarbij hij Iblis en de andere engelen

op de proef stelde door middel van Adam. God zei: "Buig voor Adam." Die engelen die het licht waarnamen en kennis hadden, buigen voor Adam, de container en de manifestatie van het licht van God. Iblis weigerde en was hooghartig. Hij was een van degenen die het geloof verwierpen.

Dus, de nagmaakte munt was gescheiden van de echte. Het werd duidelijk dat, hoewel Iblis qua uiterlijk uniek was en dicht bij God stond, hij in werkelijkheid onwetend, in verzet en vervreemd was. Het wezen van Adam maakte het onderscheid tussen het valse en het echte mogelijk. Soevereiniteit en Goddelijke Kracht werden volmaakter in dit beeld en deze manifestatie - want vóór Adam werden ze uitgedrukt als slechts *Eén*. De valse munt en de echte munt hadden dezelfde waarde. Op deze manier werden Grootseid en Heerlijkheid vergroot. Hij scheidde de gouden munt van de valse. Op dezelfde manier zien zoete en bittere zaden van bloemen en doornen er hetzelfde uit als ze in de grond zijn verborgen. Ze concurreren met elkaar en zeggen: "Wij zijn Gods oogst, Hij laat ons water en we zijn klaar om te ontkiemen." De tedere zaden keren naar de hemel, schieten hun groene tongen door een spleet in de grond en roepen: "O God , bevrijd ons uit deze gevangenis en verberg onze waarde niet, zodat onze rang en verdienste kan worden gezien. "Dan verschijnt er een engel van de Lente in Aries(Ram) en haalt hem met zijn warme adem snel uit de grond. De mooiste zaden van de tuin ontspruiten schitterend, versierd met bekoringen en genaden, zoals de veren van een pauw. De bittere en lelijke zaden worden veracht in de tuin. Het rechtvaardigheidsbeginsel beschouwt het *goede* niet als te vergelijken met het *kwade* en beschouwt ook niet het *goede* en het *slechte* uit dezelfde substantie. God heeft *goed* van *kwaad* gescheiden en heeft herenigd degene die van dezelfde soort zijn. Daarom

beschouwt het rechtvaardigheidsbeginsel het *goede* niet als vergelijkbaar met het *kwaad*.

Evenzo, na Adam, waren sommigen zoekers naar Waarheid en anderen navolgers; sommigen aanbaden de wijn en anderen de container. Op de Schaal van Justitie, kon het niet worden toegestaan dat één categorie werd verenigd of vermengd met degenen die niet van dezelfde soort was. God stuurde één andere profeet. Toen de vorm van de beker werd gewijzigd, kenden de bewoners van het Licht de wijn en kwamen ze niet in de fout. Omdat ze hun bestaande spirituele staat behielden, herkenden ze de nieuwe Profeet als Adam - in dezelfde adem - en werden zijn zegengenoten.

*Het doel van het Universum was **Adam** en het doel van Adam was "die **Adem**".*

Degenen die de beker aanbaden toonden vijandigheid jegens de nieuwe Profeet en daagden hem uit en zeiden: "Wij zijn toegewijden en dienaren van Adam en u bent anders dan hij." Maar de Profeet zei in de *taal van het hart*: "O, aanbidders van de beker! Ik ben dezelfde wijn en dezelfde Adam. Proef deze wijn als je een mond en een gehemelte hebt. Als je een reukzin hebt, herken je het boeket. Als je ogen hebt, zie je de kleur. Als u deze vermogens niet bezit, neemt u dan plaats onder de blinden.

Je hebt Adam niet gezien en kent hem niet. Hoe kun je over hem spreken? Wat weet je van hem? Je verdrijft Adam en verjaagt hem en zegt: "Ik zoek Adam." Wat betreft de rechtvaardigen en de Zoekers naar Waarheid, ze kwamen voor die Waarachtige Profeet en gaven hem hun harten.

Perioden en eeuwen verstreken. Nogmaals, in hun midden, kwamen de navolgers tevoorschijn en eisten erkend te worden als één met de Zoekers der Waarheid. "*U bent een unieke gemeenschap.*" De toetssteen van genade en de schaal

van rechtvaardigheid kon niet toestaan dat edelstenen met glaskralen worden bespannen, of de vals worden vermengd met de echte, of gouden munten die met koper moeten worden gemengd, of de adelaar wordt geplaatst samen met de raaf. God stuurde Mozes om de magiërs van Farao te onderscheiden van de ware tovenaars, en de Israëlieten van de Egyptenaren. En zo ging dit door tot de komst van de laatste Profeet Mohammed. Vóór hem kon Abu Jahl (Oom en meedogenloze vijand van de Profeet) niet van Abu-Bakr (trouwe metgezel van de Profeet) worden onderscheiden. Zelfs de oorspronkelijke naam van Abu Jahl was Abu'l Hakam (vader van wijsheid). Naderhand, vanwege zijn onwetendheid en tegenstand, werd hij Abu Jahl (vader van onwetendheid) genoemd.

Tot het einde van de wereld zijn de Heiligen en de authentieke afstammelingen de echte erfgenamen van de Profeten; ze bezitten de zelfde Licht en Adem. Ze noemen het geschapen naar de Schepper, zoals alle Profeten vóór hen hebben gedaan. Degenen die de Zoekers naar Waarheid zijn en uit die oorsprong en Licht komen, accepteren dit Licht en Ademen. En vanuit deze Ademhaling groeit hun geestelijke toestand als sinaasappel- en granaatappelbomen uit de Adem van de Lente; en van moment tot moment wordt het vernieuwd, levend en tenslotte – het draagt vrucht.

Aan de andere kant worden de navolgers, die de vorm vereren, kouder, meer verschrompeld en neerslachtiger van dag tot dag. Zoveel als de Zoekers naar Waarheid hun groei erkennen en er trots op zijn, des te verder worden de navolgers geworpen in de ontkenning van hun zwakheid en weeklagen. Maulana (Rumi), de dierbare en zuivere gezegende van God, brengt deze definitie in een vers naar voren, en becommentarieert de eenheid van het ware volk van God:

*De Vriend met de rode mantel die vorig jaar
naar buiten kwam en schijnend als de maan,
Komt dit jaar met het dragen van een grijze gewaad.
De Turk zag je vorig jaar toegewijd aan plundering
Is hetzelfde die dit jaar is aangekomen onder de schijn
van een Arabier.
De Vriend is hetzelfde, hoewel
zijn kledingstuk is veranderd.
Hij deed de andere kleren uit en is nu terug.
De Wijn is hetzelfde, ook al is de beker veranderd.
Kijk hoe opgewekt het overkwam op hen die dronken zijn.
- Rumi's Diwan of Shams-I-Tabrizi, Poem Number 639*

Over het algemeen worden mannen niet totaal van deze Essentie beroofd. De Essentie en het Licht zijn aanwezig in alle wezens. Want de Grootheid van God werd verordend en niemand werd afgewezen van Zijn dienstbaarheid. God openbaarde Adam dat sommige - door trots, afgunst en ijdelheid - zouden worden belet Hem die nederigheid bracht te dienen en ze zouden falen in vergelijking met Adam. Deze interpretatie is gebruikelijk, omdat trots en wereldsgezindheid voor het tijdelijk in alle wezens bestaat. Degenen echter in wie het Licht en de Oorspronkelijke Essentie sterker is, bezitten een groter vermogen om de sluiers van trots en wereldsgezindheid voor het tijdelijk te scheuren en ze af te wijzen. Ze nemen het Oorspronkelijke Licht waar zonder de oorspronkelijke sluier, en boog ervoor. En degenen in wie het Licht en de Essentie klein en zwak zijn, die de noodzakelijke kracht missen om de sluiers te scheuren, worden verslagen door de sluiers en gereduceerd tot het niets. Hoewel er een zeer kleine hoeveelheid koper in puur zilver is - het wordt allemaal als zilver beschouwd - omdat het koper door het

zilver is overwonnen. Aan de andere kant, zelfs als er een kleine hoeveelheid zilver in een namaak is, wordt het allemaal als koper beschouwd, omdat het zilver door het koper is verslagen.

Wanneer een profeet begiftigd is met grootsheid, schaamt niemand zich om hem te dienen. Veel mensen zijn er zelfs trots op dat ze hem dienen, dus beveelt God dat de sterke en de zwakke, de ware en de vervalsing niet superieur of onderscheidend mogen worden door hem te dienen. Dan zendt God een nieuwe Profeet uit hun midden - een inwoner van hun land - zodat iedereen die door dat Licht wordt overwonnen de sluiers van trots en afgunst kan vervangen; en degenen in wie het Licht zwak is, worden begrensd door de sluiers en worden navolgers.

Wat betreft degenen in wie het Licht vaag schijnt - als het de Wil van God is - verleent Zijn bevel hen Zijn Gunst, en leidt hen naar de voorgeschreven geestelijke Leraar - om die Leraar te volgen zonder te worden onderzocht.

Stap voor stap, vanwege het gezelschap van de Zoekers naar Waarheid - die de ware en oprechte discipelen van die Meester zijn - en vanwege de overweging van de ware Meester, is het mogelijk dat dat zwakke licht wordt gekoesterd en groeit. En terwijl het licht toeneemt, wordt de sluier van dit bestaan verminderd. Dit onderwerp heeft onbegrensde uitleggen, omdat de Werken en Wegen van God Onbegrensd zijn en wat Onbegrensd is, kan niet worden uitgelegd. Dit komt omdat commentaar en uitleg beperkte werkwijzen zijn en Eindeloosheid niet kan worden ingesloten in het eindige. Maar de wijzen begrijpen veel uit het beetje, terwijl de achteloze zelfs maar een beetje van zo veel begrijpen.

Laten we nu terugkeren naar de eerste vertelling, waar we antwoord gaven op de vraag over een derwish, die zich

concentreert op een oprechte en hartverscheurende zoektocht, een bepaalde emanatie ruikt van de geur van de Geliefde en verschillende soorten aanbidding ervaart. Overal waar hij een opening ziet, oefent hij dat eerst en schuwt alles wat hem donker maakt en wegbrengt van zijn Geliefde - ook al is het een daad van aanbidding.

*Alles wat verwijdt je van Zijn Weg,
wat doet het er toe als dat goddeloos is of geloof?
Alles wat verwijdt je van de Vriend,
wat maakt het uit als dat beeld lelijk of mooi is?*

Als de zoeker dezelfde ijver heeft op het gebied van goedheid en aanbidding die hij heeft in gruwelijke en zondige daden, dan moet hij zichzelf ontwikkelen met daden van aanbidding. Op die manier kan hij voorkomen dat hij een struikrover wordt. Bovendien zal hij op het gebied van aanbidding bloeien, en alles behalve aanbidding zal een dodelijk gif voor hem worden.

Al deze verklaringen verdienen de oprechte zoekers en vrome minnaars die we vertellen dat ze dit of dat moeten doen. Maar voor degenen die zich buiten de sluier van het bestaan bevinden, wiens wezen is geworteld in God, en niets is overgebleven van hun bestaan dan een naam en een beeld; ze zijn als een dier - een paard of een muilezel - dat in een zoutmijn is gevallen en daar vele jaren heeft gezeten, volledig in zout veranderd. De vorm van het paard blijft, maar het paard bestaat niet meer. Zout wordt gevonden in elk van de delen die u snijdt. Van zijn bestaan, blijft alleen de naam over.

Liefde is aangekomen en wordt het bloed dat in mijn aderen en onder mijn huid loopt.

*De Liefde heeft mij geleegd en vervuld met de Vriend.
De Vriend heeft alle delen van mijn bestaan overspoeld;
Er is niets meer van mij over, dan de naam.
De rest is Hij.*

Niemand kan de toestand van een man als deze beoordelen; of zeggen dat zijn toestand goed of slecht is. Hij staat boven goedheid en kwaad en buiten de tegenstellingen. Hij is een uniek nummer zonder partners. Hij heeft alles afgeschaft in de zoutmijn van uniciteit - en noch de dualiteit, noch het bestaan van het kadaver dat hij was, blijft over.

*De Vervolmaakte Mens doorloopt de weg van vernietiging.
Hij stak plotseling de oceaan van bestaan over.
Er was nog maar één haar over van zijn eigen wezen;
Maar dat haar was als een sluier
voor de ogen van armoede.*

(Volgens Sirdar Ikbal Ali -Shah: "Armoede (**Faqr**) is de scheiding van het hart van alles behalve God.")

God vroeg Bayazid: "Wat verlang je?" Hij antwoordde: "Ik verlang niet om te verlangen." Als hij iets had gewenst, zou het hebben bewezen dat hij nog steeds bestond. Zoals het dier dat in zout veranderde, als één zenuw of slechts één darm zou zijn overgebleven van zijn oorspronkelijke staat, zou het hebben bewezen dat hij nog niet één was, en de geur van dualiteit zou nog steeds in hem worden gevoeld. En dualiteit is in werkelijkheid goddeloosheid. Het is even goddeloos als iemand die dualiteit voor het aangezicht van God verklaart. In de spirituele wereld leidt dualiteit tot twijfel. Bayazid zei: "Ik wil niet te willen zodat alleen Jij het wilt, op dezelfde manier toen Jij het deed voor mijn verachtelijk bestaan."

*Wanneer het Gezicht van mijn schoonheid gelijk
aan de maan op me verschijnt,
wie ben ik, wie ben ik om te bestaan?
Ik besta alleen op het moment dat ik buiten mezelf,
zonder mezelf ben.*

Het bestaan van het dier in de zoutmijn bereikt zijn perfectie wanneer niets, zelfs geen enkele ader over is. Het zout heeft alles geconsumeerd. Wanneer Armoede(Faqr) perfect is, is God daar.

*Oh mijn Vriend, ben ik het die Jou zoekt of Jij die mij zoekt?
Wee mij, zolang ik mezelf blijf
ik ben een andere en Jij bent een andere.*

Wanneer er een echte, oprechte zoektocht is, is de zoeker identiek aan de Gezochte.

*Hij is noch de zoeker noch de Gezochte die, in de
Goddelijke Eenheid, verschillen heeft gezien tussen de
kwaliteiten van de zoeker en de Gezochte.*

Majnun kreeg het advies om een aderlating van bloed te doen om zijn hoofdpijn te kalmeren. Majnun, die dronken en uit zichzelf was, accepteerde onopzettelijk. Toen de chirurg werd gebracht om zijn ader te openen, riep Majnun uit: "*Oh! Wat doe je daar? Waarom spuit je het bloed van Layla? Ik ben Majnun en ben gevallen in de zoutmijn van liefde voor Layla; nu is er niets meer van mij over dan Layla.*"

("Layla en Majnun" is een klassiek Perzisch liefdesverhaal. Majnun werd boos nadat hij verliefd werd op Layla en haar niet mocht trouwen. Het woord "Majnun" betekent "gek worden".)

Layla en Majnun

*Alle delen van mijn wezen worden overwonnen
door de Vriend.*

*Er is alleen mijn eigen naam over voor mij -
Al het andere is Hem.*

*Als je een lancet in me indrijft, rijd je het in Layla;
en als je in me snijdt, snij je in Layla.*

*Kijk hoe het oog zich vermengt met de Zee,
golf over de golf.*

*O wonder van wonderen, al de zee was
met het oog uitgevaren.*

*Mijn hart heeft gesproken en
heeft tot Salah-ud-Din gezegd:*

"U bent mijn god, o ogen die God hebben gezien."

Hij die God heeft gezien, is Goddelijk geworden, omdat het God is die God ziet. De ogen kunnen Hem niet zien tenzij Hij licht uit Zijn Licht schenkt om Hem met dat Licht te zien. Daarom is Hij het die Zichzelf ziet.

Het is God die God ziet.

Hoe kon iemand anders dan Hem in Hem vervat zijn?

In de oceaan van Eenheid is geen plaats voor vreemden.

De Man van God openbaart God. Hoe kan een vreemdeling de vreemdeling onthullen? Slechts een handvol zout is nodig om ons te informeren over de zoutmijn. Hoe zouden ze de huid of het vlees van het kadaver over zout vragen? Hoe kunnen ze?

Alles wat uit de zoutmijn komt is zout. Wie durft in te grijpen en te zeggen: "Dit is verkeerd en dat is juist", voor hij die God is geworden en alleen God is? Wat hij ook doet, is goed. Geloof, onderwerping en goddeloosheid - alles richt zich tot Hem.

Geloof behaagt Hem omdat het overeenstemt met Zijn Wens. Goddeloosheid is pervers omdat het niet naar Zijn Tevredenheid is en iemand wegleidt van Zijn Aanwezigheid. Geloof is wenselijk omdat het dichter bij God staat en verbonden is met Zijn Tevredenheid.

Ongeloof en geloof lopen samen op zoek naar Hem

Zeggende; Hij is Degene die geen partner heeft.

Er is geen weerstand tegen Zijn doen. Degene die tegen hem is, is een afstammeling van Iblis/de duivel. Adam werd verbannen uit het Paradijs omdat hij overtrad en de verboden tarwe at. (Het is een algemeen moslimgeloof dat tarwe voor Adam verboden was).

Daarna klaagde hij over zijn daad, kreunend, huilend en vragend zo nederig om vergiffenis, dat de genade van Absolutie hem werd verleend. Na scheiding komt eenheid; en

na de breuk komt heelheid. "God is dicht bij hen die hun hart gebroken hebben." (Hadith van de Profeet)

"O, mijn vrienden! De naam van God behaagt Mij en is van Mij. Jullie zijn gebroken wanneer jullie afstand nemen van Mijn Vriendschap. Als je Mijn Geheim zoekt, verloochen jezelf en aanvaard Mij vanuit de bodem van je hart en ziel zodat Ik je geheim mag blijven. Geef alles op, zodat Ik kom om je handen vast te houden. Inspireer jezelf tot het punt van de dood, zodat Ik je kan helpen. Blijf volhardend zodat Ik je kan redden. "

"Wanneer Ik een dienaar liefheb, word Ik zijn oren, zijn gezichtsvermogen, zijn tong en zijn spraak. Door Mij heen hoort hij, door Mij ziet hij, door Mij spreekt hij. "

Wanneer je onderworpen bent door de Waarheid en in tegenwoordigheid van Hem sterft, zijn je bewegingen de bewegingen van de Waarheid en je woorden zijn de woorden van de Waarheid. Als iemand te veel wijn drinkt, overwint de wijn hem. De wijze man is niet geïrriteerd door het doen en zeggen van een dronkaard, omdat hij weet dat het niet de dronkaard is die handelt. Hij schrijft dergelijke daden toe aan de dronkenschap en beschouwt de dronkaard als Zijn instrument.

Het is vergelijkbaar met een persoon die getroffen is door een peri(een aardig en mooi bovennatuurlijk wezen. Door sommigen beschouwd als de oorsprong van het woord Fairy, een toverfee). De dronkaard onthult verborgen geheimen en spreekt in talen die hij nog niet eerder kende. De wijzen zeggen dat het de peri is en niet de dronkaard die door zijn mond spreekt. Wijn, wat een levenloos ding is, en peri, die inferieur zijn aan menselijke wezens, hebben de kracht om de mens als hun werktuig te veranderen en zich door hem te manifesteren. Zo'n persoon is niet zichzelf en de wijzen

hebben er geen last van; ze zeggen dat het niet de dronkaard is die handelt, maar het is de actie van de wijn of de peri.

Waarom zou het niet mogelijk zijn dat God, die het Firmament, mens, peri en dieren heeft geschapen, zich in een zuiver hart zou kunnen manifesteren? En alles wat deze persoon deed, zou van God komen en zou aan Hem worden toegeschreven? Het komt door doofheid en blindheid dat zij deze daden niet zien als de Handelingen en Woorden van God.

Op dezelfde manier zei Bayazid in een staat van spirituele dronkenschap: *"Glorie voor mij! Groot is mijn waardigheid. Onder mijn mantel is niemand anders dan God"*.

Zijn discipelen, die niet dronken waren, protesteerden: *'Het is niet gepast om dat te zeggen.* 'Hun mimiek werd Bayazid duidelijk. Hij zei: "Als zij gedurende de tijd dat zij in mijn gezelschap doorbrachten werkelijk de weg volgden, toen mijn adem op hen neerdaalde en mijn woorden hun oren doorboorden, zouden zij gewekt zijn. Nu, omdat zij onwetend zijn, zou het beter zijn dat ik hen verwondde en hun lege hoofden afhakte met hun eigen zwaarden. "

De halster past bij een onbewuste kop.

Maar een hoofd dat een meester heeft, is de soeverein van de wereld.

Bayazid zei tegen hen: "Vrienden, pas op! Als u gelovigen en oprechte mannen bent, neem dan, als ik deze woorden weer uitspreek, uw messen en zwaarden en sla mij, zodat u kunt behoren tot diegenen die de goedkeuring van God ontvangen. "Toen diezelfde staat terugkeerde naar Bayazid, herhaalde hij *"Glorie voor mij! Groot is mijn waardigheid. Onder mijn kleed is er niemand dan God"*. Sommige discipelen trokken hun messen uit en vielen hem aan. Toen ze hun zintuigen waren hersteld, realiseerden ze zich dat ze hun eigen handen hadden gesneden en hun buiken en borsten hadden

verwondde. Maar de anderen, die niet toesloegen, waren ongedeerd en Bayazid ook niet. Hoe onbeschaamd zou het zijn dat het zwaard zou doorboren en zijn vlees zou verwonden! Want hij was een afstammeling van Ismaël. Hoe kon het zwaard zijn keel doorsnijden? Integendeel, de kelen van alle wezens konden voor hem worden gesneden en voor zijn welzijn worden opgeofferd.

Alles zal vergaan, vernietigd worden en verdwijnen – behalve Mijn Aangezicht - omdat ik God ben. Draai je naar Mijn Gezicht om te leven. Wend je niet af van Mijn Gezicht, want elk gezicht dat in een andere richting draait om een ander gezicht dan Mijn te zien en te kiezen, zal dat gezicht als een achterhoofd worden beschouwd. Mijn Aangezicht heeft geen achterkant. Ik ben helemaal Licht. Ik zie alles, Ik hoor alles, Ik ben alle kennis. Alles dat anders is dan Mij, blijft niet bestaan. Je gezicht is alleen een gezicht als het op Mij gericht is. Je ogen zijn ogen als ze op Mijn Aangezicht komen. Pas op, scheid niet van dit krachtige schild, ga niet weg, zodat de brandende zon van afscheiding u niet zal verbranden en vernietigen in deze valleien die geen onderdak hebben. Word verbonden met Mij, die God is, Word aan Mij gewend en Word van dezelfde gezindheid als Mij.

*O vluchtige losbandige zwerver die rond fladdert,
Neem afstand van het gewone,
omdat je speciaal bij Ons hoort.
Raak aan Mij gewend, word mijn Vriend,
Want op een dag, ten laatste, zal ik 's nachts
alleen je huis binnenkomen.*

*Voor de dronkaard van God is alles toegestaan;
Alles wat hij doet is rechtvaardig.
Op zijn pad is er geen fout.*

Een vreemde hartstocht
Beweegt in mijn hoofd.
Mijn hart is een vogel geworden,
Zoekend in de lucht.
Elk deel van mij gaat
in verschillende richtingen.
Is het echt zo?
Dat degene die ik liefheb
overal is...

Hafiz

- De Man van God

Iemand vroeg me: "Hoe kan hij alles worden toegestaan? Als hij een gekoesterde afwijking aangeeft, hoe kunnen we dan zeggen dat het correct is en hoe kunnen we dat weten?"

Ik antwoordde: "Alles wat door de Man Gods gedaan is, is correct, maar kan voor de onwetende verschijnen als een misdaad. Het is als iemand die in de Kaaba is. God zal zijn gebed accepteren, ongeacht in welke richting hij staat. In welke richting hij zich ook wendt - hij staat altijd voor God. Maar buiten de Kaaba is er maar één richting die naar God kijkt. Hij is een onwetende man die, terwijl hij in de Kaaba bidt, onzeker is over de richting naar de Bron".

Laten we nu spreken van het innerlijk van de mens, dat kan worden vergeleken met een grote stad, of zelfs een universum zonder grenzen of einde. In sommige innerlijken, is het het *bevelende zelf*, Iblis, en zijn duivels die daar regeren. In andere innerlijken is de gouverneur de Salomo van Wijsheid. De reden dat de Mensen van God mensen aanmoedigen zich aan God te onderwerpen en rechtvaardige daden te verrichten, is door Salomo de heerschappij te geven over hun innerlijke zelden; en met het gedenken van God, gebed en vasten, wordt Iblis zwak en hulpeloos gemaakt. Wanneer een gelovige deze plicht met heel zijn hart en ziel aanneemt, sterft de duivel en hij wordt vernietigd; en Salomo wordt de soevereine heerser en koning van dat land, zonder tegenstand.

Wanneer de realiteit van Iblis wordt vernietigd, vult het Licht van de Genadigde, de Barmhartige zijn innerlijke zelf, en alles waar Salomo over beslist en regeert, is in zijn voordeel. Het doel van verboden en waarschuwingen is dat de mens zich toewijdt aan het Goddelijke Licht en niet aan de duisternis van zijn verlangens; zodat hij door God wordt geleid en niet door

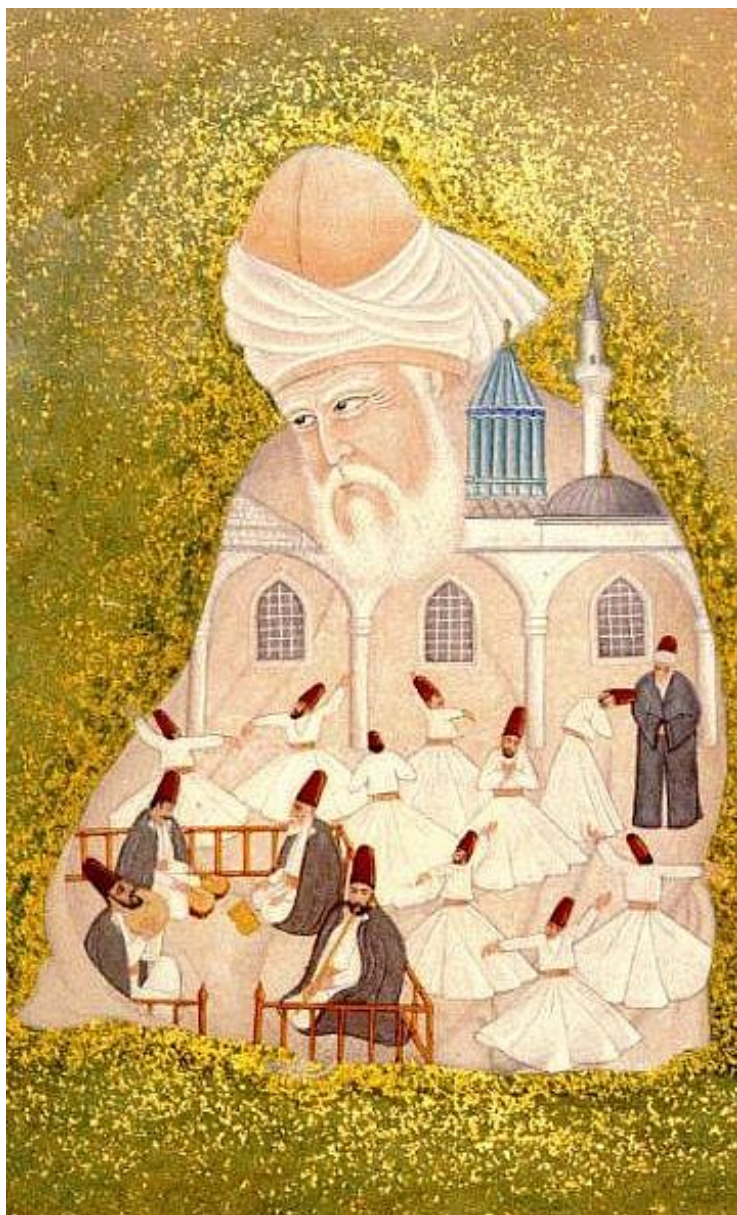
Iblis wordt misleid. Daarom is alles wat Salomo verlangt, beveelt en doet, verdienstelijk en staat voor aanbidding, ook al lijken deze acties als zonde en tirannie. Maar onrecht en zonde, goed en kwaad, vrome actie en belediging, behoren alleen tot het geschapene. De Schepper is vrijgesteld van zulke dingen.

Als we getuige zijn van het Gedrag en Daden van God, is er geen andere weg dan onderdanigheid, instemming en toelating met een zuiver en oprecht hart. Wie anders gelooft, is goddeloos en een verworpene in twee werelden. De gehoorzaamheid van de mens staat onder de leiding van de Wil van God; en daarom is alles wat God doet in het voordeel van de mens. In het Innerlijk van de man wiens demonen zijn afgezet, is er geen andere regel dan het gebod en de wil van God. Voortaan is alles wat deze persoon teweegbrengen rechtvaardig en wordt het paard onderworpen aan de rijder. De pas van het paard wordt de pas van de ruiter. Als het paard aan zichzelf wordt overgelaten, zal hij naar het weiland gaan om gras te eten, of naar de merrie toe; of zelfs in de richting van het bos om de prooi van wolven te worden. Daarom, als het paard naar een bewoonbare plaats gaat of naar wat goed, handig en nuttig is, omdat het paard niets weet van voorzichtigheid of voordeel, is het zeker dat dit niet zijn eigen gedrag is. Het paard kent alleen domheid en dwaling. Dus in werkelijkheid zeggen we niet dat het paard zich naar een huis, een stad of de tuin begeeft, hoewel hij zich naar die plaatsen in de schijnbare vorm van een paard begeeft. De voeten en handen van het paard zijn onderdanig aan zijn rijder. In werkelijkheid is het de wijze man die beweegt, en niet het paard.

De harten van de heiligen worden alleen door God veranderd. "Het hart van de gelovige ligt tussen de vingers van de Barmhartige. Hij draait het in de richting die Hij wenst". De harten van de gelovigen bevinden zich tussen de vingers van Goddelijke Kracht, zodat Hij dat hart transformeert volgens Zijn Wil. Als deze woorden zouden kunnen worden toegepast op alle mensen, en alle mannen in deze categorie waren, zou de term 'gelovige' niet nodig zijn.

In feite is dat hart het instrument van God geworden. Dat hart op zichzelf, en zonder tussenpersoon, wordt door God getransformeerd op dezelfde manier waarop het paard het instrument van de rijder is. Waarheen de ruiter ook wil, het paard beweegt zich in die richting. Daarom is alles wat de Man van God doet de juiste actie, en iedereen die hem ten onrechte beoordeelt, is zelf fout.

*Voor hen is fout geen fout,
Alles wat ze doen is de juiste daad.*

- **Ziel**

Alle levende en bewuste wezens die bewegen, pijn voelen en vreugde ervaren, worden ingedeeld in drie categorieën.

De eerste is de categorie van degenen die de andere wereld negeren. Ze zijn niet bezorgd noch geïnteresseerd in wat er in het Hiernamaals gebeurt. Dit zijn de dieren.

De tweede categorie zijn vreemden voor deze wereld en hebben geen slaap of voeding nodig. Hun kracht en voeding is hun onderwerping aan God en Zijn herdenking. Ze leven als vissen in water. Dit zijn de engelen.

Mannen vormen de derde categorie. Ze worden "rationele dieren" genoemd. Hun kennis en rede zijn hemels en hun lichamen, gemaakt van water en klei, komen uit het dierenrijk.

De engelen zijn vrij van schuld; ze ontvangen geen enkele beloning voor hun acties of onderwerping omdat het hun aard is. Dit is vergelijkbaar met menselijk werelds genot, zoals het eten van aangenaam eten en zuiver drank, tijdverdrijf en vermaak, waarvoor ze geen beloning of straf ontvangen in de andere wereld. Evenzo ontvangen engelen geen beloning of straf voor hun goede daden en gehoorzaamheid aan God.

Dieren zijn ook vrij van smaad omdat ze niet in staat zijn om God te gehoorzamen. Het zijn alleen lichamen; ze hebben of weten niets anders dan hun wereldlijke zaken als eten en slapen.

De ene helft van de mens is engelachtig; de andere helft is dierlijk. De ene helft is laag en inferieur; de andere helft superieur en verheven. De ene helft behoort de aarde toe; de andere helft van de Wereld of Reinheid.

*De mens is een vreemd amalgaam,
Hij is half engel en half beest.*

Als hij neigt naar het dier, wordt hij minder dan een dier, als hij neigt naar de engel, overtreft hij de engelen.

Weet dat dieren lijken op slangen die op de aarde blijven; de engelen zijn als vissen die in de oceaan blijven. En de mens lijkt op een paling of een zeeslang. Het dierlijke deel, dat is als een slang, trekt hem naar de aarde; het engelachtige deel, dat is als een vis, trekt hem naar de oceaan. De twee delen zijn voortdurend in conflict en worstelen. Het kan worden vergeleken met een stad waar de helft van de bevolking onrechtplegers is en de andere helft zoekers naar God. In deze stad zijn deze twee groepen voortdurend in conflict.

Wij willen, en de anderen willen ook,

Laat ons zien voor wie Fortuna zal glimlachen en begunstigen.

Maar wanneer de Wet de overhand heeft, hoewel in deze stad veel overtreders zijn, kunnen we zeggen dat de hele stad gelovig is, omdat het de overwinnaar is die regeert.

Wanneer het paard wordt onderworpen door de rijder en de rijder het paard domineert, worden de acties van het paard toegeschreven aan de rijder. Hoewel het paard de persoon lijkt te zijn die beweegt, zeggen de wijzen: "Een persoon is naar zulke of zulke stad of dorp gegaan". Het normale gedrag van het paard is in de richting van de woestijn of de weide. Naar huizen en steden gaan is het gedrag van mannen. Het paard is een instrument van de man bij het reizen op wegen, in de richting van huizen en specifieke bestemmingen; en de benen van het paard worden de voeten van de man. Wanneer ontrouw binnen een mens wordt overwonnen, zeggen we dat deze persoon een Man van God is. Omdat de man de demon in zich heeft overwonnen, is de demon niet langer een demon, en is hij een engel geworden.

De legers van demonen en peris (toverfee of Djinn) staan in rijen om je heen. De jouwe is het koninkrijk van Salomo, verlies je ring niet.

De essentie van de mens is de Salomo van zijn tijd. Rond zijn troon staan de rijen engelen en de legers van demonen en Jinns. Ze staan voor hem als slaven terwijl hij de ring van vertrouwen bewaakt. Wanneer de demon erin slaagt zijn hart te grijpen door middel van een aantrekkelijk gezicht, rijkdom of waardigheid - hij is niet langer in het bezit van de ring. Dan, in de stad van zijn bestaan, is het de demon die regeert, in plaats van Salomo. De engelachtige kwaliteit van de man is verslagen, en hij is nu krachteloos.

*De ziel vanbinnen is onvruchtbaar;
maar de indruk van buiten is vol bladeren.
De demon is volgepakt met voedsel
en Salomo is aan het vasten.
Zoek de genezing nu uw Messias op aarde is,
Wanneer de Messias terugkeert naar de hemel,
zal de genezingskans verdwenen zijn.*

Omdat de demonen en *peri* nu worden bevolen door Salomo, zijn ze als zijn instrumenten. Op dezelfde manier is een paard in het reine van een ruiter; in werkelijkheid komt de wandeling van het paard door de man. Omdat ze onder controle staan van Salomo, zijn de acties van de demonen en de *peri* de acties van Salomo en handelen ze op zijn bevel.

Hoewel de *Nafs* (*Nafs wordt gedefinieerd als de subtiële substantie die een voertuig is voor de vitale energie, de zintuigen en de vrijwillige lichamelijke beweging. In westerse talen wordt het vaak de ziel genoemd*) van een gelovige nog steeds uit verschillende essenties bestaat, wordt hij niet langer het Zelf genoemd, maar de Wijsheid - omdat het onder het

bevel staat van wijsheid. Het hart van de gelovige ligt tussen de vingers van de Kracht van God. Hij draait het naar Zijn wil. Perceptieve mensen denken dat de beweging en het draaien van het hart niet uit het hart komt, maar uit God. Als een tent of een vlag in de lucht zwaait, weten de wijze mannen dat het de beweging van de wind is, want de tent en de vlag kunnen niet bewegen als er geen wind is.

Profeet/ King Salomo

"O Mohammad! De pijl die u schiet, die uit de boog van uw wezen ontspringt, u bent niet degene die schiet, ik ben het, want u bent als een lijk vóór Mijn Verheerlijking. Er is geen bestaan, keuze of beweging meer in je. Vóór je onvermijdelijke dood ben je gestorven en vernietigd in Mijn Liefde".

Daarom "sterf je voordat je sterft."

De dode beweegt niet en als hij beweegt, is de beweging niet van hem, maar van iemand anders die hij beweegt. De Mannen van God bestaan niet meer, ze zijn vernietigd. Ze zijn vernietigd in de Liefde en de Verhevenheid van God.

Ze zijn als de deur en de muur, zonder enige actie en onbewust. Als een stem of een oproep van een muur komt, weet iedereen dat dit de stem is van een onzichtbare spreker die vanachter de muur roept; de muur heeft niet het vermogen om te roepen.

Ze bestaan niet voor zichzelf en leven in de Vriend. Ze komen niet van deze kant, en toch zijn ze dat ook.

Daarom, als je een stem en een woord van de Heiligen, Profeten en Mensen van God hoort - die vóór hun fysieke dood stierven - weet dan met zekerheid dat iemand anders spreekt: ze bestaan niet meer. Wanneer je een stem uit een muur hoort, struikel je en zoek je rond en je verandert. Je moet op dezelfde manier naar de Heiligen luisteren.

De geesten en wijn hebben de kracht om menselijke wezens te bezitten als hun instrumenten en door hen te spreken - aangezien de woorden die zij spreken niet van hen zijn - hoe zou het niet mogelijk kunnen zijn voor de Schepper van djinn en mensen, hemel en aarde, de Hemelse Troon, de wezens en de werkelijkheden, om de mens zijn instrument te maken en door hem heen te spreken, zonder dat de man bij

zo'n woord betrokken is; omdat dit woord helemaal het Woord van God is?

Wanneer Armoede (*faqr*) de volmaaktheid bereikt, is God aanwezig en niets anders. In deze Armoede, als er nog steeds één deeltje van je eigen bestaan is, ben je een dualist. Degenen die getuige zijn van de Eenheid van God zullen je niet herkennen als één van hen.

*Een Volmaakte Man reisde op de Weg van God.
Plots passeerde hij de oceaan van het bestaan.
Er was nog maar één haar over van zijn aardse bestaan.
Maar dat haar was als een sluier
voor de ogen van Armoede.
Gisteravond vertelde een Meester me in een droom:
"Op de weg van Liefde, de scheiding komt
van" ik "en" wij ".
Ik vroeg: wat is "wij", wat is "ik"?
Want al deze moeilijkheden worden door U opgelost ".
Hij antwoordde: "Alles wat niet God is,
is" wij "en" ik ", en dat is de dwaling zelf.*

In het begin was het een kleine essentie die een geanimeerde man was. Zijn ogen, zijn gehoor, zijn kennis en zijn wetenschap kwamen uit deze essentie.

"Wanneer de sluier van scheiding wordt verwijderd en deze druppel wordt verenigd met de Oceaan, dan ben Ik het die zijn ziel wordt. Zijn ziel, zijn zicht, zijn gehoor, zijn gebaren en al het andere - komt van Mij. Ik ben degene die hem ondersteunt. Hij sterft niet, maar blijft voor eeuwig bij Mij. "

Het is als een plaats ver weg van de zee, waar water is gevangen en gescheiden van de zee. Voor het vreemde oog, de vijanden en de niet-ingewijden, dit water verdampt en neemt elk moment af. De kleur en geur verzwakken en de smaak verzwakt. De aarde absorbeert dit water, de wind voert het weg, en het draagt het schijnsel van de zon. Dan zendt God, de Allerhoogste, een stortvloed naar deze stilstaande poel, dat is, een volmaakte Meester - een gelukzaligheid - die een *vervoering* is onder de *Vervoeringen van God*; wat beter is dan de aanbidding van mensen en *peri*. Zowel de Meester als deze gelukzaligheid zijn golven van die zee. Zie, dat een van de golven zich manifesteert in de vorm van water en vuil (water en vuil verwijst meestal naar de menselijke vorm, dus ook een meester), maar in werkelijkheid zijn beide golven van dezelfde zee. Wanneer God die druppel tot zichzelf brengt door die golf van Genade, wordt *de druppel de zee* en vervaagt de essentie ervan niet.

"We zij van God en wij gaan naar God Terug".
(Qoran 2-156)

Deze vers heeft betrekking tot de druppel die verenigt wordt met de zee. Zeewater, waar het ook wordt aangetroffen, behoort beide toe aan de zee en keert terug naar de zee.

De essenties van de Profeten, Heiligen en Gelovigen zijn de stralen van de zon die uitgaan van de essentie van de Waarheid. "Hij vormde de schepselen in het donker en wierp toen Zijn licht op hen."

Hij creëerde het bouwwerk van het lichaam uit de wereld van water en klei; de wereld van de duisternis. Vervolgens schonk hij de gave van zijn eigen licht aan deze schepping en

spreidde deze uit over de duisternis. Op dezelfde manier spreidt de zon in de lucht zijn licht over steden, huizen en kamers, en tenslotte, keert het terug naar zichzelf. De zon beweegt van het ene dierenriemhuis naar het andere. Zijn stralen verplaatsen zich van plaats naar plaats en wanneer de zon ondergaat in het westen; de stralen en stukjes licht zetten met hem neer. Het is hetzelfde voor de essentie van de Heiligen, die de stralen van de Eeuwige Zon zijn. Hoewel ze in de kamer van de lichamen schijnen, ze vervullen met Licht, zijn ze verbonden met de Eeuwige Zon.

*Ik ben de lichtstraal van je licht, o zon!
Verenigd met jou, waar je me ook hebt neergezet.
In de wereld van duisternis, O Jij,
Zon van de Essentie, verlicht ik als het maanlicht.*

In werkelijkheid is het licht van de maan ook het licht van de zon omdat het licht van de maan van de zon komt. Daarom is het schijnsel van de maan echt het schijnsel van de zon. De zoekers van God hebben niet de kracht om het licht van de majestueuze zon te dragen.

De Zon van God, met het Licht van Zijn Schoonheid en Majesteit, vulde de essentie van de Profeten en de Heiligen, die gebogen en verzwakt zijn door liefde voor Hem. Toen stuurde Hij hen om de schepselen te leiden zodat, door hun aardse bestaan, de schepselen dat Licht konden voelen en weerstaan. Dus in de duisternis van bestaan en corruptie, met het Licht van die maan, konden de schepselen het pad van leiding van het pad van verwarring onderscheiden en herkennen, en goed van kwaad herkennen en onderscheiden. De sterren, stralend aan de hemel, lijken op de discipelen rond de Meester - wie is de Eeuwige Zon.

Dus het werk wordt gedaan door de Eeuwige Zon, en Hij alleen is Eeuwige. De volle maan is de Qutb van zijn tijd (Letterlijk betekent Qutb "pool" (zoals in de Noord- en Zuidpool), de hoogste graad van heiligheid) en de manifestatie van de Barmhartige Zon. De sterren zijn als de discipelen en gelovigen die allemaal vervuld zijn met het licht van de zon. In het Eeuwige Paradijs, dat is de vereniging met God, zijn de Heiligen als de volle maan en worden de bekertjes gevuld met het Licht van de Majestueuze Zon; zij zijn de eeuwige kaliefen/ plaatsvervangers van God.

"Ik zal een plaatsvervanger, op aarde vestigen."

(Qoran 2-30)

"Ik zal een kalief op aarde voortbrengen"; zelfs als hij verschijnt in de vorm van een aardse kalief, is hij in werkelijkheid een Hemelse. Zijn stoffelijke gezicht, samengesteld uit water en klei, is de leidende richting van aardse wezens; en de vormeloze schoonheid van zijn hart en ziel is de kalief van de hemelen.

God beval de engelen, die hemels zijn, om "voor Adam neer te buigen"(Qoran 2-34). Alle engelen onderwerpen zich aan die orde en werpen zichzelf neer voor hun *kalief*. De Meester is de *Kalief van God* in de hemel en op aarde. Het is de plicht van de bewoners van hemel en aarde om hem te volgen en te gehoorzamen.

Op aarde, als gevolg van het bestaan van de Meester, is het valse gescheiden van het rechtvaardige, het kromme van het rechte, het goede van het kwade, vriend van vreemde, valse munt van ware munt, en kwaal van zuiverheid. In de duisternis van de nacht, in de afwezigheid van de volle maan - wat de Meester is - was alles onduidelijk en waren het mooie en het lelijke gelijk. Vanwege het bestaan van de Meester, die

de volle maan is, werd alles dat verborgen en bedekt was, gevonden en geopenbaard.

Toen de Zon der heiligen opkwam, zei hij: "*O onreinheid, ga heen, o reinheid, kom dichterbij.*"

Zowel deze wereld als de Andere Wereld worden gesierd door de persoon van de Meester, en dankzij hem bloeien ze en gedijen ze. In werkelijkheid zijn al zijn acties de Handelingen van God. Net als de volle maan, die het licht van de zon weerkaatst, regeert God onder het mom van de Meester; soms via een tussenpersoon en soms zonder. En God weet het beste!

- **Schepping**

"Mediteer op de voordelen van God en niet op de natuur van God."

Als je over God wilt nadenken, denk dan niet na over Zijn Natuur/Essentie, omdat je niet de kracht hebt om het te doorgronden. Deze contemplatie zal je vernauwen en verlammen, en je zult er niet los van kunnen komen. Misschien, mediteer op de schepping en de werken van God om je zelf te verruimen en ontwikkelen.

Evenzo, als iemand reflecteert op de aard van de lente en zijn aandacht op dit onderwerp vestigt, of de aard van de lente wil zien en kennen; hij zal natuurlijk die visie ontnomen worden en zal het niet kunnen zien. Hij zal in het donker blijven, verbaasd en onproductief. Ongeacht de inspanning, zijn beklemming en duisternis zullen blijven groeien.

Maar als hij zijn blik richt op de landerijen, de prairies, de tuinen en de rozentuinen; als hij denkt over de bomen, de vruchten, de bloemen, de knoppen, de variërende kleuren, het groen en de stromende wateren; hij zal de schoonheid, deugd en de sierlijkheid van de lente in zijn verschijningsvormen zien. Zijn wil breidt uit en groeit, ontsnappend aan vernauwing, loomheid en verdriet. Hoe meer hij deze verschijnselen observeert, hoe meer zijn uitzetting en groei toenemen, en hij kent de schoonheid en elegantie van de lente.

Stel je nu de Aard van God voor in plaats van de aard van Lente. Denk aan de sterren, de zon, de bergen, de zeeën, de verschillende wezens, de mooie gezichten van vrouwen en jongeren, en de deugdzame, namelijk de Heiligen en Profeten. Wijd u aan deze contemplatie en bedwelmt uzelf met deze schoonheden, deze deugden en hun kwaliteiten. Ga dan van

het geschapene naar de Schepper om God te zien en te kennen.

Degenen die zich God herinneren - staand, zittend of liggend op hun zijden - die denken en mediteren over de schepping van de hemelen en de aarde, zeggen: "O, Heer. Je hebt al deze wezens niet tevergeefs, nutteloos, zinloos of zonder gevolg gemaakt"(Koran 3-191). De wijsheid achter de schepping is onbegrensd en onmetelijk. Terwijl ze deze vreemde wezens beschouwen, ontvangen ze op elk moment ontelbare voordelen en wijsheid. Ze zoeken ook andere voordelen die nog niet zijn verkregen. Van moment tot moment spannen ze zich in voor deze voordelen en vruchten. Hun kennis, wetenschap en visie nemen elk moment toe, omdat: *"In de bazaar van deze wereld, hij die twee dagen in dezelfde staat doorbrengt, wiens voordeel vanaf de tweede dag minder is dan het voordeel van de eerste dag, is op verlies bij de koopliden van het hiernamaals, die de andere wereld kopen in ruil voor de koopwaarden van deze".* Je moet op elk moment vooruitgaan en vordering maken. Als de mens zich niet in deze staat bevindt, moet hij weten dat hij, in Werkelijkheid, verlies lijdt en is verworpen uit de aanwezigheid van de Onvergelijkbare.

Als u de schoonheid van de lente wilt zien, kijk dan naar de weiden, bossen en moerassen; de bloemen, knoppen, kleurrijke bladeren, het zoete en rijpe fruit, om onophoudelijk in expansie en groei te zijn, en ondergedompeld te worden in de Aangezicht.

*Waar is die Schoonheid, die van de Maan houdt,
en naar deze wereld kwam,
zowel verborgen als manifest,
Hij is het leven van deze wereld
van beneden tot boven.
Zijn deugd is als de komst van de Lente
in de tuin van de Wereld.
Bekijk zijn Genade en Schoonheid in de tuin.*

"Hij kwam zowel Verborgen als Manifest." Zoals ik zei, vanuit het oogpunt van Zijn Natuur, is God Verborgen, en het is niet mogelijk om Hem te zien. Maar God is Manifest door Zijn Scheppingen en Attributen en het is dan mogelijk Hem te zien. Hij is tegelijkertijd Verborgen en Zichtbaar, net als het leven in het lichaam dat zowel manifest als verborgen is. De ziel is niet van de zichtbare wereld en kan niet op een tastbare manier worden gezien, maar het is duidelijk en voelbaar door de resultaten ervan. De beweging van het lichaam, het lopen van de voeten, het grijpen van de handen, de schittering van de ogen en het gezicht, evenals de mogelijkheden van horen, weten en spreken; dat zijn de effecten van het leven, van het "bezielde leven".

Wanneer deze effecten worden bekeken, manifesteert de schoonheid van het leven zich openlijk, de waarde ervan is bekend en de mens wordt er verliefd op. Het is onmogelijk om de ziel buiten het lichaam te zien. Daarom is het onmogelijk om naar een begraafplaats te gaan om de zielen te zien zonder tussenkomst van de levende lichamen. Het lichaam is aan de ziel toegewezen zodat de ziel zich kan manifesteren. God zei: "*Ik was een verborgen schat, en ik wenste bekend te worden*". God was een verborgen schat zonder attributen. Hij wilde Zichzelf manifesteren, daarom schiep Hij de wereld, en door

deze Creatie kan Hij gezien en gekend worden. Wanneer een persoon zichzelf wil openbaren, spreekt hij een woord uit, voert hij een actie uit of maakt hij een kunstwerk zodat hij kan worden gezien en gekend. Voordat hij zijn werk uitvoerde, kenden mensen alleen zijn gezicht. Hoewel ze hem vaak zagen, zeiden ze: "We kennen deze persoon niet en begrijpen niet wie hij werkelijk is". Zodra ze een deel van zijn werk hebben gezien, wat een teken is van zijn persoonlijkheid en zijn talent, zeggen ze: " Nu hebben we gezien wie deze persoon echt is".

Uiteindelijk is bekend dat zijn daad anders is dan zijn zichtbare gezicht. Dus, hij is nu bekend door zijn acties, woorden, daden, creaties en talenten. Wat werd ontdekt na de kennis van zijn gezicht, was een spirituele essentie, nu te zien en te onderscheiden. Dus zeggen ze tegen elkaar: "Aangezien deze man zoveel talent tentoonspreidt en dergelijk werk tot stand brengt, bezit hij een goede geest en essentie. Zijn daden zijn geschikt, hij is genereus als het nodig is, gierig wanneer het nodig is, hard en wreed wanneer het nodig is, en troostend en behulpzaam wanneer het nodig is. "Hoe langer hij zijn kwaliteiten vertoont, hoe meer mensen hem kunnen zien , begrijpen en kennen. Zijn bedoeling is om zichzelf te tonen, door goede werken, deugden en talent. En hoe meer mensen zijn kwaliteiten en talenten zien, hoe meer ze hem begrijpen.

Nu, God is de Schepper van deze persoon en zijn daden, evenals de Schepper van honderdduizenden wezens van alle soorten; de hemelen, de aarde, de bergen, de zeeën, de mijnen en de schepselen van hemel en aarde inclusief mens, djinn, demonen en peri, evenals de dieren; waaronder luipaarden, leeuwen, wolven, slangen en draken, de dieren van de zee; inclusief de walvis, vissen, watervogels, de maan, de zon, de sterren, de sterrenbeelden, het zenit, de Hemelse Troon, de Tablet en de Pen, het Paradijs, de Hel, de

boosdoeners, de reinen, de Profeten, de Heiligen en de Engelen.

Met al Zijn Werken, Scheppingen en Attributen, waarom mensen - die elkaar kunnen kennen - God niet duizend keer en graden beter kennen, zien en begrijpen?

Vanwege de kleine actie van een man, beweren mensen dat ze zijn deugden hebben gezien en hem hebben gekend en begrepen; ze bevestigen wie deze man is, wat voor soort persoon hij is en van wat hij in staat is. Maar waarom zijn ze dan blind, onwetend en dom geworden in relatie tot de kennis van God? In hun onwetendheid en nalatigheid zeggen ze: "Hoe vreemd is het idee van het bestaan van God! Als Hij bestond, wie heeft Hem gezien of wie zal Hem zien? Het is onmogelijk om Hem te zien. Wie beweert Hem te hebben gezien, is een leugenaar en beweert het onmogelijke".

O onwetende! Je verklaart dat je wat vaardigheden hebt gezien in de daden van deze man en goed over hem denkt, gezien hem als een goed persoon. Omdat je hem nog nooit eerder had gezien en gekend, is wat je van hem hebt geleerd anders dan zijn uiterlijke aspect. Waarom zie of ken je God dan niet ondanks eindeloze aantallen daden, vaardigheden en acties?

Je zaak lijkt op iemand die een tuin binnengaat en zegt: "Ik zie een klein blad maar ik zie geen tuin." Het is een belachelijke situatie. Hoe kunnen we een dergelijke waarneming en dergelijke verstand bekrachtigen? Ze verdienen minachting en spot. Maar aangezien minachting en spot moeten worden gericht aan iemand die in staat is om ze te begrijpen, bent u zelfs niet waardig voor minachting en bespotting. Zo'n oordeel en intelligentie duiden niet op een bestaan recht; en voor hen is niet-bestaan beter dan het bestaan.

Dit is de reden waarom de achtelozen zeiden:

"Wee mij! Zou ik dat ik een stofje was!" (Qoran 78-40)

"Helaas! Als ik het stof was, zoals ik eerder was en had ik niet bestaan! Als ik stof was, zou gras en planten over mij groeien. Dit zou een andere man dienen door zijn voedsel te worden. Nu dat ik ben ontstaan, kan het zaad dat uit mijn ziel groeit nauwelijks een klein blad herkennen, maar de immense tuin niet zien. Moge zo'n onvruchtbare en vergiftigde plant nooit groeien, zelfs niet in een zoutwoestijn! Ik was blij toen ik ontstond vanuit de verborgen schoot van het Niets, en van de laatste rang bereikte ik de eerste rang. Nu denk ik dat het tegendeel waar is, ik ben achteruit gegaan. Ik ben jaloers en wens dat *ik het stof was dat ik eerder was!* "

God is meer manifest en duidelijker dan de zon. Hij die redenen en getuigenis zoekt betreffende het bestaan van die goddelijke zon is verdrongen in verlies en als een geboren blinde. Er is geen remedie of genezing voor zijn pijn en kwaal. Hij is puur een dier; nog erger dan een dier, en inferieur dan een levenloos object. Bijvoorbeeld, de aarde, die een levenloos voorwerp is, ontleedt de plicht waarvoor het werd geschapen. De aarde is zo gemaakt dat de vegetatie kan groeien; en de aarde koestert, verhoogt en vermenigvuldigt alles wat wordt bewerkt of erin wordt gestort, tienvoudig, zo niet honderdvoudig. Als we gerst planten, produceert het gerst; tarwe produceert tarwe; fruit produceert fruit; en een wijnstok produceert druiven. Evenzo zijn de dieren gemaakt om de last en de objecten van de mens te dragen en ze van stad tot stad te transporteren. De dieren ontslaan hun taken. De mens is geschapen om God te kennen en in dienst te staan. Wanneer hij zijn plicht niet vervult, God niet kent, of niet dient, is hij erger dan een dier, omdat dieren doen waarvoor ze zijn geschapen; en op dezelfde manier doen aarde en grond waarvoor ze zijn gemaakt. Daarom, omdat de mens niet doet

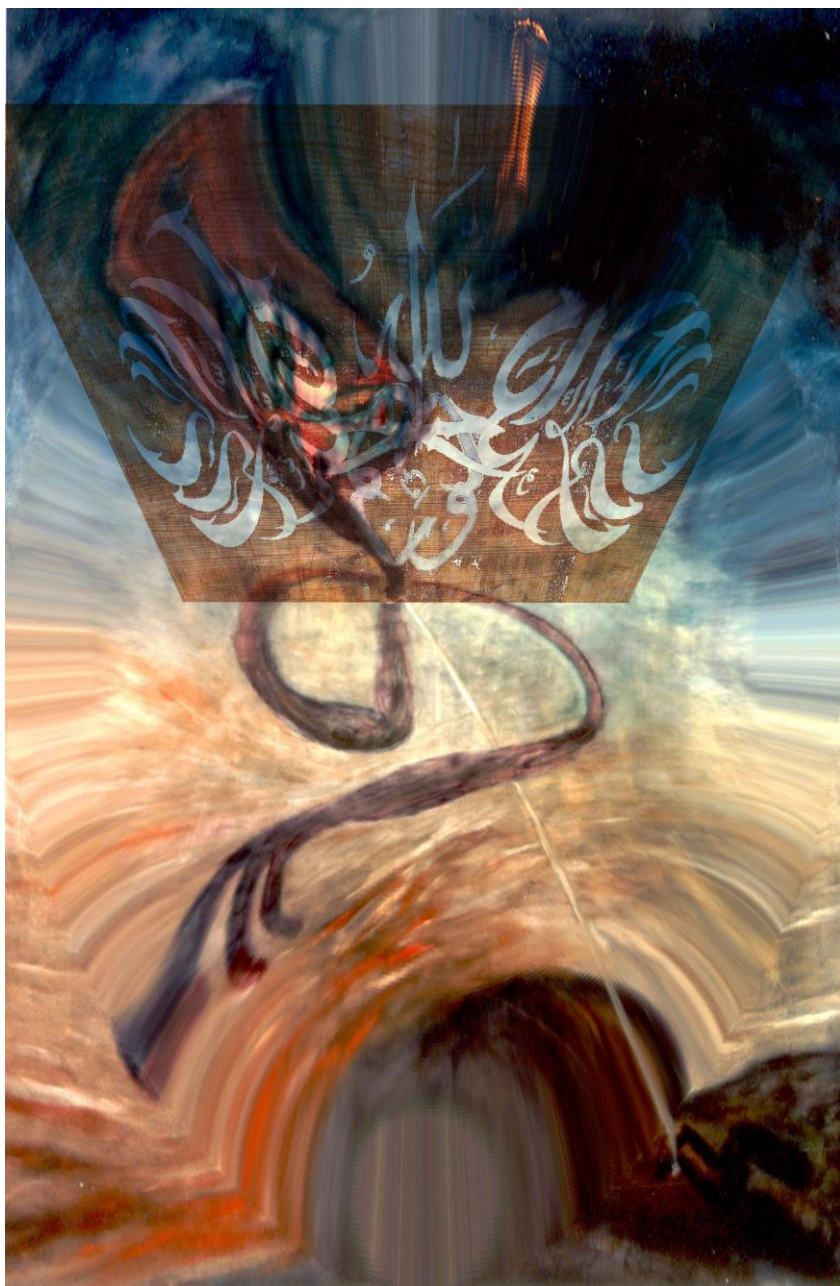
waarvoor hij is geschapen, is hij erger dan een dier. De harten van zulke mensen zijn harder dan steen. Water komt uit een steen en stroomt. Maar alleen het vuur van woede en de pijn van wrok komen uit hun harten van steen. De zon bezit slechts twee kwaliteiten, warmte en licht. Zij die begiftigd zijn met het zien, ervaren haar licht; de blinden voelen de warmte. Daarom is de zon noch verborgen voor de ziende noch voor de blinde. Het manifesteert zich door zijn kwaliteiten en verbergt zichzelf niet. Hoe kon God, die de Schepper van de zon, de hemel en de werelden is, worden verborgen en niet worden bewezen? Zijn ontelbare kwaliteiten en creaties, alles wat je ziet, onder en boven, links en rechts, voor en achter je, warm en koud, goed en kwaad, zijn allemaal tekenen van de Attributen van God. Dus hoe kon Hij verborgen zijn?

In welke richting je ook draait, het gezicht van God is daar. Zijn schepping en daden zijn in alle richtingen. In welke richting kijk je dat Hij niet wordt gevonden? In zo'n staat, wanneer Hij afwezig is in je ogen, ben je afwezig en ver van Hem verwijderd.

Bijvoorbeeld, wanneer de zon onder de aarde in het Westen is ondergedompeld, bent u er voor verborgen. In de donkere nacht zie je de eigenschappen ervan niet, noch het licht noch de warmte ervan. Als de zon niet onder was en je onder de grond of in de bodem van een diep gat was, zou je nog steeds verborgen zijn voor de zon, omdat de zon twee kwaliteiten, licht en warmte bezit. In dat diepe gat kun je deze twee kwaliteiten niet waarnemen, dus je bent verborgen voor de zon. Maar omdat al deze dingen de attributen en scheppingen van God zijn, is het niet mogelijk dat ze gescheiden zijn van God. Waar kun je heen gaan dat God niet is? Wat zou je kunnen zien dat niet de eigenschap en schepping van God is? Daarom is God meer manifest en

schijnbaar dan alle bestaande dingen. Degene die bewijs en uitleg van zo'n duidelijke Waarheid zoekt, is verloren en verward.

*O jij, dood in de zoektocht naar Degene
die de knopen losmaakt,
O jij, geboren in eenheid en dood in scheiding,
O jij, die nog steeds dorstig blijft
aan de kust van de oceaan,
O jij, die dood is van armoede zit boven op een schat.
Waar kunnen we een koning vinden die nergens verblijft?
Een schat, die noch met ons, noch zonder ons is.
Waar is het?
Zeg niet "hier" niet "daar",
onthul de plaats van de Waarheid.
De hele wereld is Hem.
Maar waar is degene die Hem kan zien?
In pijn, onderscheid ik altijd de remedie,
In toorn en onderdrukking zie ik Genade en Trouw.
Op het oppervlak van de aarde,
onder de koepel van de hemel,
Waar ik ook mijn ogen neerzet, zie ik alleen U.*

- Lente, Paradijs, hel

Een anekdote uit een droom: in de school van onze *meester* (Het gebruikte woord is Maulana, wat 'onze meester' betekent, maar het verwijst ook naar Jalauddin Rumi -de vader van de auteur)- moge God zijn geheim heiligen - zaten er veel vrienden op het terras. Ik was een van hen en begon te zeggen, hardop zeggend: "Het leven is een zegening die over de schepselen wordt uitgeblazen, en heeft een ander effect op een ieder. Het licht en de zegening die verspreid was over Mohammed, was hetzelfde licht en zegening verspreid over Abu-Jahl (zijn tegenstander)! Dat licht en die zegen maakten Mohammed tot een vriend verenigd met God, en Abu-Jahl een vreemdeling van God. Het gaf Mohammed zicht en sloeg Abu-Jahl blind “.

Op een vergelijkbare manier schijnt de lente overal evenveel, maar op sommige plaatsen groeit het doornen en in andere bloemen. Het maakt sommige vruchten zoet, anderen bitter en nog anderen zuur.

Mohammed heeft de Wet gebracht en bepaalde verboden voor mannen afgekondigd, zodat ze hun goede eigenschappen kunnen vergroten en hun achteloosheid kunnen verminderen. Zijn acties zijn vergelijkbaar met die van een tuinman, die de bittere abrikozenboom afsnijdt en degenen die zoete vruchten geven plant en vermenigvuldigt.

Op dezelfde manier bezit de mens - wiens lichaam van het dierenrijk is - dierlijke trekken, zoals nalatigheid, genotzucht, sluimering, vraatzucht, rebellie, meedogenloosheid, onreinheid, hebzucht, onrecht, onderdrukking, gemeenheid, en wreedheid. Neem afstand van deze gebreken, in overeenstemming met de voorschriften van God en verkrijg engelachtige eigenschappen zodat je in het Paradijs kunt leven

en aanvaard kunt worden in Onze Tegenwoordigheid. Verraad niet, maar wees geduldig, vrijgevig en houd u aan de Waarheid; lieg niet en denigreer; laster niet; maak uzelf nuttig; eet met mate; profiteer niet van illegale activiteiten; geef je goederen op om God te behagen; wijs hebzucht af voor de rijkdom van anderen. Bescherm uzelf tegen tekortkomingen. Zoals we hebben gezegd, snijd de takken van je dierlijke temperament af - die tegengesteld zijn aan engelachtige eigenschappen - en vervang ze door de takken van zoet fruit, zodat de aangename engelentakken zullen toenemen wanneer de zegening van de Eeuwige Lente over hen waait. De dierlijke eigenschappen zijn helse, terwijl de eigenschappen van de engelen lichtgevend zijn. Vuur is een deel van de hel en licht is een deel van het paradijs. De fragmenten verenigen zich met hun geheel, en elk type verenigt zich met zijn eigen soort. *"Alles zal terugkeren naar zijn oorsprong"*. Als je naar het Paradijs terug wilt keren, verander je dierlijke eigenschappen dan in engelen om een deel van het Paradijs te worden en geen deel van de Hel.

*Weet dat het bestaan en de roes van je zintuigen
altijd uit het Vuur komen;
Weet dat de oorsprong en de bron
van jouw natuur de hel is;
Als je nu neigt naar de Hel, is het niet verrassend,
want de delen bewegen zich altijd naar hun geheel.*

- Overwinning

"Wanneer komt de hulp van God en Victorie".

(Qoran 110-1)

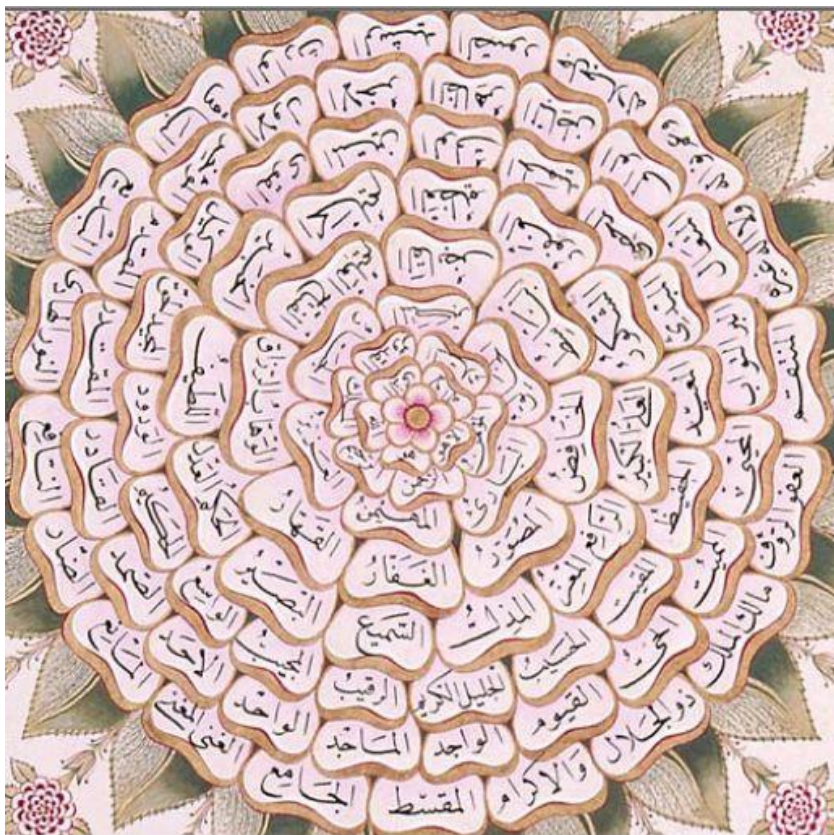
Oppervlakkige commentatoren lezen dit koranvers en zeggen: "God zegt: "O, Mohammad! Wanneer je mensen voortdurend moslims ziet worden, groep voor groep, komt dat omdat je je hoogtepunt heeft bereikt en ze komen zonder dat je strijd of stappen hoeft te maken. Vraag God om vergeving voor je zonden; want dat zal het teken zijn dat uw uur is gekomen. Want daarna zal het niet nodig zijn om het geschapene naar de Schepper te roepen. Dit zal gebeuren zonder je inspanningen. Daarom is je aanwezigheid in deze wereld niet nodig".

Een andere betekenis stelt dat dingen bestemd zijn om rijpheid en perfectie in deze wereld te bereiken. Zodra volwassenheid en perfectie zijn bereikt, bezitten mannen, dieren, fruit, enzovoort, geen bestaan of duurzaamheid. Een vrucht zal worden gegeten; en een persoon, die oud en rijp wordt als de vrucht, zal door de aarde worden gegeten. En hetzelfde geldt voor de rest.

"Nu uw uitnodiging haar perfectie heeft bereikt, bestaan de noodzaak voor oorlog, veldslagen, wonderen, voortdurende verkondiging van de Koran, duizend krijgswegen en pogingen om slechts één persoon aan te trekken niet meer. Je roeping en autoriteit bevinden zich nu in een stadium dat mensen zonder deze middelen, groep voor groep, naar je toe komen. Bedank God en prijs Hem, vraag om Zijn Vergiffenis voor de gedachte die je had; Geloof wordt niet verkregen door je pogingen en inspanningen. Nu je geen moeite meer doet, zie je dat ze nog meer dan vroeger komen. Van het begin tot het einde ben ik Hij die alles heeft gedaan en altijd alles zal doen.

Al die middelen waren slechts bedekkingen. Vraag om vergeving voor de gedachte die je had en bekeer je. Weet dat bekering ook van Mij komt. Al die dingen zijn mijn zegeningen, mijn uitstraling, mijn instructies en mijn geschenken”.

Sommige zoekers naar Waarheid zeggen dat dit vers betrekking heeft op spirituele fanatici. In het begin oefent de ijveraar grote inspanningen en vernedert hij zichzelf. Jarenlang besteedt hij gul van zijn fysieke krachten op de Weg van God tot het moment waarop, na zoveel veldslagen en inspanningen, een teken uit de Onzichtbare Wereld aan hem verschijnt. En wanneer hij oud en zwak wordt, wanneer al zijn krachten hem verlaten en de hoop hem in de steek laat; zonder inspanning of ijver, op elk moment, heeft hij prachtige visioenen en waarnemingen van verborgen dingen, goddelijke wonderen en "rangen" - ontelbaar en talloos. God roept hem uit: *"O Mijn dienaar; denk niet dat de visioenen te wijten zijn aan dienstbetoon, inspanningen of gebeden. Zie nu dat al die middelen verdwenen zijn, maar onze geschenken komen continu aan, honderdduizend keer groter. Vraag vergeving voor die gedachte, en weet dat alles van Ons komt, en de rest wordt alleen bedekt. "* En God is de Meest Ingelicht.

- **Meester en discipel**

De Heiligen van God behoren tot twee categorieën: sommigen zijn indrukwekkend en beangstigend, anderen zijn nederig en zachtaardig. De Heilige die van grootsheid houdt, is beangstigend. Niets is over van deze man wiens dierlijke ziel (nafs) dood is volgens het bevel: "sterf voordat je sterft." Zijn trots komt voort uit goddelijke Majesteit. Hij is de Attriboot van God, want, duidelijk, menselijke eigenschappen bestaan niet langer in hem. De trots van gewone mensen komt voort uit de dierlijke ziel, en als zodanig is het verwijtbaar.

Evenzo bezitten de koningen van deze wereld twee staten. Als ze op hun tronen zitten, staan de kamerheren en emirs op, de dienaren en legeraanvoerders houden hun zwaarden af. Geconfronteerd met gerechtigheid en diplomatie, zorgen ze voor gerechtigheid en deugd in de wereld, beschermen de onderdrukten tegen hun onderdrukkers en schikken claims af. In deze gevallen zijn ze machtig en niet gunstig voor iedereen. De andere staat is wanneer ze zich buiten hun hoven en in hun privévertrekken bevinden, laten ze de vrees inboezemende majesteit terzijde. Ze ontmoeten hun familie en bezoeken hun intieme vrienden. Het is dan dat ze de mensen om hen heen excuseren voor hun vrijmoedigheid en gebrek aan goed gedrag.

Op dezelfde manier heeft God Zijn dienaar gelijk gesteld aan Zijn instrument en toont hem aan de wereld met de kenmerken van Goddelijke Majesteit, Moed en Ontzaglijkheid. Hij stelt ook gelijk een andere dienaar als Zijn Manifestatie en instrument, en toont hem aan de wereld met de kenmerken van vriendelijkheid en nederigheid. Hoewel deze twee schikkingen en de acties of inwerkingen waarmee ze zichzelf uitdrukken blijkbaar anders zijn, zijn ze in werkelijkheid gelijk.

Beide disposities manifesteren zich in de persoon van de Koning: aan de ene kant nederigheid, aan de andere kant trots.

Bepaalde Heiligen houden zich niet bezig met gewone mannen en tonen hooghartigheid aan koningen. Ze lachen niet in de aanwezigheid van mensen, maar bevelen de rechtvaardigen, verwijten en berispen ze bij de geringste fout en zeggen: "Waarom gedraag je je zo?" Andere Heiligen begroeten mensen, zowel jong als oud, tonen nederigheid jegens hen en vermengen zich met hen. Ze geven niemand de schuld en we voelen geen ontzag of schrik in hun aanwezigheid.

Beide groepen zijn de Heiligen van God. De trots van iemand wordt de Goddelijke Majesteit genoemd omdat hij de Attributen van God zich manifesteert en menselijke attributen niet langer in hem bestaan. Zoals er staat: "*sterf voordat je sterft.*"

O vriend, sterf voor uw dood, als u wenst te leven.

Zoals Idries (Henoch), die hemels voor ons werd.

De gouverneur en de koning van het huis hebben de ketterse *nafs* (zelf beheersend lagere ziel: de ego) gevormd en die gietvorm is zijn instrument geworden. Omdat het ketterse, bevelende zelf/ego verdwenen is, is de Waarheid de gouverneur en de koning van die vorm geworden, en hij gebruikt het voor wat hij maar wenst. Vanaf dat moment zijn de bewegingen die in dit huis plaatsvinden onder Gods bevel en niet van het bevelvoerende *ik*. Het lichaam is het instrument en de manifestatie van God geworden.

"Het hart van de gelovige bevindt zich tussen de vingers van de Barmhartige, en Hij draait het zoals Hij wil." Dus zijn draaien en bewegingen zijn de kronkelingen en bewegingen van God. Wanneer een persoon een ander raakt met een stok,

schrijven we de treffer toe aan de persoon en niet aan de stok. Om die reden heeft God gezegd:

"Wanneer ik mijn dienaar liefheb, word ik zijn oor, zijn tong, zijn hand. Hij hoort, ziet en spreekt door Mij. Alles wat hij zegt zijn Mijn Woorden". Alles wat komt van de dienaar wiens lichaam verstoken is van alles behalve God, en vervuld met Waarheid, is rechtvaardig en Goddelijk. Zelfs als zijn uiterlijk misschien die van goddeloosheid en losbandigheid is, is hij de leider en gids van mensen. Omdat hij niet aanwezig is, komt alles wat van hem is van God. We kunnen niet ingrijpen in zijn acties of werken, omdat hij beweert dat dit goed of slecht is, rechtvaardig of onrechtvaardig. Deze interventie, oordeel of discriminatie met betrekking tot de dienaren van God zijn de instrumenten van de menselijke ziel. Het is goddeloos om de Handelingen van God af te keuren. Als Hij doodt of doet herleven, is het rechtvaardig.

In deze wereld, wanneer iemand een daad uitvoert, goed of kwaad, kunnen mensen zeggen: "Die daad is rechtvaardig of onrechtvaardig." Ze zeggen dit omdat het aangenaam is voor de Wil van God. Vanwege dit wereldse bestaan en de vleselijke ziel is de mens vrij om te handelen zoals hij verkiest. Maar omdat alles wat van zo'n persoon komt zijn eigen werk is, is hij niet het instrument van God geworden. De Profeten en Heiligen hebben verklaard dat de voldoening van God ligt in lovenswaardige daad zoals gerechtigheid, vriendelijkheid, onderwerping, toewijding en onthouding. Blootstelling aan hen die slecht zijn, de onrechtvaardigen, verraders, de eigenzinnige, de rebellerende, de nalatige en de goddeloze druist in tegen de Wil van God. Dus of ze nu in het goede of in het kwade zijn, de mensen gaan in de richting die aangenaam is voor de Wil van God. In hun blindheid hebben ze de uitspraken van God gehoord en zijn ze voorzichtig en

verrichten ze daden die God behaagt om de hel te vermijden, wat de toorn van God is.

Dus het verschil in daden hangt af van de intenties die we hebben beschreven. Als het doel niet was om God te behagen, zouden goed en kwaad niet bestaan en zouden we niet de goedheid van iemand boven hun verdorvenheid verkiezen. De wijzen geven de voorkeur aan elk kwaad dat God tot duizend goeds leidt; Voor God zijn sommige overtredingen de voorkeur, en sommige gehoorzaamheid zijn onheils spellend.

Het wordt dus duidelijk dat goed en kwaad niet voor zichzelf worden gezocht. We kennen een bepaalde waarde toe aan deze acties in de hoop dat ze God zullen behagen. De wijzen vestigden het verschil tussen deze acties. Neem het voorbeeld van een man die op een bewolkte dag in een woestijn terechtkomt. De wolken verbergen de zon en er is niemand aan wie de richting naar de Kaaba(Mecca) kan gevraagd worden. In een dergelijke situatie is de juiste richting waar hij denkt dat het goed is. Dienovereenkomstig zal hij zijn gebed in die richting richten. Als hij na zijn gebed beseft dat zijn oriëntatie niet precies was, dan is het niet nodig dat hij zijn gebed herhaalt omdat zijn intentie en zijn actie geldig waren. Aan de andere kant, als de zon niet verborgen is en de richting naar de Kaaba duidelijk is, moet hij in die richting bidden. En iedereen die deze richting niet respecteert, maakt zijn gebed ongeldig.

Waarom hebben we deze voorzichtigheid, deze voorzorgsmaatregelen en instructies nodig? Het is omdat het gebed moet worden volbracht in de richting van de Ka'aba. Het verbod om "rechts" of "links" in te schakelen helpt om fouten te voorkomen. Maar wanneer we de Kaaba binnengaan, is het gebed geldig in elke richting. Een vaste richting is bepaald als een norm, zodat de zoekers zich kunnen onderwerpen aan de

Wil van God. De Man van God is leeg van zichzelf geworden en vervuld met God: *"Er is in mijn mantel niemand anders dan God."* Daarom is alles wat hij doet correct. Als hij bidt, bidt hij in de Kaaba. In de Kaaba is het niet mogelijk om verschillende richtingen te onderscheiden; alle richtingen kijken naar God.

De dronkaard van God, de dronkaard van God, alles wat hij doet is rechtvaardig;

Alles wat hij doet is correct, zijn manier is vrijgesteld van fouten.

God doet herleven en doodt. Hij veroorzaakt de dood van de oprechte in hun jeugd, terwijl het leven van tirannen tot op hoge leeftijd wordt uitgebreid. Hij verleent vrede en veiligheid in het land van de achteloze, terwijl hij in het land van de eerlijkheid gevaar, problemen en hongersnood veroorzaakt. Hij staat de goddelozen toe om de eerlijkheid te overwinnen en staat toe dat de eerlijke mannen gevangen worden genomen. Hij verleent veiligheid aan piraten en dieven op hun schepen, terwijl hij de vrome en God vreemde laten verdrinken. De koningen en de vermogende onderwerpen de hele wereld door middel van hun rijkdom en extravagaties. Toch smeken ze God met duizend kreten om hen een kind te schenken. Ze trouwen met vele nobele vrouwen die hopen kinderen te krijgen, maar hun wensen worden niet vervuld. Hij geeft tien of zelfs vijftien kinderen aan de armen die hun eigen bestaan moe zijn en niet in staat zijn om voor hun dagelijkse maaltijden te zorgen. Als je deze bezittingen menselijk maakt, geef je Hem geen gerechtigheid. De Profeten en de Heiligen, verbrand, in stukken gehakt en uitgehongerd, worden bevrijd van de honger en de zwaarden van hun vijanden.

Omdat al deze acties van God komen, wordt iedereen die onderscheidingen en protesten bedenkt, een ongelovige. Of ze nu bidden naar links, rechts, vooruit of achteruit, of ze nu trots

of nederig zijn, hebzuchtig of vrijgevig, zachtaardig of tiranniek, slapend of wakker - de Mannen van God zijn hetzelfde en staan onder Zijn bevel.

Op dezelfde manier dat het niet raadzaam is om de daden van God te bekritisieren, moet de discipel ook de juiste houding ten opzichte van de Meester, verenigd met God, aannemen. Alle handelingen die de Meester verricht die voor de discipel kinderachtig en kinderlijk kunnen lijken, moeten worden beschouwd als vrijgevigheid en wonderen. Omdat de discipel groeit en vordert als gevolg van de vrijgevigheid van de Meester, zal elk van zijn acties, zelfs de meest basale handelingen, hetzelfde effect op de leerling hebben, zonder enkele verschil. Anders kunnen we niet zeggen dat hij een echte discipel is, omdat de ware discipel degene is die *suiker kent en zijn smaak herkent*. Als halva (oriëntaalse lekkernij) wordt bereid met suiker, onder verschillende vormen en presentaties, maakt hij die suiker kent geen onderscheid tussen hen en eet ze met dezelfde smaak; hij zal niet zeggen dat één vorm zoeter is. Als hij zoiets zegt, zou het aantonen dat de eigenschap van onvolwassenheid nog steeds in hem aanwezig is, en dat hij suiker niet kent in zijn heelheid.

Op dezelfde manier, wanneer de Man van God wordt getransformeerd, en het koper van zijn wezen wordt omgezet in goud, wordt hij een gids voor zijn discipelen. De discipelen ervaren in die handeling een goddelijke smaak en worden verlicht en ontstoken. "*O gelovige! Jouw licht heeft mijn vuur gedoofd*". Dat wil zeggen: "*Laat me, o gelovige. Jouw licht heeft het vuur van mijn lust gedood.*"

Het commentaar op dit onderwerp kan lang zijn, zonder grenzen of beperkingen. "*Voor de intelligente man volstaat één teken.*" Als er iemand in het huis is, is slechts één woord nodig. Maar weet dat dit soort Meester en dat soort discipel

zeldzaam zijn. In werkelijkheid, als er een is, is dit soort discipel identiek aan de meester. Ze zijn geen twee. Een baby geboren uit een man is identiek aan een man. Hij is geen vogel of een kleine ezel. Omdat hij zijn moedermelk drinkt, zal hij de rang van zijn vader en moeder bereiken.

In deze stoffelijke envelop en wellustige aard vindt de dienaar van God in deze wereld zijn leven zwak, verbannen en vergelijkbaar met een klein kind. Door middel van aanbidding, toewijding en naleving zuigt hij de melk van Goddelijke Genade, prijzend en voedend, zeggende: "*Eer aan mij; wat een geweldige rang heb ik bereikt*" - en - "*er is geen andere in mijn mantel dan God!*"

*Hij is noch de zoeker noch de Gezochte,
degene die in Goddelijke Eenheid onderscheid maakt
tussen de zoeker en de Gezochte.*

“Living as a dry leaf taken by the wind of the divine
inspiration which takes it anywhere it wants”

Maulana Sheikh Nazim Al Haqqani

- Sterf voordat je sterft

"God is het licht van de hemelen en de aarde."

(Qoran 24-35)

God, de Allerhoogste, verklaart: *"Ik ben het Licht van de hemelen en de aarde. Als je duisternis, licht, leven of schoonheid in de hemelen of op aarde ziet, beschouw ze dan allemaal van Mij. In werkelijkheid is alles met goedheid Mijzelf. Omdat je geen directe waarneming op Mijn Schoonheid of Goedheid hebt, zonder tussenkomst of verbinding, laat ik je het zien door middel van vormen en sluiers. Omdat je Onvergelijkbare Ziel is vermengd met vorm, en dat wat vervalst is, niet datgene kan zien wat puur is. Mijn Deugd is vervalst om je in staat te stellen het te zien. Het bestaan is als een wezen wiens hoofd de hemel is en wiens voeten op de aarde zijn".*

De menselijke vorm leeft door de ziel. Het hoofd, zoals de hemelen en de zintuigen, zoals de sterren en de ogen, de oren en de tong, zijn allemaal levend, zien, horen, spreken en ruiken, dankzij de ziel. De visie, helderheid, het leven, het vermogen van de ogen om te zien en de andere zintuigen te waarnemen, komen allemaal voort uit de ziel. We ervaren de ziel door tussenkomst van dat zintuiglijke geheel. Wanneer de ziel het lichaam verlaat, blijven de deugd, schoonheid en helderheid niet in het lichaam bestaan. Daarom is het duidelijk dat alle dingen bestaan op grond van de ziel die door de vorm verschijnt.

Op dezelfde manier, het lichaam van het universum; de hemelen, de aarde, de sterren, de zon, de maan, de frisheid van de aarde van mensen, dieren, vogels, levenloze voorwerpen, planten, bomen en vruchten, is samengesteld uit het licht van God. Het leven en de opkomst van alle dingen

komen uit het licht van God. Op dezelfde manier, het licht van het lichaam - van het voorhoofd, het gezicht, de ogen, de wenkbrauwen, de lippen, de mond en *de zeven leden* (De zeven delen van het lichaam die de grond raken tijdens het rituele gebed: voorhoofd, handen, knieën, voeten) komt van de ziel.

Op deze manier, wanneer de ziel zegt; "*Ik, die de ziel ben, ben het licht van het lichaam, zijn hoofd en zijn voeten.*" Dit betekent dat frisheid en leven uit de ziel komen. Wanneer de ziel van het lichaam scheidt, wordt het lichaam ziek en wordt het vernietigd; de sterren van de hemel van het hoofd, die de zinnen zijn: dat is, de ogen, de oren, de lippen en de neus, alle worden nutteloos, lichteloos, vallen uiteen en houden op te bestaan. Op dezelfde manier worden de andere leden, zoals de onderarm, arm, dijen, knieën, voeten, handen, aders, pezen, gewrichten en de lichaamsarticulaties uit elkaar getrokken en in stukken gekrompen. Dit is vergelijkbaar met de Dag der Wederopstanding en Oordeel in relatie tot het hele Universum.

Het licht van God is de ziel van het universum. Dit betekent dat, zoals op de Dag der Wederopstanding, de hemelen en de aarde zullen instorten wanneer God Zijn Licht scheidt en het Universum zonder Ziel zal zijn. Mensen, die de delen en vruchten van het universum zijn, sterven op de leeftijd van zeventig of tachtig jaar. Het universum heeft een langer leven - net zoals de vrucht van een boom elk jaar valt en niet overleeft, maar de bomen in de tuin overleven vele jaren.

Het einde van het Universum zal de Dag der Wederopstanding zijn. De hemelen, die het hoofd van het universum zijn, zullen in stukken worden gescheurd en worden gespleten – *"Wanneer de hemel wordt uiteengescheurd"*.(Qoran 84-1) – *"en de felle zon zal verduisteren, de sterren zullen vallen, de bergen zullen worden verbroken, wilde dieren zullen verzamelen en de zeeën zullen koken totdat ze vuur worden"* (Qoran 81 1-6).

Met betrekking tot de vergankelijkheid van het bestaan - ondanks hen, die in hun blindheid en ontkenning geloven dat de wereld eeuwig is en altijd zal blijven - zal de hemel scheuren, zullen de sterren vallen, zullen de zeeën overstromen, de bergen uitspoelen en ze opwaarts naar beneden laten vallen. God zegt; *"Wanneer de aarde tot haar uiterste stuiptrekking wordt geschud."* Dit betekent dat de aarde zal worden geschud en haar last van binnenuit zal opwerpen, dat wil zeggen, de schatten en de doden. De bergen zullen worden weggekaapt als wol, en God zal deze aarde en deze hemel transformeren naar een andere aarde en een andere hemel. *"Op een dag zal de aarde veranderd worden naar een andere aarde, en zo zullen de hemelen zijn, en mannen zullen verschijnen voor God, de Ene, de Onweerstaanbare"*(Qoran 14-49).

Deze verzen beschrijven de dood van het Wezen van het Universum. Wanneer de microkosmos van het Wezen van het Universum - dat is de mens - levenloos wordt, breekt de lucht van zijn hoofd uiteen en splitst zich in stukken, en de aarde van zijn voeten wordt in stukken gescheurd en vernietigd. De macrokosmos - het Wezen van het Universum - die het geheel is, is als een boom. Zijn dood lijkt op de dood van zijn delen en zijn vruchten. Er zal geen hemel, geen aarde, geen zon, geen maan, geen zeeën en geen bergen meer zijn: alles zal

ontwricht, gescheiden en verspreid zijn. Na de dood, in het lichaam van de mens, gaan zijn ogen naar een hoek, zijn oren naar een andere; zijn neus naar één locatie, zijn mond naar een andere locatie; en de rest van de delen - van botten, tot aders en pezen - worden allemaal gescheiden en veranderen in stof. Een deel van het stof verandert in een kruik, sommigen in een kom, andere in stenen en andere in klonten van klei. Ze vroegen deze afzonderlijke delen: *"Waarom worden jullie gescheiden, omdat jullie voorheen samen waren als één object?"* Ze antwoordden: *"We kunnen niet ontkennen dat de ziel ons samen heeft verzameld. We waren oorspronkelijk gescheiden en wijd verspreid. De ziel verenigde ons en vanwege de ziel werden we één. Op basis van onze oorspronkelijke toestand werden we opnieuw gescheiden en verspreid toen de ziel vluchtte"*. Op dezelfde manier waren de delen van het Universum die er één lijken te zijn, zoals de hemel, de aarde en de bergen, oorspronkelijk kleine stukjes die verspreid waren.

Ze werden samengevoegd in één door de Orde van God, maar toen ze gescheiden werden van dat Licht - hun Essentie/ Ziel - braken ze uiteen en werden verspreid. Net zoals het menselijk lichaam, wordt alles dat is verschenen en manifest geworden, waarneembaar of geschapen, tot niets en wordt vernietigd. Merk op dat de betekenis van *"Alles zal vergaan, behalve Zijn eigen gezicht"* en *"God is het Licht van de hemelen en de aarde"* (Qoran 28-89) werd hierboven beschreven.

"De gelijkenis van Zijn Licht is alsof er een nis is" (Qoran 24-36). Een nis is als een raam in oude tijden waar lantaarns werden opgehangen. *"... daarbinnen een lamp"* betekent dat er een licht in die lantaarn is. *"De lamp ingesloten in glas: het glas als het ware een schitterende ster"* betekent dat vanuit die lantaarn een licht schijnt, als een lichtende stralende ster.

De lantaarn van het Bestaan is de Vriend van God, zijn hart is de zuivere Olie - het voer voor het Licht van God. Dat hart wordt op dezelfde manier in God opgenomen als dat de kaars in de vlam zal worden opgenomen en zijn voedingsstof wordt. Er is dus een homogeniteit en een Geheime Eenheid tussen de Olie en het Licht, omdat de Olie is samengevoegd met het Licht, ook al vertoont zijn eigen licht geen uiterlijke of innerlijke manifestaties. Evenzo zijn weiden, tuinen, weiden, stromende beekjes, het vogelgezag en de melodieuze van muzikanten allemaal vergelijkbaar met het Wezen van het Universum. Omdat het Wezen van het Universum hulp en macht van deze groep ontvangt en er trots op is, dan moet het van Zijn Kwaliteit zijn. Alles wat het individu niet helpt of ontwikkelt, is niet van dezelfde kwaliteit en is in feite tegen hem. Hij haalt er geen voordeel of kracht uit, ook al lijkt het uiterlijk op hem, en het lijkt van hetzelfde materiaal. Water krijgt hulp van water en vuur van vuur. Wat het vuur ook verhoogt, is van dezelfde kwaliteit en lijkt op vuur, ook al is het niet duidelijk. Brandhout lijkt bijvoorbeeld niet op vuur te lijken, maar omdat het het vuur verhoogt en kracht geeft, moeten we weten dat het van dezelfde aard is.

Op dezelfde manier dat naastenliefde genade is; verlichting en gehoorzaamheid voor het volk is van dezelfde kwaliteit als het doden van de goddelozen. Ook al lijkt de kwelling van de despoot tegenovergesteld en niet van dezelfde kwaliteit, omdat beide acties beloning, genade en verlichting verdienen; en beide verhogen de verlichting en zuiverheid van de persoon in relatie tot God, ze zijn vergelijkbaar in kwaliteit. Vaak lijken dingen hetzelfde en van dezelfde aard, maar tegenovergesteld omdat ze elkaar niet helpen en ze niet groeien en toenemen door de kwaliteit van de ander.

Alles wat aangenaam is voor de innerlijke kwaliteit van iets, waardoor zijn kracht toeneemt en groeit, is dus vergelijkbaar en van dezelfde kwaliteit als dat ding.

- Dood

Alles zal worden vernietigd: de zuivere en zachte zielen, de hemelen, de aarde, het firmament, de hemelse troon, de tablet, de pen, etc... Maar de dood van de gelovige wordt, hoewel hij schijnbaar dood en vernietigd is, niet de dood genoemd. Het goede dat in hem bestond, lijkt vernietigd en uitgewist, maar is duizendvoudig vermenigvuldigd. Dit is geen dood - de dood is wanneer iemand sterft. Als het lichaam niet sterft, wordt het niet duizend. Het is als een graankorrel of een fruitpit begraven in de grond. Dit graan breekt uit in de aarde. Het is vernietigd, rot en is vernietigd. Maar wanneer de bazuin van de Lente klinkt, wordt de vernietigde met honderdduizend keer meer goedheid dan voorheen herrezen. Dus in werkelijkheid was dit zaad niet dood.

Welk graan begraven in de aarde

is er niet uit voortgekomen?

Waarom twijfelt u aan het zaad van de mensheid?

Echte dood is die van een bitter zaad of een scherpe doorn - voortdurend roepend: "*Zou ik niet hebben bestaan en zou ik niet in deze wereld zijn gekomen.*" Wanneer het sterft en vernietigd wordt, vermenigvuldigt de lelijkheid zich duizendmaal meer. Dit soort sterven wordt de dood genoemd. Misschien is deze toestand zelfs erger dan de dood, omdat er veel mannen zijn die in de loop van marteling of pijn verlangen naar de dood.

Evenzo, wanneer de ongelovige zijn eigen afschuwelijkheid ziet, roept hij uit: "*Ik wou dat ik weer stof was en nooit was ontstaan.*" Ze smeken God met heel hun bestaan voor hun eigen dood en vernietiging. God aanvaardt hun pleidooi niet. Het is alsof het vuur hun huid en vlees verbrandt en God vernieuwt elke keer opnieuw hun huid en vlees om

opnieuw te worden verbrand. Omdat de dood beter is dan deze staat, is het niet onwaar om deze toestand de dood te noemen. Het is niet eens het honderdste deel van de Waarheid. De dood van de boosdoener en de kwaadaardige is echt de dood. Omdat op de Dag der Wederopstanding hun slechte daden duizendvoudig worden.

Wat betreft de dood van de gelovigen, de mensen van het goede, en de Heiligen, hun dood is niet de dood, maar het leven. Denk niet dat degenen die voor God leefden, zich hebben opgeofferd en zijn gedood, dood zijn. Ze leven in de aanwezigheid van hun Schepper. In die staat van "*niet-zijn*", voorziet God in voedsel en zijn ze tevreden met die voorziening. Werkelijk, ze weten dat de tarwe van hun bestaan uiteindelijk geen gerst of gierstkorrel zal worden. Het wordt weer tarwe en wordt honderdvoudig vermenigvuldigd. In de staat van sterven zegt de gelovige - vergelijkbaar met de zoete graankorrel - in de taal van extase:

*Als ik sterf, zeg niet dat ik dood ben
Zeg, hij was dood maar werd levend
en weggedragen door de Vriend*

De interpretaties en opmerkingen die hier worden gegeven zijn in overeenstemming met de uitspraken en overtuigingen van degene die zegt: "*Alle dingen vergaan, behalve Zijn aangezicht.*" Het vers eist en betekent dat iedereen sterft; de gelovigen, de engelen en de zuivere mensen. Niets anders dan God alleen. Ze zijn afhankelijk geweest van deze verordening en we hebben bevestigd dat een dergelijke dood, hoewel het de dood en het niet-bestaan is, *het leven zelf is*. We verwijten degenen die de tarwekorrel niet planten: "*Waarom reanimeren de granen niet, zodat het bestaande honderd of duizend keer groter kan worden; en waarom plant je deze granen niet in de aarde in plaats van ze*

in huis te houden”? Omdat je daarmee de tarwe en jezelf onrecht aandoet. Daarom begrijpen we dat een dergelijke dood het leven zelf is en God weet beste.

It became the place of theophany. It 'is what Rumi calls the spiritual resurrection: "The Universal Soul is in contact with the part of the soul and the latter has received from her a pearl and she puts it in her bosom. Due to this touch of her bosom, the individual soul has become pregnant, like Mary, of a Messiah ravishing the heart. Not the messiah who travel by land and sea, but the Messiah who is beyond the limitations of space! So when the soul has been fertilized by the soul of the soul, then the world is fertilized by such a soul .

- De Kalief van God

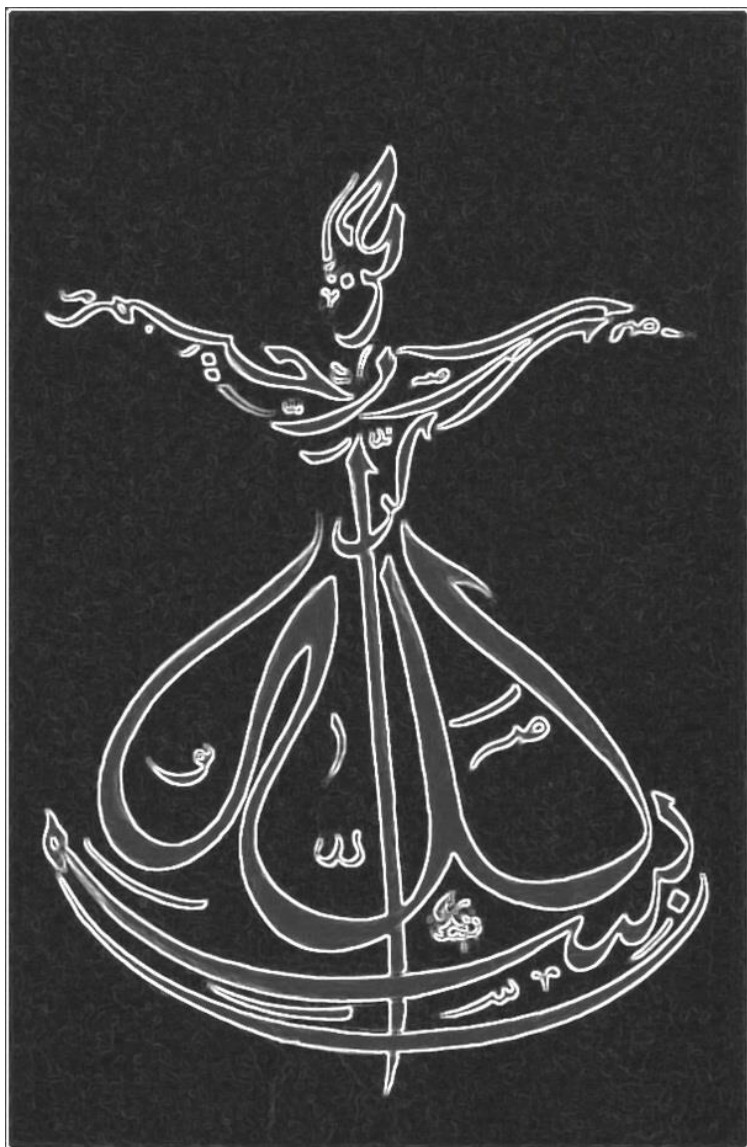
"God is het licht van de hemelen en de aarde. De gelijkenis van Zijn Licht is alsof er een Nis is, en daarbinnen een Lamp: de Lamp ingesloten in Glas; het glas als het ware een schitterende ster verlicht door een gezegende boom; een olijfboom, noch van het Oosten noch van het Westen, wiens olie bijna lichtgevend is, hoewel het vuur er nauwelijks mee is geraakt. Licht op licht! God leidt wie Hij wil naar Zijn Licht. God brengt gelijkenissen voor mensen uit: en God kent alle dingen" (Qoran 24-35)

Dit betekent dat God het licht van de hemelen en de aarde is. Het is als een lamp, gebogen in de richting van de Bron. In de hoek van de muur bevindt zich een helderheid in die nis, een glazen lantaarn, die lijkt op een stralende, brandende ster - ontstoken uit een olijfboom - die noch uit het oosten noch uit het westen is. De olie van deze lantaarn, als een vlam, geeft licht.

Deze nis is het wezen van de Heilige. De olie is zijn zuivere hart. God, de Allerhoogste, woont in dit hart en is ermee verbonden. *"Ik ben niet opgenomen in de hemelen of op de aarde, maar in het hart van mijn trouwe dienaar"*. Het Wezen van het Universum is lichtgevend en leeft van het beeld van het Licht van die lantaarn. Zelfs een deel van dit Licht is niet tastbaar, maar het is begrijpelijk. Onvergelijkbaar en ongeëvenaard, het schijnt in de zielen en bevattingvermogen. Van de zielen en bevattingvermogen schijnt het op de dieren. En van de dieren, het schijnt op de plantaardige stoffen die groeien en toenemen. Van de plantaardige stoffen schijnt het op de mineralen om ze af te koelen of te verwarmen. Deze stralende emanaties zijn het resultaat van het beeld van dat

Licht. Het echte leven behoort dus toe aan de Heilige die wordt gesteund door God - de kalief van God in de hemel en op aarde. De rest van de wezens leeft nog vanwege het beeld van zijn Licht. Voor hen is het leven van voorbijgaande aard, zoals de hitte en de roodachtige gloed van een ijzer - de voorbijgaande weergave van vuur in het ijzer. Maar wanneer het strijkijzer van het vuur wordt gescheiden, verdwijnen de warmte en de rode kleur. Aan de andere kant heeft het vuur de hitte en de roodachtige kleur van zichzelf - deze twee attributen zijn niet geleend, maar zijn de ware essentie van het vuur.

De Qutub (de Pool)draait om zichzelf, dat wil zeggen, hij ontvangt van niemand hulp. Alle anderen draaien om hem heen, ontvangen zijn hulp en profiteren op basis van hun vermogen. Op dezelfde manier spreidt de zon in de vierde hemel zijn stralen eerst uit over de vierde sfeer, vervolgens over de derde hemel en vervolgens over de tweede, totdat deze de sfeer boven de aarde bereikt en uiteindelijk de aarde. Nu schijnt de Qutub - die de zon, de zielen en bevattingvermogen is - eerst op de eerste rang, zij die dichtbij zijn; bereikt dan de andere graden, rang voor rang, per station. Zoals de hemelen en de aarde, elk met zeven niveaus, lijken de verlichte sluiers op de zeven niveaus van de hemelen, en de sluiers van duisternis zijn vergelijkbaar met de zeven niveaus van de aarde. Behalve dat de hemelse sluiers geestelijk zijn - zoals de aard van engelen, gelovigen en heiligen - en de aardse sluiers van duisternis lijken op demonen, peri en duivels. Allen ontvangen hulp van Hem volgens hun aard.

De essentie van de Qutub is het Licht van de hemelen en de aarde. Op dezelfde manier dat elk licht op de muur komt van het Licht van die Lantaarn. Bekrompen mensen veronderstellen dat het licht van de muur komt. Maar zij die zich bewust zijn, begrijpen dat het Licht van de Lantaarn komt. We kunnen het beeld van het leven in het lichaam van de mens kennen en zien vanuit zijn uitstraling. Hoewel we het zonder het lichaam niet kunnen zien - het heeft geen teken en is ongeëvenaard. Zo werd het lichaam geschapen om de ziel te manifesteren.

Als iemand vraagt: "Wat is het leven?" Wij antwoorden; "O, blinde onwetend! Hoe kun je vragen? Kan een dood lichaam zonder leven zo'n vraag stellen? Kan een lichaam zonder leven lopen, of grijpen met de hand, of zien met zijn ogen, of horen met zijn oren, of praten met de tong"? Het leven is geen muur die we niet kunnen aanraken. Het leven is een realiteit die bezielt en beweging verleent op alles wat het aanraakt. Het lichaam van alle dingen is het leven waardig. Het onderscheiden van het muskus en de roos is een daad van de neus; het onderscheiden van de bassen en hoge tonen is een handeling van het oor; het onderscheiden van het bittere of zoete is een daad van mond en gehemelte. Je zult nooit het gezicht van een man met je oren zien; je zult nooit een stem met je ogen horen. Om de pruim te onderscheiden moet je weten dat het de darmen schoonmaakt; het onderscheiden van amandelolie is weten dat het de droogte van het lichaam wegneemt; wijn onderscheiden is weten dat het dronkenschap brengt. De vorm van het kruid is zijn kwaliteit, maar alleen in de mate van de kwaliteit van de zoeker. Zoek ze op, word een wijze klant en koop ze voor de hoogste prijs. We kunnen hun eigenschappen niet met de ogen zien, maar we kunnen ze met het oog van begrip zien. Evenzo kunnen we de betekenissen

van de Koran niet met onze ogen zien. We zien ze alleen met het oog van begrip en intuïtie.

Het leven, wanneer het in jou is, is iets dat je leven maakt. En met dat leven produceer je honderdduizend activiteiten: lopen, grijpen, spreken, horen, rusten en lijden. En wanneer het leven je verlaat, komen deze activiteiten niet langer van jou. Je wordt als een klomp aarde. Dus, ezel! - hoewel je de ziel onderscheidt - hoe kun je vragen, "Wat is het leven?" Het zien van de diepe zin wordt uiteindelijk bewust duidelijker en krachtiger dan het zien van het tastbaar.

U ziet bijvoorbeeld het lichaam van een persoon met het gezichtsvermogen. Wanneer je je ogen sluit, zie je hem niet. Of als je de woorden van iemand hoort, als je je oren verstopt, hoor je hem niet langer. Wanneer je innerlijk pijn of vreugde ervaart, vertel je het de mensen; "Op dit moment ben ik gelukkig," of "Ik ben verdrietig." Wanneer je je ogen of oren sluit of opent, verdwijnt die vreugde of verdriet niet.

Daarom is het zeker dat wat bewust wordt gevoeld meer zichtbaar is dan waarneembare dingen. De vreugden en pijnen die soms groeien en soms afnemen - zoals toorn, geduld, vrijgevigheid, hebzucht, moed, begeerte, liefde - kunnen allemaal worden gezien. Dan zeg je: "Ik ben op dit moment in zo'n of die toestand." Terwijl je leven dag en nacht bij je is, hoe kun je vragen wat het is? Het is verrassend dat niemand je heeft verteld: "Wat een vreemde ezel en koe ben jij!"

Je lichaam is de plaats voor de manifestatie van het leven. Het leven zit in elk deel van je wezen van top tot teen - in de gezondheid van je lichaam, de beweging van je ledematen, de gloed van je gezicht en je ogen. De sterren van de zintuigen die in het hoofd zitten - zoals horen, zien, ruiken, proeven, voelen - worden onbekwaam en corrupt wanneer de ziel vertrekt. De

kracht van de benen, voeten, vingers en hun bewegingen - die de aarde zijn tot aan de hemel van je hoofd - verdwijnen en zijn geruïneerd. De basis en ligamenten van enkel, knie en vingers worden open en scheiden van elkaar. De lichamen van de hemel en de aarde leven ook met leven, zodat wanneer dat leven weggaat, de frisheid, de gloed en de schoonheid in beide verdwijnen. Dat is de reden waarom de hemel uiteenvalt, de sterren vallen en de zon en de maan sterven uit.

De Kalief van God - die de Qutub is - maakt mensen, de hemelen en de aarde, lichtgevend en levend door de weerspiegeling van de uitstraling van zijn Hart. De Olie van deze Lantaarn, die zijn leven en hart is voordat hij de Qutub wordt en Perfectie bereikt, is briljant en stralend. De uitdrukking "Licht op Licht" verwijst naar het moment waarop het licht van de minnaar wordt verenigd met het Licht van de Geliefde, wanneer het deel zich verenigt met het geheel en de druppel terugkeert naar de Oceaan. Als hij zelf geen deel was van dit Licht, kon hij zich er niet mee verenigen. Alle bewegingen van de delen zijn op het geheel gericht. Alleen Licht kan combineren met Licht.

*Alleen God kan God zien,
hoe kan een vreemdeling in Hem vervat zijn?
In de Oceaan of Eenheid is een vreemdeling
niets anders dan een buitenstaander.*

Als Armoede (Faqr) de volwassenheid bereikt, is het dicht bij God.

Sinds de Sheikh (Hallaj) heeft gezegd: "Ik ben de waarheid" en heeft zijn doel bereikt, heeft hij van al zijn blinde vijanden gewonnen.

*Wanneer het bestaan van de Knecht
ten onder is gegaan in de Aanwezigheid,
O, koppige! denk- wat kan er nog over blijven?*

*Als je ogen hebt, open ze en zie.
Na het niet-bestaan, wat blijft over?*

Voordat de eenheid werd bereikt, werd de ziel, die een bepaald licht is, gescheiden van het licht van God, maar het trok zijn uitstraling van dat licht. Nu het Licht zijn Volmaaktheid heeft bereikt en verenigd is met zijn Oorsprong, neemt de gloed toe en komt hij aan op zijn hoogtepunt, en wordt hij de Pool van het tijdperk. *"God leidt wie Hij wil naar Zijn Licht"*(Qoran 24-35). Dit betekent dat Hij niet iedereen richting de Pool leidt of voert, maar alleen de uitverkorenen en de Geliefde, die van dezelfde oorsprong komen. Vanaf het begin der tijden heeft God ook degenen geschapen die geen stroompje van dit Licht hebben ontvangen, en hun bestaan is onderworpen aan duisternis en verbijstering. Er is geen mogelijkheid voor hen om de Pool te bereiken.

Degenen die vanaf de Dag des Verbonds tot God zijn aangetrokken, zijn voor altijd dronken van God.

*"Zalig is hij die zalig is
van de moederschoot van zijn moeder;
ellendig is hij die zich ellendig voelt
vanuit de schoot van zijn moeder. "*

- Hart

Het orgaan dat we het hart noemen bestaat niet uit stukjes vlees en bloeddruppels. Zo'n hart bestaat in alle dieren. De koe, de ezel, de muil en de schapen hebben allemaal een hart, longen en lever. Het Ongeëvenaarde Licht dat zich manifesteert en in een druppel bloed verschijnt, bedoelen we met het hart. Zo'n Licht is Oneindig en Onbeperkt. Het is als het licht van het oog, dat niets te maken heeft met de witheid of zwarteheid van het orgaan zelf, maar met het gezien die door de vorm van het oog gaan. Evenzo is horen meer dan oor en bot. Ze zijn slechts de vorm waarmee het gehoor verstrijkt. De zintuigen lijken op kanalen die water doorlaten. Ook al zijn de vijf zintuigen - zien, horen, ruiken, proeven en aanraken - anders, ze leven alleen en functioneren dankzij het leven, dat door de vijf zintuiglijke zintuigen gaat.

Dit is vergelijkbaar met de situatie waarin men een kaars of een lamp in een huis aansteekt en spiegels - rechts en links, voor en achter - op de wanden van het huis hangt. Buiten het huis tonen de spiegels de helderheid van het licht van de kaars in alle richtingen. Hoewel er veel spiegels zijn, komt het licht uit een enkele kaars. Het verschil is dat je in de tastbare en levenloze kamer ziet dat elke spiegel dezelfde kaars weerkaatst als de andere. Dit staat in tegenstelling tot de spiegel van de zintuigen die tot de geanimeerde kamer van het menselijk lichaam behoren. Het licht dat hen bereikt, produceert in elk een ander effect en manifesteert een ander aspect. Het licht dat de vorm van het oog bereikt, geeft zicht; in de vorm van het oor verleent gehoor; in de vorm van de mond geeft smaak; in de vorm van de handen, geeft aanraking om het verschil tussen het zachte en het ruwe te onderscheiden. In elke vorm werkt het een andere actie, zodat

wanneer dat Licht aankomt, iedereen een actie uitvoert die de anderen niet kunnen.

Hetzelfde geldt voor de lente en de warmte. Als de lente de walnootboom bereikt, krijgt hij walnoten; wanneer het de palmboom bereikt, geeft het dadels; wanneer het de appelboom raakt, geeft het appels; en dus tot in het oneindige.

Het lenteseizoen is slechts één ding, maar produceert een specifiek effect en uiterlijk voor elke boom die anders is dan de andere.

Hetzelfde geldt voor de bomen van de zintuigen. Het lente-achtige Leven, dat één realiteit en één licht is, produceert een actie en een effect dat specifiek is voor elk zintuig. Wanneer dit Licht verschillende zintuigen bereikt, manifesteert elk een andere werking, een andere eigenschap en een andere actie. Wanneer dit Licht ontelbare mensen bereikt, van Byzantium, Zanzibar of Turkije, produceert het een andere actie en effect en activeert het voor elk, een andere activiteit of werk. Dit Licht maakt iemand tot een tiran, een ander rechtvaardig, een ander kwaad, een ander genereus en een ander hebzuchtig.

Een enkel deeltje van Licht plaatst al deze meervoudige bewerkingen in werking. Degenen die ervaren dat deze diversiteit afkomstig is van een Uniek Licht, zijn in staat om de Eenheid van God te herkennen. Voor hen is er geen dualiteit. Ze zeggen: "Voor ons zijn al deze dingen één". Deze verschillende beelden en vormen laten hen toe om dit unieke licht te bereiken, wat hun uiteindelijke doel is. Het is alsof je op zoek bent naar een bepaald persoon; eerst laat een Turk en dan een Arabier je de persoon zien waarnaar je op zoek was. In dit geval zijn de Turk en de Arabier aspecten van één voor jou, omdat ze één doel dienen en je hebben geleid naar je doel.

*“Onbezorgdheid en geloof, allebei Zijn weg zoekende,
zeggende: "Hij is uniek, hij heeft geen deelgenoot".*

Het bovenstaande couplet weerspiegelt de spirituele toestand van zo iemand. Een schilder kan bijvoorbeeld een portret van een mooi gezicht maken, maar is niet in staat om het beeld van een lelijk gezicht te tekenen. Een andere schilder - die beide afbeeldingen kan schilderen - is zeker een grotere kunstenaar. Zelfs als het beeld een lelijk gezicht afbeeldt, toont het de perfectie van de artiest. Degenen die deze schilder door zijn werk onderzoeken, zullen de perfectie van zijn kunst zien. Schoonheid en lelijkheid zijn beide in de kunst aanwezig als manifestaties van de schilder. Nogmaals, in werkelijkheid is alles maar één.

*Als je goed bent, beschouw het lelijke niet met minachting,
Omdat op deze weg,
de vlieg dezelfde rol speelt als de pauw.*

De pauw is een object waar de perfectie van het Goddelijk Werk wordt gemanifesteerd, maar de vlieg is ook een manifestatie van deze Perfectie. In dit opzicht zijn ze beide vergelijkbaar, ze geven uitdrukking en voeren dezelfde actie uit.

Wat betreft degenen die zich niet bewust zijn van het bestaan van de schilder en hem niet willen kennen, hebben zij zich beperkt tot de vorm en zij aanbidden de vorm. Vanuit hun perspectief kan de lelijke vorm en de mooie vorm niet hetzelfde zijn. Hoe kan bitter en zoet hetzelfde zijn? Het is buiten hun vermogen om de 'smaak' waar te nemen en te spreken van de wereld van de Eenheid. Ze zijn een veelvoud op zichzelf. Door de Goddelijke Eenheid te verwaarlozen zijn ze gevangen in de veelheid. Als ze beweren dat lelijkheid en schoonheid, bitter en zoet, maar één zijn - ze liegen - en

herhalen alleen wat ze hebben gehoord, en schrijven woorden toe die niet van henzelf zijn.

Zo iemand is als een zielloos schilderij - een lantaarn zonder licht. Niemand profiteert van hun woorden. Hij die de Ene zoekt, bezit het recht om te spreken. Hoe meer beelden hij ziet, hoe meer hij zich ontwikkelt naar Eenheid. Van alle dingen is zijn doel Hem en niet de dingen zelf.

Je bent als de intelligentie wiens

grootsheid uit honderd kunsten komt.

Als je goed kijkt, is alles maar één, geen honderd.

De oceaan is één, maar de golven zijn er veel.

Als je veelheid overtreft, zul je de oceaan in de golf zien.

Een vriend, die dicht bij je staat, voert duizend verschillende acties uit, soms vredig, soms rancuneus, soms hebzuchtig, soms gul, soms ruïnerend, soms welvarend, soms dapper, soms angstig, soms brutaal, soms beleefd, soms vrolijk, soms betraand, soms stil en soms storend. Dezelfde essentie waar je van houdt is in al deze manifestaties en je verwerft kennis van deze essentie. Dus hoe meer verschillende acties je van hem ziet, hoe minder ze zijn uniciteit beïnvloeden en je vindt hem nog leuker.

Evenzo moet je weten dat God Zich manifesteert in zoveel machten, wonderen en werken. Hij manifesteert Zichzelf als de rotatie van de hemelen en de aarde, als landen en oceanen, als verschillende seizoenen, als verschillende schepselen, zoals mensen, vogels, vissen, enzovoort tot in het oneindige. Deze manifestaties zijn er voor jou om Zijn Uniciteit te kennen en om alleen van Hem te houden. In elk moment, in Zijn Heerlijkheid, Zijn Kracht, Zijn Welwillendheid en Zijn Perfectie, kunt je voortdurend worden bedwelmd en ondergedompeld in de liefde van Hem - zodat niets anders dan Hem je blik kan aantrekken.

U ziet, weet en kent elkaar door uw verschillende staten, gedragingen en talen. Op deze basis word je intiem en troost je elkaar. U zegt dat u bekend bent; heb veel staten en stemmingen gezien en ken elkaar nu intens. Hetzelfde geldt voor de Handelingen en Boeken van God - ontelbaar en oneindig. Er is geen plaats waar je kunt kijken dat Zijn Werk en Zijn Kunst niet zichtbaar voor je is. Als je naar de hemel kijkt, is het Zijn kunst. Voorwaarts, achterwaarts, links en rechts, alles behoort aan Hem toe. Alles wat er in de zes richtingen is, is allemaal van Hem. Iedereen die zich manifesteert door bepaalde acties, je ziet en kent Hem. "Hoe komt het dat Ik, die zich in alle dingen manifesteert, niet ziet of weet?" Je lijkt op de idioot die zegt: 'Ik zie een vogel in een boom, maar ik zie de boom niet, of ik zie een enkel haar maar ik zie het hoofd niet. Ik zie een tent in de woestijn maar ik zie de woestijn niet'. Het is een lachwekkende zaak! Kunnen we dit oordeel verstandig noemen? Kunnen we zo'n houding begrijpen? "God is nog duidelijker dan de zon; iedereen die een verklaring zoekt nadat hij het in het zicht heeft gezien, is in puin".

God, de Allerhoogste, is duidelijker dan de zon. Hij die met zijn eigen ogen ziet en toch een uitleg of bewijs van het bestaan van wat hij heeft gezien vraagt, is dwazer dan een ezel. Hij is in dwaling en nutteloos. De zon heeft twee eigenschappen, warmte en helderheid. Dankzij deze twee kwaliteiten is de zon voor iedereen duidelijk. Het is niet verrassend dat de Schepper van de zon voor de ogen van zo'n grove en onwetende ezel gesluierd kon worden.

*Hij is de Eerste en de Laatste, Hij is de Verborgene
en de Manifest, Hij is Degene die in het geheim is.
Degene die het Mysterie is, en allen
zijn onwetend van dit geheim.*

- Innerlijke betekenis

De vormen onthullen en verklaren de innerlijke betekenis, omdat niet iedereen de innerlijke betekenis kan onderscheiden of de schoonheid ervan met hun ogen kan zien. De vorm ziet de vorm en het leven ziet het leven. Het is noodzakelijk om de betekenis binnen een vorm te bekleden. Degenen die de vorm kennen, kunnen het leven van de Innerlijke Betekenis ontdekken, beginnen te geloven in de Innerlijke Betekenis en geïnformeerd worden. De uitspannel of klimaat is gemaakt door een zeer hoge verschijning om ons te informeren over de hoogten en de hemel van de Innerlijke Betekenis.

*Er zijn klimaten in het rijk van het leven of levenskracht
die de klimaat van deze wereld beheersen.*

(Er is gekozen om "lucht", "Hemel" te vertalen door het woord "klimaat". < fra. climat < lat. climate- verbogen vorm van clima 'klimaat', eig. 'buiging der aarde van de evenaar naar de polen' < gr. klīma, een afl. van het ww. klínein 'buigen, neigen', voor de Sufis wordt het klimaat door God geregeld, en Heilige kunnen regen of storm oproepen).

Omdat de hoogte van de hemel uniek en zonder kwalificatie is, is de hoogte ervan ruimtelijk gemeten; het is het rijk van Innerlijke Betekenis. Hetzelfde geldt wanneer je zegt: "Deze man is superieur aan die andere man". Die superioriteit is niet afhankelijk van uiterlijk; het hangt af van het aanzien, de waarde en de mate van perfectie. Evenzo, als je zegt: "De dinar is superieur aan de dirham", is zijn superioriteit niet afhankelijk van zijn vorm, maar van zijn waarde. Als we de dirham op het dak en de dinar op de begane

grond plaatsen, blijft de dinar superieur, omdat zijn superioriteit niet afhangt van de plaats dat het innam.

De hoogten van Innerlijke Betekenis waren onvergelijkbaar in het rijk van betekenis en de wereld, en de mensen van de vorm waren niet in staat om ze waar te nemen. De vorm van de hemelen kwam uit die hoogten, als een symbool, zodat de hoogte gekend en begrepen kon worden. Op dezelfde manier symboliseert de aarde de laagte zodat mensen het kunnen begrijpen. Als hoog en laag niet zouden bestaan in het rijk van betekenis, zouden we deze twee delen niet hebben gehad. Evenzo, wanneer een vervoering je overkomt, beschrijf je het zodat de zin kan worden begrepen. Als die toestand jou niet is overkomen - zou je het niet kunnen beschrijven.

Wonderen en mirakels kwamen op dezelfde manier naar het rijk van de vorm; voor ontkenneren en onwetende personen die zich niet bewust zijn van de innerlijke wonderen en mirakels.

Wanneer een Meester een discipel grijpt, en zijn dode hart herleeft - waardoor zijn blinde ogen zien, zodat zijn duisternis vol licht kan worden – verandert of transmuteert hij zijn koperen bestaan in goud, en breidt het hart en de geest van de discipel uit naar de Oneindigheid. Hij maakt honderdduizend tuinen van wijsheid, rozentuinen van kennis, wetenschap en visie groeien in hem; hij maakt paleizen en Houris (Hemelse Wezens, de fysieke manifestaties van ideale vormen in het Paradijs) verschijnt in hem. Een discipel die heeft gezien dat zijn Meester voortdurend zulke wonderen doet, heeft geen interesse in het wonder van het voorspellen wat hij de vorige nacht had gegeten of wat hij de volgende dag zou doen. Hoe kon hij dergelijke acties überhaupt in overweging nemen? Deze schijnbare wonderen zijn bedoeld

voor de zwakken die geen toegang hebben tot echte wonderen.

Dus de zondvloed van Noach symboliseert de overstroming van de ziel. De metamorfose en het slikken van de aarde symboliseert de verschijnselen in de zielenwereld. De zielen van duizenden mensen die grof waren, slecht gedroegen, tegengesteld aan de geboden van God en geen onderwerping aan Hem hadden, waren veranderd. Deze metamorfose is niet voor iedereen waarneembaar. Daarom is de metamorfose van de vorm duidelijk gemaakt voor degenen die bekrompen zijn en alleen de vorm zien. Op deze manier kunnen ze de betekenis van metamorfose begrijpen en kennen, zelfs al is het maar een klein beetje.

Alles wat de gestalte heeft aangenomen van een vorm, hetzij goed of slecht, is bedoeld als een illustratie van de onzichtbare wereld. Op deze manier mogen de mensen die aan de vorm zijn gehecht een deel van de Innerlijke Betekenis waarnemen. Bomen, tuinen en rivieren zijn als emanaties vanuit het Paradijs van Innerlijke Betekenis. De getuigen van de vorm zijn symbolische aanduidingen van de vrede, vreugde en harmonie van de zuivere wezens van het paradijs. Op deze manier heeft God een voorbeeld van zijn schatten uit oneindige werelden naar de mensen gestuurd die aan de vorm gehecht zijn. Want al deze schatten zouden niet passen in de wereld van vorm. We kunnen de oceaan niet in een kruik gieten; een kruik kan het niet bevatten. Deze wereld en de lucht/ het klimaat zijn slechts een speelbal in vergelijking met de andere wereld; ze zijn slechts figuratieve afbeeldingen van die werkelijkheid.

God heeft hier het leven "amusement en spelen" genoemd. Het is net als kinderen die in de buurt spelen en besluiten om er één iemand te kiezen om hun koning te zijn,

een andere om hun minister te zijn, een andere kamerheer, hoveling, enzovoort. Ze rijden op een stok en heffen de zoom van hun gewaad op. In hun spel imiteren ze datgene wat serieus en echt is. Als ze deze dingen niet in hun ware vorm hadden gezien, hoe konden ze dan hun amusement hebben uitgevonden?

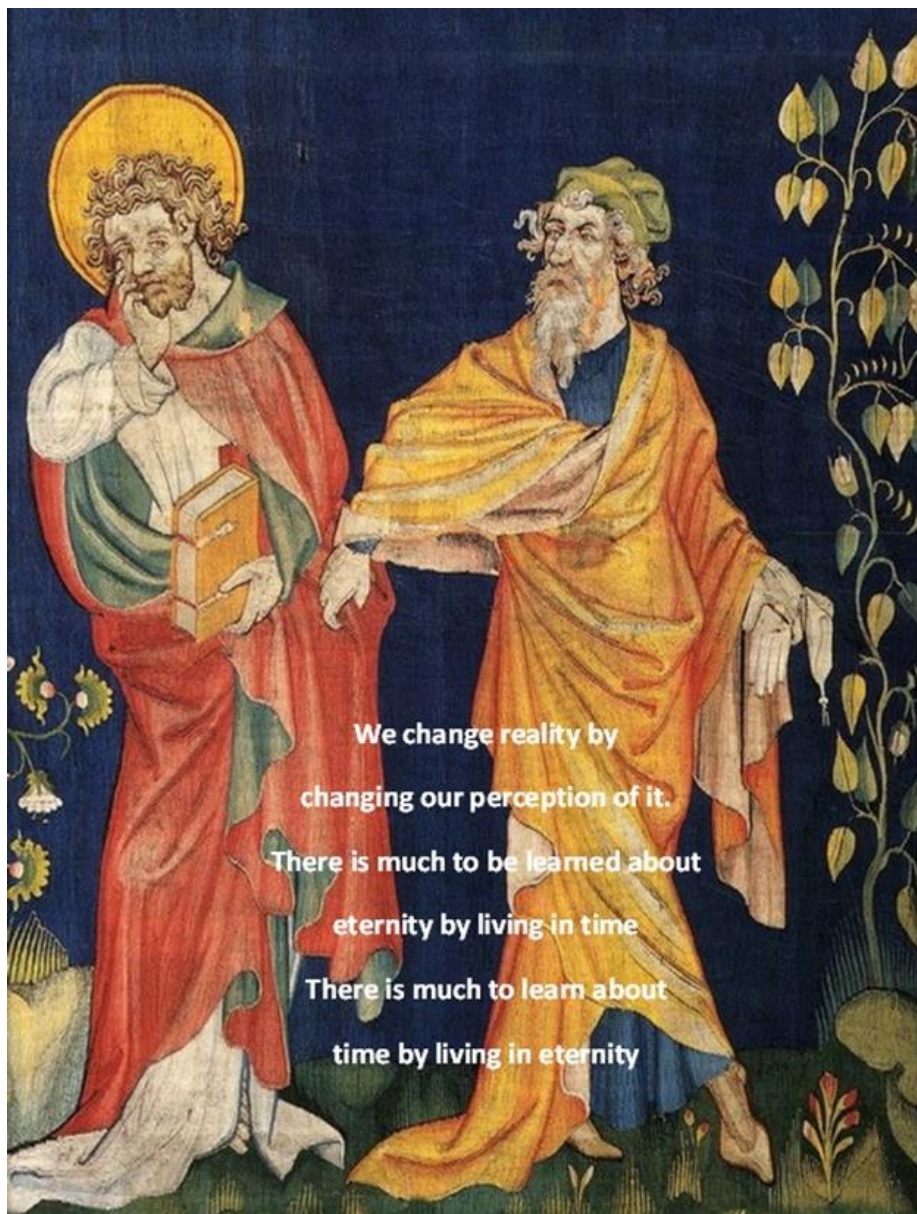
Elk spel imiteert wat er in de Werkelijkheid bestaat en elke metafoor komt van die Werkelijkheid; elke vervalsing heeft zijn oorspronkelijke en een overeenkomstige Waarheid. Het foute wordt gepresenteerd als het origineel om mensen ervan te overtuigen dat het echt is en als zodanig wordt geaccepteerd. Leugens zijn vermomd als waarheden, zodat mensen ze geloven. Als er geen originelen waren, zouden vervalsingen in deze wereld niet bestaan. Als de Waarheid niet bestond, kon niemand een leugen vertellen.

Te midden van spelen en metaforen bezit de wijze man een serieuze en authentieke zekerheid. Hij zet zichzelf in, op zoek naar de echte verschijnselen. Hij spant zichzelf in om het essentiële te bereiken door middel van het secundaire. Hij doet zijn best om de man te vinden door middel van de schaduw en niet te worden gelokt door het nut van de schaduw. Als je jarenlang pijlen op de schaduw van een vogel schiet, kun je niet op de vogel jagen. Als je gedurende een eeuw naar water kijkt en de weerspiegeling van de zon, de maan, de sterren en een boom nastreeft, zul je nooit de vrucht van die boom verzamelen, er op leunen of de sterren bereiken. Want wat in het water verschijnt is niet de realiteit, maar alleen de reflectie en het beeld.

De wijze man zoekt waarheid door zijn reflecties en beelden. Deze wereld is de weerspiegeling en de schaduw van de andere Wereld. Dit is de reden waarom wijze mannen deze wereld bestuderen. Op deze manier kunnen wijze mannen de

andere Wereld begrijpen en de Duurzaamheid en Eeuwigheid bereiken. Ze zijn aangekomen bij de Oneindige Schat en hebben de voordelen van het Paradijs geproefd en genieten er nog steeds van. Maar degenen die verliefd worden op deze wereld en er hun hele leven aan geven, slagen er niet in. Uiteindelijk verlaten ze deze wereld met niets.

*Deze wereld is een verbeelding, en toch is het echt.
Wie dit begrijpt, is uniek op de Mystieke Pad.*

We change reality by
changing our perception of it.
There is much to be learned about
eternity by living in time
There is much to learn about
time by living in eternity

- Ken U zelf

De zielen in de lichamen lijken op water in vijvers. Preoccupaties, zorgen en gehechtheid aan deze wereld zijn als de grond die helder water vertroebelt. Vanwege deze duisternis, hoe diep een man ook zijn eigen ziel onderzoekt, kan hij niets zien. Hij rent snel weg van zijn innerlijk en richt zijn blik op de mensen om zichzelf af te leiden en zijn leven door te brengen.

Hetzelfde geldt voor een man die geen fijn meubilair, tapijten of heerlijk eten in zijn huis heeft. In plaats daarvan vindt hij een feeksachtig vrouw in zijn huis en brengt daar niet veel tijd door. Hij ontsnapt om rond te dwalen in de bazaars en naar andere mensen te kijken. Dit is het tegenovergestelde van de man wiens huis is welvarend, versierd met veel ornamenten en bewoond door een mooie vrouw vol vreugde en vrolijkheid. Hoe kon zijn hart hem toestaan deze vreugden en geneugten op te geven om zijn huis te verlaten? Zelfs als hij misschien moet vertrekken om wat werk te doen of om belangrijke zaken te doen, blijft zijn ziel in huis. Hij voert zijn werk snel uit, zodat hij zo snel mogelijk terug kan komen. Wat hij thuis heeft, is veel beter, aangenamer en harmonieuzer dan alles wat hij buiten kan zien. Hij vindt excuses om het gezelschap van vrienden te weigeren die bij hem aankloppen en hem vragen om met hen uit te gaan. Hij instrueert zijn portiers om te zeggen dat hij niet thuis is, zodat hij kan voorkomen dat hij weggaat. Voor zo'n persoon is het verlaten van het huis pijnlijk en martelend. Wat de voor het eerst genoemde man betreft, is naar huis terugkeren pijnlijk en weerzinwekkend. Wat de één aangenaam vindt, is pijnlijk voor de ander.

Het was om deze reden dat God Mohammed gebod: "*O, Mohammed! Verlaat het huis van je innerlijk en draag het nieuws van Ons naar de mensen. Leid ze en breng Onze Boodschap.*"

Het was voor Mohammed een moeilijke en bittere taak om de privacy van zijn binnenhuis te verlaten om mensen aan te spreken, waarvoor hij een grote weerzin voelde. Niemand hoeft de hongerige te dwingen soep te eten of dorstige om water te drinken. Maar elke dwang tot verandering presenteert zich als een pijnlijke poging die de mens niet gemakkelijk accepteert.

In de beslotenheid van zijn binnenhuis had de profeet bloeiende ruimtes voor contemplatie en gebed. Bovendien was hij de intieme Vriend en Metgezel van God. Maar hij werd gevraagd om dit gezelschap te verlaten en zich te mengen aan een handvol berooide, ellendige, onaangename, trotse en gefrustreerde mannen. Hij moest in de modder van deze wereld stappen en zijn hand uitsteken om deze mannen eruit te halen. Omdat ze dwaas, onwetend en blind waren, behandelden ze deze unieke Koning alsof hij hun schatplichtig was. Ze zeiden: "We hebben ons best gedaan om naar je woorden te komen luisteren".

Hoe kon Mohammed zo'n situatie verkiezen boven zijn vorige? Hoe kon hij zich niet terughoudend voelen terwijl hij deze nieuwe metgezellen vergelijkt met zijn vorige? Het Bevel om de Boodschap te verspreiden werd uitgegeven omdat deze missie moeilijk was en een enorme inspanning vereiste.

Daarom is het, wanneer een man innerlijk bezig is, een aanwijzing dat hij een aantal innerlijke schatten bezit; wanneer iemand met anderen bezig is, toont dit zijn ellende en nutteloosheid.

*Mag ik, en honderd anderen zoals ik,
de dienaren zijn van hij die zichzelf
een intieme Vriend heeft gemaakt.*

In werkelijkheid werden deze ongelukkigen niet verlaten. Ze maakten zichzelf ellendig omdat ze hun leven niet aan zelfstudie opdroegen. Ze zochten zichzelf niet op zoals God ze zocht, want wie vindt zich zelf, heeft God heeft gevonden. "Je eigen wezen kennen is je Heer kennen."

Wie zichzelf kent, kent zijn Heer.

In het begin was het water van je ziel een zuivere bron. Je hebt het lelijk gemaakt, onrustig en zwart gemaakt met de modderige wateren van vooringenomenheid en de twijgen van de verleiding. Wanneer je je toewijdt aan de Herinnering van God, neem de Liefde van God dan als je ware kompas, verzaak de gehechtheden van deze wereld - zijn vooringenomenheden en verleidingen - en zuiver jezelf van alles dat je niet naar God leidt, je zult puur en helder worden.

Als ware mensen, verwerp je egoïsme (mani);

Wees niet zoals zij die egoïsme (mani) accepteren

(opmerking: Deze lijn van poëzie heeft een andere betekenis die meer inheems is. Het Farsi-woord 'mani' heeft beide betekenissen van egoïstische en zaadvloeistof /sperma. De meer in de volksmond gebruikte betekenis van deze regel is: "Wees als mannen die sperma verwerpen en niet zoals vrouwen die het alleen maar ontvangen.)

Aangezien je het Bestaan van God hebt gekozen, vergeet je eigen bestaan. Omdat je van plan bent om God te zien, verzaak je eigen verlangens. Omdat je verliefd bent op de Goddelijke Majesteit, laat je trots varen en word een treurige minnaar. Wees niet betrokken bij het pijnigen van iemand. Word arm, onderdanig en dood. Verlaat tirannie en onrecht aan het menselijke zelf. Want trots in mij en ons is een

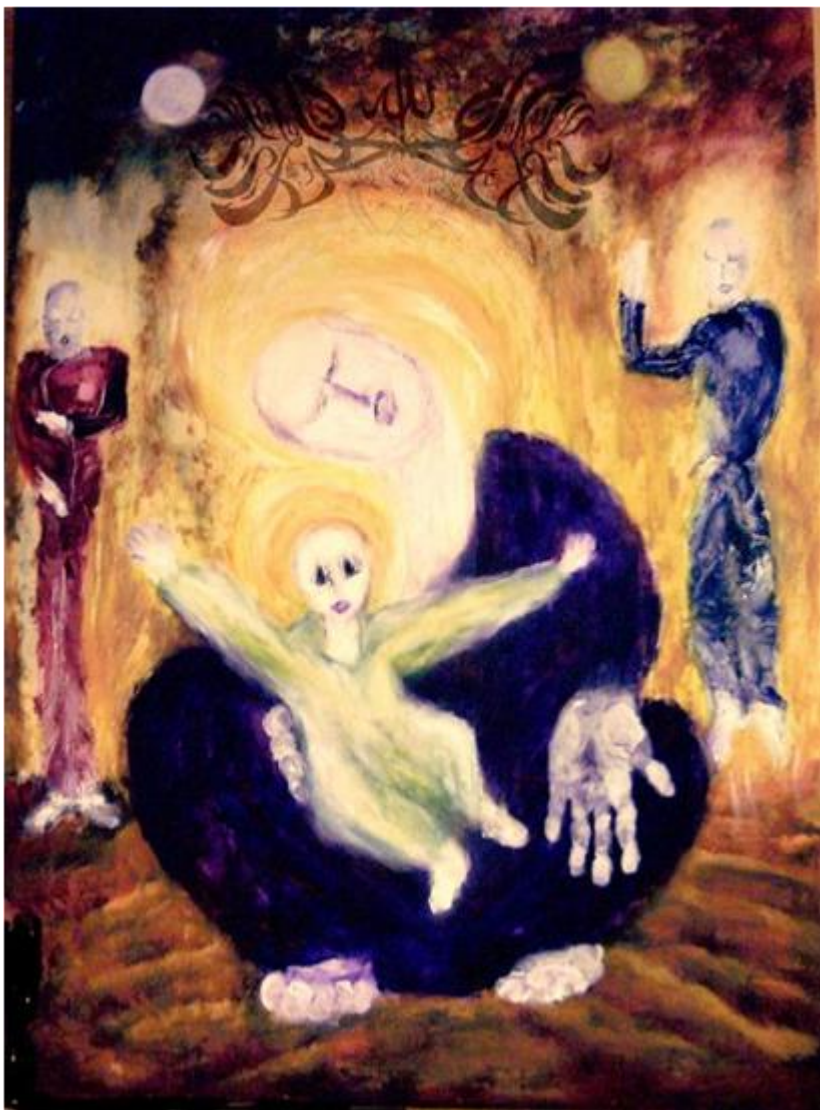
donkere sluier die je van God scheidt. Het is als Farao, die zichzelf de gelijke en compagnon van God beschouwde. De oorsprong en de essentie van alle bezigheden, verlokkingen en gehechtheden aan deze wereld, zijn het 'ik' en het 'wij'. Het "wij" en het "ik" zijn de oorsprong van alles. Zelfs wanneer de takken van een boom worden gesneden, zullen andere takken groeien als de wortel overblijft. In deze zoektocht mag je nergens last van hebben, ook al is er kennis en uitoefening; rijkdom en bezittingen; wonderen en rangen. Want, o zwerver, de sluiers zijn ontelbaar voor jou - de sluiers van duisternis en de sluiers van licht. Je moet moedig ze allemaal doormaken. Je middelen zijn pijn, oprechtheid, liefde en verlangen.

*"De pijn moet het plezier vernietigen,
en de moedig man moet de stap zetten."*

Zelfs als een zwangere vrouw honderd technieken en methoden kent met betrekking tot de bevalling, zullen ze haar niet veel helpen op het moment van bevalling. Haar kennis zal niet het middel zijn waarmee ze het kind zal baren. Het is geen wetenschap of kunst, maar eerder pijn die haar in staat stelt om het doel te bereiken. Als de pijn haar lichaam binnendringt, wordt het kind geboren. Het was de pijn die Maria naar de palmboom bracht op het moment van de geboorte van Jezus. Het was de palmboom die haar toestond om de Geest van God te baren.

(opmerking: Volgens de Koran dreven de pijnen van de bevalling Maria naar de stam van een palmboom, waar "Maar een stem riep haar onder de palmboom:" Treur niet! Want uw Heer heeft een stroompje onder u voorzien. En schud de stam van de palmboom naar u toe: hij laat u verse, rijpe dadels op u vallen '. " – Qoran 19, vers 23).

Je lichaam en je vorm zijn als Maria. De menselijke ziel is vergelijkbaar met een vrouw, en een man kan het vermogen van het intellect symboliseren. Je geloof en kennis, die afkomstig zijn van de Allerhoogste Intelligentie, zijn je Jezus. Als de pijn van Goddelijke Waarheid meedogenloos je binnenvalt en overheerst, is er geen tijd voor andere bezigheden. Zonder twijfel zal Jezus, die de Geest(*Ruh: de Adem*) van God is, geboren worden uit je vleselijke zelf - dat is jouw Maria. Als je dit eenmaal hebt begrepen, hou je dan niet bezig met kunst en kunstnijverheid. Vergroot je oprechtheid en je pijn, zodat je altijd ondergedompeld kunt zijn in Liefde. Afstand nemen van iets anders dan de Geliefde en van iets anders dan nadenken over Hem. Op deze manier kun je misschien de sluiers verwijderen.

Maria en de Geboorte van Jesus

- **Opmerking:** De ziel van de mysticus, zo leert Rumi ons, is vergelijkbaar met Maria: "Als je ziel rein genoeg en liefdevol genoeg is, wordt het net als Maria: het genereert de Messias.

En al-Hallaj roept ook hetzelfde idee op: "Onze geest is één Maagd waar alleen de 'Geest van Waarheid kan binnenkomen'

In deze context symboliseert Jezus de voorhoede van de Geest die aanwezig is in de Menselijke ziel: *"Ons lichaam is als Maria, ieder van ons heeft een Jezus in zich, maar als de pijn van de bevalling zich niet in ons manifesteert, onze Jezus is niet geboren "*

De essentiële zoektocht is vergelijkbaar met het lijden van Maria die haar onder de palmboom dreef: *"Ik zei: "O mijn hart, ik zoek naar de universele spiegel, gaat naar de zee, omdat je 'niet alleen bij de rivier je doel zult bereiken!"*

In deze zoektocht is Uw dienaar eindelijk op het toneel van Uw Huis aangekomen omdat de pijn van de pijn van de bevalling Maria naar de palm leidde".

Vervolg Kitab Marifa:

"Gisteravond in een droom vertelde een Meester mij:

"Het gevaar in de Weg van de Liefde komt van 'ik' en 'wij'."

Ik vroeg hem: "Wat is 'ik' en 'wij',

Want al deze moeilijkheden worden door U opgelost? "

Hij antwoordde: "Alles behalve waarheid, is 'ik' en 'wij' en zij zijn de bron van alle fouten."

Wanneer je zo handelt en je voet op de opstap van Beklimming zet, raak je dronken en zeg je:

*Ons 'ons' is van ons weggegaan
toen U zich naar ons toe wendde.
Kom binnen, mijn Leven! Je kwam, vol met Schoonheid
Toen je onze treurige geschreeuw hoorde.
Plotseling verscheen Je zonder sluiers.
Alles is gevuld met veel bloemen
Omdat je ons hele leven bent binnengedrongen.*

De mens alleen kan "mij" en "ons" niet uitroeien door enige inspanning van wilskracht. Hij heeft niet de kracht om zo'n vijand op de vlucht te jagen. Echter, God zei: *"Klaag en jammer jegens Mij, want het is niet mogelijk zonder Mijn Absolute Macht om deze vijand te verjagen. Zo is Mijn Wet, o Mijn Dienaar! Ook al ben je machteloos terwijl je deze vijand onder ogen ziet, maak je op zijn minst inspanningen en sluit je geen vrede met hem. Wees altijd in oorlog met hem. Vecht tegen zijn vijandigheid zo veel als je kunt. Nederig smeeik Mij en Mijn hulp met je gebeden. Wanneer u Mijn hulp met een oprecht hart vraagt, stuur ik Mijn Kracht naar uw handen. Met Mijn Kracht en je oprechtheid mag je het hoofd van deze tegenstander afsnijden. Voorwaar, Ik ben het, en jij niet, die deze vijand vernietigt. Maar Ik complimenteer je inspanningen en geef je de titel van held. Als een loon voor de taak die je hebt volbracht, zal Ik je een mantel van eer, gift en het Eeuwige Koninkrijk schenken".*

Je zou zeggen: "O mijn Heer! ik heb deze taak niet uitgevoerd; hoe kon ik genoeg kracht verzameld hebben om zo'n vijand te trotseren? Deze tegenstander (satan/de duivel) verzette zich tegen U en twistte met U, zeggende: 'Ik ben beter dan hij; Je hebt me geschapen uit vuur en hem uit klei'".

"ik ben zwakker dan een rietje, hoe kan ik een berg openscheuren, verpletteren als steentjes en als stof naar de wind gooien?"

God, de Allerhoogste, zei: "Wanneer Mijn kracht hecht aan een rietje, zijn de bergen minder dan een stofje. Ondanks dat je machteloos en zwak bent, bevestigde je je trouw, door op Mij te steunen. Met vertrouwen in Mij zag je zo'n vijand onder ogen en werd Ik beschouwd als Bereidwillig, Ziende en Overheersende. Om die reden heb Ik kracht gegeven aan je onmacht en veranderde je zwakte in kracht".

"Ik accepteer alles van jou en ben dankbaar, maar in werkelijkheid ben Ik het die alles heeft gedaan. Als een vader die zijn zoon liefdevol behandelt; een zware last in de hand van het kind plaatsen, zijn hand vasthoudend en de last optillend; hij complimenteert het kind en zegt: 'Zo'n held! Bravo, zo sterk! 'Ook al was het de vader die de last ophief en niet het kind. Het zou verrassend zijn dat Mijn Genegenheid, Mijn Vrijgevigheid en Mijn Tederheid, hoewel ben Ik de Schepper, inferieur zou kunnen zijn aan dat schepsel. "

"Ik sta mijn knechten de kracht toe en Ik leid ze zodat ze de vijand kunnen verjagen. Ik accepteer hun inspanningen, Ik ben dankbaar en Ik geef ze mijn complimenten. In ruil daarvoor zal Ik hen talloze vergoedingen en onbeperkte zegeningen geven; Ik zal hen in duizend talen loven en complimenteren; Ik zal bij hun naam zweren. Elke genade die Ik aan de schepselen verspreid, is door middel van hen. En elke toorn die Ik vertoon, en elke pijn die ik de rebellen toebreng, is om de goede dienaren te wreken. Hen te dienen is Mij te dienen. Degenen die ze hebben gezien hebben Mij gezien. Wie ze hun doel maakt, maakt Mij zijn doel. Degenen die ervoor kozen, kozen voor Mij. Vriendschap jegens hen is vriendschap jegens Mij. Wie vijandig tegenover hen is, is vijandig tegenover Mij. De oorzaak van iemand die Ik vergeef en genade laat zien, is hen vergenoegen en tevredenheid. De oorzaak van iemand die Ik met een wrede hel en pijn kwelt, is de pijn en het leed dat mijn

dienaren hebben doorstaan. Want Ik ben God, Ik ben vrij van vrienden of vijanden en zonder tegenstellingen. Ik heb Mijn dienaren geschapen en sta hen toe naar Mij toe te komen, zodat zij de spiegels van Mijn Bestaan kunnen zijn. Er is een verbinding, in tegenstelling tot elke andere verbinding, tussen hen en Mij. Er is in dat verband geen plaats voor enige scheiding die oppositie en vijandigheid jegens Mij mogelijk zou maken via hun tussenpersoon. Hij die tegenstand en vijandigheid jegens hen vertoont, toont vijandschap jegens Mij". Degene die verlangt om de metgezel van God te worden en met Hem te spreken, moet frequent een echt soefi zijn. "Hij die het gezelschap van God verlangt, moet in gezelschap van Soefi's zijn."

*Zeg tegen hem die het gezelschap van God verlangt,
"Blijf in het gezelschap van heiligen."*

*Als je weggaat van de aanwezigheid van heiligen
Je zult vernietigd worden, want je bent een deel
en niet het geheel.*

God zei tegen Mozes: *"Ik was ziek en je hebt Mij niet bezocht. Ik, God, leed, waarom ben je niet gekomen om Mij te zien? "Mozes antwoordde: "O, mijn Heer! Ik begrijp het niet. Hoe kon je ziek zijn? "God herhaalde deze straf opnieuw. Mozes was verbaasd. Ten slotte zei God: "Mijn dienaar was ziek en u hebt hem niet bezocht. Wist je niet dat zijn pijn Mijn pijn is en dat zijn herstel Mijn herstel is? Door hem je genegenheid te tonen, laat je Mij je genegenheid zien. "*

Wat we zojuist hebben blootgelegd, is slechts een druppel van de zee, een spikkel van de zon, een graankorrel uit de graanvelden. Slechts een klein deel wordt hier gesproken in overeenstemming met het niveau van menselijk begrip en verstand, maar het inhoud is immens. *"Praat met mensen op*

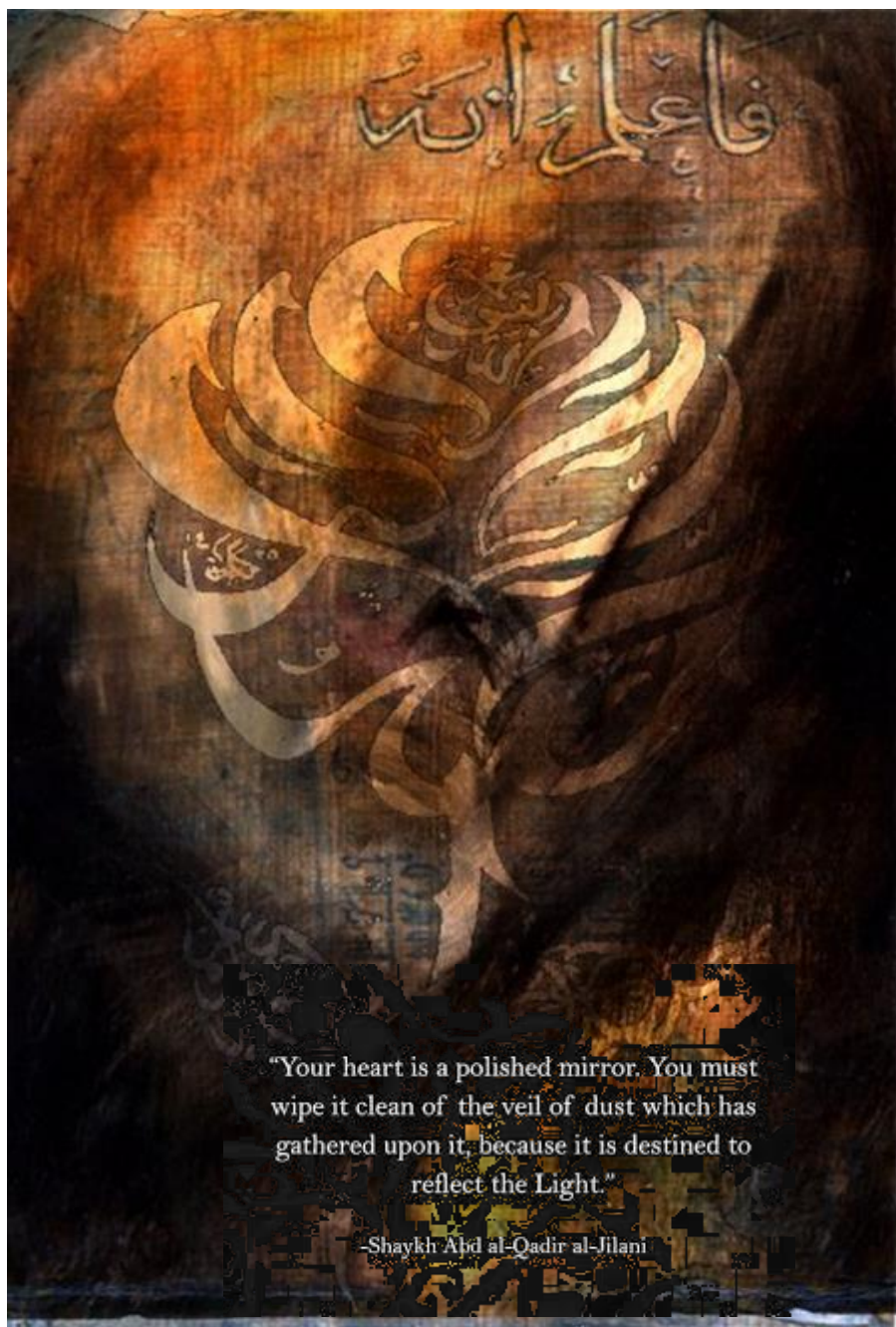
basis van hun niveau van begrip", is de grote intelligenties waardig die vertrouwd en dicht bij Hem staan en ruim opvatting en geduld bezitten. Elke intelligentie die dit niet kan verdragen en die radeloos en verbijsterd is, kan deze vrede niet bereiken.

Zoals eerder gezegd, pure essenties zijn als de wateren van de oceaan. Verwijderd uit de oceaan, blijven ze gevangen in de container van het lichaam zoals water in een bassin. Als ze de beroepen, verlokkingen en gehechtheden van deze wereld achterlieten - dat wat deze reine wateren modderig, slijmerig en onrustig maakte - die aandoeningen zouden zich afzetten op de bodem van het bekken, dat van de modder is. *"Alle dingen keren terug naar hun oorsprong."* Dit is precies de beschrijving ervoor. In deze zuivere wateren zien ze de weerspiegeling van de hemelen, de gezichten van engelen, de tablet, de troon en de Hemelen op zich. Er zal niets verborgen zijn voor hun ogen van de Wonderen van God. Wat een plek is dit, waar de wezens en de Schepper tegelijkertijd kunnen worden gezien.

Ze zien tegelijkertijd zowel het Ontwerp als de Ontwerper, Tegelijkertijd het Fortuin en Degene die het verspreidt.

De vooringenomenheden en gehechtheden van deze wereld zijn de roest die de spiegel van het hart bedekt. Als er wat roest is, kan de spiegel nog steeds een aantal wazige beelden weergeven. Maar als de spiegel volledig bedekt is met roest, dan is er niets in te zien. God en het werk van God verschijnen alleen in deze spiegel als de roest is verwijderd door middel van zelfdiscipline, eerlijkheid en liefde. Op dat moment is het mogelijk jezelf te vinden, God in jezelf te ontdekken en Hem nooit meer gescheiden van jezelf te zien. Dit is wat wordt bedoeld met:

"Hij die zichzelf kent, kent zijn Heer."

"Your heart is a polished mirror. You must wipe it clean of the veil of dust which has gathered upon it, because it is destined to reflect the Light."

-Shaykh Abd al-Qadir al-Jilani

- **Gerechtigheid**

"Rechtvaardig zijn voor een uur is beter dan zestig jaar aanbidding".

God de Allerhoogste, heeft u vorstelijke waardigheid en de grootsheid gegeven, zodat uw aanbidding en diensten honderd duizendvoudig zijn voor Hem. Als anderen Hem niet aanbidden, worden ze bedrogen en vol spijt. Ze worden overspoeld met groot verlies. Als je echter zo'n aanbidding mist, ben je ook honderd-duizendvoudig berouwvol en beschadigd. Zoals het geval van iemand die een land krijgt dat tienvoudig van het gezaaide zaad produceert; en een andere persoon die ander land krijgt dat honderd of zelfs een duizendvoud van het gezaaide zaad produceert. Als ze allebei hun land zaaien, heeft de tweede honderdvoudig meer graan dan de eerste. De tweede persoon zal veel gelukkiger zijn dan de eerste. Als geen van beiden echter hun land zaait, zal de tweede persoon ongelukkiger zijn en met veel meer verlies en dan de eerste. Het is als iemand die een kleine munt verliest en een andere die een kostbare edelsteen verliest. Hoe kunnen we de droefheid en het verdriet vergelijken van degene die zijn kostbare edelsteen verloor met degene die alleen een kleine munt verloren heeft? Er zijn een onbeperkt aantal voorbeelden die kunnen worden aangevoerd om dit concept te begrijpen.

God, de Allerhoogste, heeft je zo'n rang, grootsheid en waardigheid gegeven dat hij zeventig jaar van toewijding voor een moment van gerechtigheid schenkt. Het is noodzakelijk om deze rijkdom in de gaten te houden. Rang en waardigheid leiden tot veel vijanden. *"De reinen lopen een groot risico."* Zijn er duivels voor het dier zoals het paard, de kameel, de os of het lam? Het is omdat zij geen geest hebben, noch een

kostbaar juweel. Hoe kon Iblis ze belagen? Omdat ze geen koopwaren hebben, wat zou hij van hen kunnen stelen? Hij brengt mensen in een hinderlaag zodat hij de mensheid naar het stadium van de dierlijk natuur kan degraderen. Hij belaagt degene onder de mensen die waardig zijn vanwege hun sublieme rang, de schat van hun geloof en intelligentie, kennis en visie. Iblis belaagt deze categorie mensen honderd keer krachtiger om hun route af te snijden en ze te verlagen.

Toen God Adam de schatten van de wetenschap schonk, werd Iblis jaloers en zijn vijand. Adam was in het paradijs te midden van talloze genoegens. Terwijl Adam werd opgetogen, werd zijn jaloerse vijand steeds meer overweldigd door verdriet. Iblis zei tegen zichzelf: "Helaas! Ik was de meester van de engelen in de hemel. Waar ik ook liep, ik draaide rond de Hemelse Troon en Saturnus. Ik ben van de hoogste plaats op deze aarde gevallen. En vanwege Adam is mijn woning de diepste afgrond geworden. Ik was gemaakt van vuur, helder en zuiver, en hij, van zwart en duister modder. Ik, die zo'n aanbidding voor God had, ben ver van Zijn Tegenwoordigheid verwijderd, gescheiden en beroofd van Hem. En Adam bevindt zich in het Eeuwige Paradijs, liggend op de kussens van de koninklijke troon, zonder enige aanbidding te hebben getoond of enige handeling te hebben verricht. Hij is de door God goedgekeurde Kalief - *"Ik zal een plaatsvervanger (Kalief) op aarde creëren"* (Qoran 2-30). Hij is een van de genoegens, omringd door de zegeningen en bewoners van de hemel, de bomen en de vogels prijzen hem allemaal. Welke list kan ik bedenken om hem van dat geluk te beroven"?

Iblis konden de middelen niet vinden om toegang te krijgen tot het Paradijs en Adam te beroven. Dus besloot hij de pauw en de slang, de poortwachters van het Paradijs, te misleiden. Hij werd hun vriend. Hij drong in hun aderen en hun

zenuwen, *"Iblis stroomt in de aderen, in de bloedvaten."* Kortom, hij bedroog hen en leidde hen op een dwaalspoor. Hij smeekte hen om hem mee te nemen naar het Paradijs omdat hij met Adam wilde spreken. Hij deed alsof zijn intentie puur en onschuldig was. De pauw en de slang antwoordden: "We kunnen elk verlangen schenken behalve die. Je naar het Paradijs brengen, valt niet binnen onze macht. Alle bewoners van het paradijs kennen u en zij zullen jammeren en kreunen". Iblis antwoordde: "Als u mij niet openlijk kunt brengen, zal ik in u binnengaan en ik zal met Adam spreken onder uw gedaante. De inwoners van het Paradijs zullen geloven dat je met hem praat". Ze zeiden: "We zullen het niet doen, omdat onze harten bang zijn dat een dergelijke daad een rebellie tegen God zou zijn". Iblis antwoordde: "Het zou rebellie zijn als ik binnen ga met kwade bedoeling. Omdat mijn intentie puur is, vormen je welwillendheid en vriendelijkheid een vrome daad die Goddelijke Barmhartigheid waardig is en die je zeker verheft". Hij verleidde hen zo op zo'n geweldige manier dat zijn bedrog slaagde. Als bloed infiltreerde hij in hun aderen, ging het Paradijs binnen en naderde Adam en zei: "Deze zegeningen zijn heilzaam voor jou. Waarom zou tarwe u verboden zijn?" (Het is een algemeen moslimgeloof dat het de tarwe was en niet de appel die Adam verboden was).

Op deze manier slaagde hij erin om Adam te misleiden. Adam zei tegen zichzelf: "God heeft het eten van tarwe verboden. Hoe vreemd! Is het een verbod op iets schadelijks, of is dit verbod bedoeld om mij te misleiden?" Deze gedachte kwam tot Adam's geest vanwege zijn vermetelheid, zijn gebrek aan beleefdheid en zijn trots.

Het waren deze onbeschaamde gedachten die ervoor zorgden dat Adam zich verzette tegen het bevel van God en het respect voor hem verliet. Iblis greep de gelegenheid aan

om hem aan te zetten tot ongehoorzaamheid aan God en het eten van tarwe. Want de dief kan gemakkelijk een huis binnengaan als hij de hulp heeft van een medeplichtige - een vertrouweling die sympathiek tegenover hem staat - van binnen. Als de dief de deur bereikt, opent de handlanger hem van binnenuit. Als er geen duivelse aanleg zou zijn in het hart van de mens, zou Iblis machteloos zijn. Daarom zijn mensen niet veilig totdat ze hun eigen bestaan volledig hebben vernietigd en het hebben gedooft.

Een Volmaakte Mens reisde op de weg van God.

Plots stak hij de oceaan van bestaan over.

Alleen een haar van zijn eigen bestaan bleef;

Maar dat haar was als een sluier

voor de ogen van onthechting.

Een onoprechtheid werd geboren in het hart van Adam en als gevolg daarvan zijn zijn afstammelingen, de Profeten en de Heiligen, zich bewust van deze tekortkoming en zuiveren zichzelf voortdurend. Ook al zien ze veel wonderen en spirituele rangen in zichzelf, ze volharden en zwoegen met echte inspanning. Zeker, de afstammelingen van Adam hebben een punt bereikt waarop Iblis uit hun schaduw vlucht. "*Iblis vlucht uit de schaduw van de gelovige*".

Vanaf het moment dat de ogen van Adam

het Zuivere Licht ervoeren,

Het bestaan en het geheim van namen werd hem onthuld.

Toen de engelen het Goddelijke Licht zagen

dat hij weerspiegelde, allen wierpen zich voor hem neer.

Ik ben slechts ontoereikend voor het prijzen van Adam

ook al herhaalde ik de lof tot de Dag des Oordeels.

*Hij kende veel dingen; maar toen het Goddelijke Decreet aankwam, hij miste het begrip van een verbod.
Hij zei: "Hoe vreemd is het! Was het een verbod op iets ongeoorloofds, of was het bedoeld om mij te misleiden? "*

*Toen deze laatste interpretatie de overhand had
in zijn hart, zijn verwarde natuur snelde naar het koren.
Wanneer een doorn de voet van de tuinman raakt,
de dief grijpt de gelegenheid aan
en haast zich om de vrucht te stelen.
Wanneer de tuinman van deze verwarring herstelt
en zijn weg vindt, hij realiseert zich dat de dief de kleren
uit zijn werkplaats heeft gestolen.
Hij schreeuwt: "O onze Heer! Helaas! We hebben
een fout gemaakt. "
Dat betekent dat de duisternis is gekomen en
dat we verloren zijn.
Goddelijk Decreet is als een wolk die de zon verbergt;
de leeuw en de draak worden daarvoor als muizen.*

Ook al bezat Adam zoveel rijkdom, koninkrijk en soevereiniteit; hij werd beroofd en afgezet. Miserabel en beroofd van zoveel schatten, klopte hij aan de deur en zei: "Onze Heer! We hebben onze eigen ziel onrecht aangedaan"(Qoran 7-23).

Het risico van diefstal is groter wanneer de goederen waardevoller zijn. Hij die de rijkdommen bezit, moet voorzichtig, waakzaam en dapper zijn, tijdens zijn reis.

*Er is een hinderlaag op je weg;
moge je hart bang zijn!*

*Wanneer je wordt aangevallen in deze hinderlaag,
schiet dan dapper een pijl met je boog.*

De gedachten en ideeën die niet goddelijk zijn, zijn de rekruten van demonen. Als Iblis zijn hoofd in een hinderlaag laat zien, moet de krijger van God zijn keel doorsnijden om verder te komen op de Weg en veilig de parel van zijn Geloof naar huis te brengen.

Iblis stuurt zijn legers in verhouding tot de moed en dapperheid van de tegenstander. Hij benadert niemand persoonlijk. Onder de soldaten en strijders is het gebruikelijk dat de junior de junior confronteert, en de senior confronteert de senior. Evenzo verschijnt Iblis niet persoonlijk voor degenen die in gedachten dwalen. Hij presenteert zichzelf voor de Profeten en Heiligen, die hem, zoals Rostam deed, dapper aanvallen. We zwaaien niet met het zwaard en de knots voor vlooien en luizen. Omdat ze kunnen worden gedood door de kras van een vingernagel, welke behoefte is er dan aan het zwaard en de knots?

Wat de rest betreft, laat de wijze het afleiden uit wat al is gezegd. En God weet het beste.

Rostam strijdt met de Witte Demoon. (Rostam is de grote Perzische held uit de Shahnameh van de dichter Ferdowsi uit de 10e eeuw.)

- Gelijke zoekt gelijke op

Handeling en onderwerping transformeren de essentie of de aard van de mens niet tenzij ze de essentie in de mens kunnen vinden en tot de perfectie kunnen brengen. Als er geen actie is, wordt die parel onproductief en wordt geleidelijk vernietigd. Als je een perzikboom of een granaatappelboom plant en verzorgt, zal deze groeien en vrucht dragen. Maar het is onmogelijk voor een granaatappelboom om een perzik te produceren. Wanneer je deze bomen plant, als je voor ze zorgt en hen water geeft, zullen ze groeien. Als je niet om ze geeft, verdwijnen ze, maar ze zullen nooit iets anders worden. Evenzo, wanneer we tarwe planten, water geven en zorgen voor het tot de oogst. Dan dorsen we, binden we ze tot schoven, wannen we ze en brengen we ze naar de schuur. Deze handelingen zijn de praktijken die ervoor zorgen dat tarwe haar perfectie bereikt. Maar deze handelingen transformeren tarwe niet in rijst. Gerst zal ook geen tarwe worden.

Wanneer een baby wordt geboren, zijn zijn overleving en opleiding de verantwoordelijkheid van zijn ouders. Het is God die dit kinderleven heeft verleend, en zijn ouders moeten voor hem zorgen, hem verzorgen en hem behoeden volgens hun beste kennis. Als ze niet zo handelen, zal het kind sterven en zullen de ouders berouw voelen door te zeggen: *"God, de Allerhoogste, heeft ons dit juweel gegeven en we hebben het vernietigd; we hebben er niet voor gezorgd; Wee ons! Waarom hebben we niet voor deze geloofsbloem gezorgd en deze tot in de perfectie verheven? Vanwege deze misdaad bevinden we ons in de handen van de achtelozen in de hel!"*

Daarom is actie onmisbaar. Niemand verkrijgt iets zonder actie. Acties veranderen echter niet onze essentie en aard.

Actie is om goud of zilver in de smeltkroes te plaatsen en te scheiden van slakken. Maar het verandert geen zilver in goud of goud in zilver.

Oorspronkelijk waren de zielen verschillend in hun essentie; sommige verheven, sommige gemiddeld, en andere zwak. "Mensen zijn als mijnen van goud en zilver." God vergeleek de rangen van de zielen en de verschillen tussen mensen met goud en zilver. Deze verschillen zijn subtiel; ze zijn ontastbaar en worden niet weerspiegeld in hun vormen. Als zodanig wordt een voorbeeld in duidelijke bewoordingen gegeven, zodat het geestelijke verschil begrijpelijk wordt door de voor de hand liggende verschillen.

Een ziel die God vanuit die afzonderlijke mijn naar een lichaam heeft gestuurd, zal volmaaktheid bereiken door onderwerping en daad. Zonder daad wordt de ziel uitgemergeld en onvolkomen. In dezelfde volgorde van ideeën, God heeft gezegd; "Zielen zijn troepen die samen worden verzameld. Degenen met een wederzijdse bekendheid, hebben affiniteit met elkaar; en zij die zich zelfs tegen één van hen verzetten, zullen in strijd zijn met elkaar".

Daarom is elke vriendschap en hartelijkheid die tussen twee mensen in deze wereld bestaat, te danken aan het feit dat die twee zielen van dezelfde mijn zijn, dezelfde buurt en dezelfde stad. Daar waren ze samen. Met andere woorden, ze waren oorspronkelijk als één. Ze hebben elkaar hier weer gevonden en worden een essentie – zoals gelijke heeft de neiging zich te verenigen met gelijke. Degenen die niet uit dezelfde mijn komen, verbinden zich niet met elkaar. En God weet het beste.

- Sluiers van de wereldse middelen

Ik zei tegen Sultan Masoud: "Zich wenden tot de Heiligen van God, en het heilige graf van Maulana eren, heeft zijn eigenvoordeel; maar stop niet met je inspanningen om het leger te verzamelen en je te verdedigen tegen de Mongolen. In feite, offer je eigen bezittingen aan dit doel, zodat je alle middelen hebt om zekerheid te bereiken. Daarna zal God je helpen en ervoor zorgen dat die middelen het middel voor je verlossing worden. Als God niet zou besluiten, zouden die middelen geen verlichting bieden, en dat zou de oorzaak van uw verdoemenis zijn. "

De profeet zei hardop: *"Maak vast de knie van je kameel en vertrouw op God."*

Een Arabier geloofde in de Wil van God en vertrouwde op dat vertrouwen. Toen liet hij zijn kameel vrij grazen in de woestijn. De kameel was verloren. Hij kwam naar de profeet en riep uit: "Ik was gelaten met de Wil van God en plaatste mijn vertrouwen in Hem, en mijn kameel is verloren." De profeet antwoordde hem: "Bind eerst de knie van de kameel, en vertrouw dan op God"

Het geheim is dat deze wereld een sluier is en dat de toestanden van de Andere Wereld verborgen zijn door middel van deze sluier. Wanneer de dienaar van God in het onzichtbare gelooft en elke vorm van onderwerping uitvoert, en God en zijn werken in deze wereld ziet en in hen gelooft, schenkt God hem de beloning, het kleed van eer en het paradijs. Maar wanneer God zichzelf manifesteert zonder sluiers, dan zijn daden van onderwerping niet waardig om te worden beloond en wordt bekering niet aanvaard. Op de Dag des Oordeels zal God zichzelf tonen zonder sluiers en zullen

Zijn meest verborgen geheimen worden onthuld. Onderwerping, gebed en berouw hebben op dat moment geen enkele waarde. God, de Allerhoogste, helpt de schepselen door de aangelegenheden van deze wereld onder en door middel van een sluier te leiden. Als Hij zonder sluiers hulp zou verlenen, zou het de Dag des Oordeels zijn, die pas na de vernietiging van deze wereld komt. Daarom helpt God Zijn schepselen door de sluier van de wereldse middelen zodat zij die aardse dingen kunnen zien, en niet achteloos op God kunnen zijn.

Goddelijke Wetten zijn niet gebaseerd op het tonen van God zonder sluiers. Anders zouden Zijn woorden "*geloven in het onwaarneembare*" niet kunnen worden vervuld. De intelligente en wakkere dienaar kan God door de sluiers van de wereldse middelen zien. De dienaar ziet dat zijn gezondheid van God is en niet van de wereldse middelen. Hij heeft gezien en ervaren dat, voor bepaalde mensen, deze wereldse middelen geen voordelen opleveren. Als gezondheid, vrede en het realiseren van wensen het resultaat zouden zijn van deze wereldse middelen, zouden ze altijd aanwezig zijn. Dientengevolge zou het besef van verlangens nooit van die middelen gescheiden zijn.

Voor een slimme gelovige wordt vervolgens bewezen dat het doel niet haalbaar wordt gemaakt door de effecten van de wereldse middelen zelf. Zonder de hulp en de wil van God onder de sluier van de wereldse middelen, kon geen enkel doel worden bereikt of mogelijk worden. De gelovigen beschouwen deze middelen als een excuus en een verzwijging. Ze zien dat geluk en tegenspoed van God komen en om die reden vluchtte de Profeet van de ongelovigen.

De Profeet en Aboe-Bakr ontvluchtten Mekka en zochten hun toevlucht in een grot. God liet de spinnen een sluier

weven bij de ingang van de grot. De soldaten die hen achtervolgden zagen de webben bij de ingang van de grot. Ze zeiden: "Als ze hierheen waren gekomen, zouden deze webben er niet zijn; deze webben zijn jaren geleden gemaakt". En ze trokken zich terug.

Voor God zou het mogelijk zijn geweest om te bevelen dat Mohammed en Aboe-Bakr de ongelovigen niet zouden moeten ontvluchten en hen zouden beschermen tegen de pijlen en zwaarden van hun vijanden, op dezelfde manier waarop Hij Ismaël veilig hield voor het mes in de handen van zijn vader. Als God zo'n kracht had gemanifesteerd, zou Hij de sluier van de wereldse middelen hebben opgegeven. Zo ja, wie zou de moed hebben gehad om zich tegen Hem te verzetten? Als er geen sluiers waren, dan zouden er geen ongelovigen of ontkenners bestaan in deze wereld. Ze zouden nooit zijn geschapen en het concept van hemel en hel zou worden opgeschort. Het Paradijs behoort toe aan de gelovigen en degenen die zich aan God hebben onderworpen terwijl ze voor het Onzichtbare zijn gesluierd; degenen die Hem vrezen en alle middelen beschouwen als afkomstig van Hem. Ze weten dat geen ander dan Hem de macht of controle bezit. Ondanks de versluisde middelen van deze wereld keren ze zich niet af van het geloof in God.

God schiep het paradijs als een beloning voor degenen die door hun geloof en gerechtigheid in staat zijn om te ontsnappen aan de strikken van deze wereld. En Hij heeft de Hel geschapen voor degenen die Hem negeren, die de wereldse middelen als hun doel nemen, die voortdurend ontsnappen en toevlucht nemen tot die middelen, die zich neerwerpen voor de hartstochten en genoegens van deze wereld, en die het heden prefereren boven de toekomstige

belofte. Paradijs en hel ontstonden vanwege deze twee groepen mensen.

Wanneer een koning van deze wereld zijn dienaar of zijn slaaf ziet die een handeling van onderwerping en oprechtheid volbrengt, biedt hij hem een mantel van eer of geschenken aan. Op dit moment lijkt het zaad van oprechtheid en onderwerping dat in het hart van de dienaar is ontkiemd, het uiterlijk van een mantel van eer. Met andere woorden, het kleed van eer groeit uit het zaad van onderwerping en oprechtheid. Het zou niet moeten verbazen dat de mantel van eer niet op het zaad van oprechtheid of onderwerping lijkt. Zie je niet dat de vervulling van zinnelijk verlangen en genot wordt getransformeerd in zaadvocht? Lijkt enig genot op deze vloeistof? Bovendien wordt het zaad van zaadvloeistof een mens. Evenzo lijken de takken en bladeren van de abrikozenboom of de perzikboom niet op de pit van de abrikoos of van de perzik. God heeft je duizenden zaden getoond die niet lijken op de bomen die van hen zijn gegroeid. Hoe zou het dan kunnen verwonderen dat uit het zaad van de onderwerping, herdenking en gebed het paradijs groeide? Het paradijs groeit uit goede acties, ook al lijken de zaden van goede actie niet op de bomen.

Evenzo is de hel gegroeid van de slechte daden van de mens. Zodat uiterlijk, als iemand een diefstal pleegt, het zaad van zijn actie tot straf groeit door hem op te hangen. Of wanneer iemand tegen een koning is, en verraad pleegt, heeft hij de zaden van vijandigheid en verraad gezaaid. Als straf kan hij worden gedood, gekruisigd, gemarteld en ontelbare martelingen ontvangen. Lijkt dat zaad van diefstal op een straf door het op te hangen? Lijkt het zaad van oppositie en verraad op moord, marteling, kruisiging en verschillende andere kwellingen? Hoe zou het kunnen dat je gebrek aan gebed en je

ongeloof de vorm van de hel, de kokende teer, de schorpioenen of de slang hebben aangenomen?

God heeft de sluier van de wereld opgehangen om het oprechte te onderscheiden van het onwaarachtige, het opruiende van het overeengestemde, waardoor het duidelijk wordt voor iedereen wat uit dit soort zaad zal groeien - noblesse en grootheid voor de Gezegende; minachting en verdorvenheid voor de afgewezenen.

Al deze Goddelijke maatregelen produceren een resultaat en opbrengst zolang de Geliefde verborgen is. De heiligen en de gelovigen, onder de sluier van de wereld en haar middelen, kunnen God aan het werk zien. "Ik heb niets gezien als ik God niet in hen heb gezien". Ik zie God in alle dingen die ik zie. Als Hij geen sluiers had, hoe konden we dan zeggen "*in alle dingen*"? Daarom is het vermelden van iets, het gevolg van het feit dat ik God in de sluier zie. In de sluier van de wereld en zijn middelen zie ik God, en ik beschouw al deze dingen, vergeleken met de Kracht van God, als nutteloos. Behalve God op het werk, zie of ken ik niets anders. Ik ben aangekomen op een punt waar, als de sluier werd verwijderd, mijn zekerheid in God niet zou toenemen: "*Als de sluier zou worden opgeheven, zou mijn zekerheid niet toenemen.*"

De Mensen van God doen God niet verkeren in de sluier van de wereld. Ze zien dat alle dingen van Hem komen en zien niemand aan het werken behalve God. Hun kennis en wijsheid hebben een punt bereikt waarop ze zeggen: "Als de dekens van de wereldse middelen en de sluiers van deze wereld voor onze ogen worden opgeheven, zou onze zekerheid niet toenemen. We hebben Hem gekend, en begrepen Hem zowel met de sluiers als zonder sluiers. Onze kennis is hetzelfde en zal niet toenemen op de Dag der Wederopstanding, de dag waarop God wordt ontmoet".

*Zie Onze Schoonheid in dit verborgen geheim,
 Als je ogen hebt om te zien - hebben we het geopenbaard.
 Als je geen ogen hebt, moet je dit weten:
 we hebben het juweel voor de blinden geplaatst.*

- **Nederigheid**

"Wie vernedert zichzelf voor God, God verheft zijn rang".

Nederigheid voor de Liefde van God is een eer. Hij die nederig is voor de Liefde van God is als iemand die zich vernederd heeft in aangezicht van God. Verhoogde nederigheid resulteert in hogere rang en eer. Nederigheid is de spiegel van Goddelijke Kennis. Men kan zeggen dat de kennis van een man in verhouding staat tot zijn nederigheid. Daarom manifesteert de mens door deze nederigheid zijn eigen grootheid. Dat wil zeggen: ik heb een duidelijke visie en ben een connaisseur van juwelen. Ik heb een eerlijke en correcte schaal. Ik heb onderscheid gemaakt omdat: *"De gelovige een onbetwistbare onderscheidingsvermogen heeft."*

Hij die de zon prijst, prijst zichzelf;

Zijn ogen zijn gezond en zien duidelijk.

Hij die de wereldzon belastert, vergeldt zichzelf;

Zijn ogen zijn blind, donker en defect.

Er wordt gezegd: *"Hij die zichzelf vernedert voor God, God verheft zijn rang"*. Omdat de nederigheid is voor God en niet voor de wereld, verheft God zijn rang om zijn werk te eren. Maar als hij nederig is voor de mensen en de dingen van deze wereld, zal hij er geen baat bij hebben - want hij is in opstand tegen God. Er wordt gezegd: *"De liefde van deze wereld is het begin van alle fouten"*. Met andere woorden, de liefde van de wereld is het begin van alle zonden. Nederigheid tegenover mensen om wereldlijke redenen is een zonde. Het is ongepast om jezelf voor jezelf neer te werpen anders dan God. En hij die zich voor andere dan God neerknielt, is een afgodendienaar.

Daarom zijn zelfrespect en de gevoelens van trots en grootsheid wenselijk. We moeten trots en onverschilligheid tonen voor iets anders dan God en datgene wat niet voor God

bestemd is. Vernedering voor God is goedgekeurd en wordt gerespecteerd en van grote waarde. Als Farao nederig was geweest tegenover Mozes, zou zijn rang dicht bij de rang van de Profeten en de Mensen van God zijn geweest. Als hij zijn grootsheid en trots voor God had gebroken, zou hij een mantel van eer en waardigheid hebben gekregen. Nederigheid is passend voor de edelman en beïnvloedt anderen. Als een portier nederigheid voor een persoon vertoont, zal deze persoon niet zo beïnvloed worden alsof deze nederigheid van een koning komt.

Er wordt verteld dat in een badhuis een oude man zichzelf vernedert voor een heilige dervish. Hij waste zijn hoofd, krabde zijn rug, kuste zijn voeten en wreef met zijn witte baard tegen de voet van de dervish. Hij leverde deze diensten met grote nederigheid. Toen de dervish het badhuis verliet, voelde hij het zware gewicht van de nederigheid van de oude man op zijn hart. Hij zei tegen zichzelf: "Wat kan ik doen om hem te belonen? Als ik hem mijn kleed en mijn tulband gaf, zou het zijn diensten niet goed belonen. En als ik hem geld aanbood, zou dat ook niets betekenen". Hij besloot om hem, met de hulp van God, een geschenk aan te bieden dat uit het hiernamaals zou komen, uit de schatten die gereserveerd zijn voor hen die geliefd zijn door God. *"God heeft dienaren die, wanneer zij hun oog op de schepselen richten, hen bedekken met een gewaad van voorspoed"*. God heeft Zijn naaste dienaren in deze wereld gezonden, zodat Hij door hen, de boden, genade en welvaart kon brengen. Wanneer deze speciale dienaren de gewone mannen met de blik van goedkeuring en gunst bekijken, bedekken ze hen met een gewaad van voorspoed.

De dervish stond op het punt om zo'n eerbetoon aan de oude man aan te bieden, toen hij merkte dat de man in feite

een masseur van het badhuis was en zijn taak was om de klanten te wassen en te verzorgen. Hij begeleidde de klanten naar de vestiaire met een kan water in zijn hand. Daarna goot hij water over de voeten van de klanten en wreef over hun voeten met zijn baard. Dan kuste hij hun voeten. Toen hij dit zag, zei de dervish: "De baard van deze oude man was in werkelijkheid het washandje van dit badhuis en ik wist dat niet. God zij geprezen; nu dat ik dit weet, ben ik bevrijd en de zware last die op mijn hart woog is opgeheven".

Overweeg alle daden van nederigheid op deze manier: als ze voor iedereen gelijk zijn, noemen we ze *'het washandje van het badhuis'*. In de aanwezigheid van de Mensen van Waarheid is het noodzakelijk om nederigheid, stilte en bescheidenheid te tonen, zodat deze houdingen waarde hebben en aanvaardbaar zijn. als jij jezelf voor hun aangezicht breek, zullen ze je compleet maken en het koper van je wezen veranderen in goud met de alchemie van hun blik. Dus in werkelijkheid zul je het bestaan hebben gevonden in dit soort vernietiging en heelheid in deze gebroken toestand.

Sterf, o mijn vriend, voor je doodgaat, als je leven wilt!

Idriss al, met zo'n dood, is voor ons

opgestegen naar de hemel.

Als je sterft voor de liefde van God, zul je gereanimeerd worden door Liefde. Vroeger stond je te draaien, te dansen en te bewegen. Nu, verdient je je brood met liefde. Liefde sterft niet; het is oud en eeuwig. *"Hij zal van hen houden zoals zij van hem zullen houden"*(Qoran 5-54).

Liefde is een kenmerk van Waarheid. Als liefde bestaat in de wezens, is het een weerspiegeling van de liefde van God die in hen is verschenen. Het licht in de huizen en de vertrekken komt ongetwijfeld door de schittering van de zon. God heeft eerst zijn genegenheid voor ons genoemd. Dat wil zeggen: "Ik

ben het eerst die van u houdt, het is door Mijn vriendschap dat u van Mij houdt. Mijn liefde is als de zon die in je schoot schijnt. Het is de schittering van Mijn Zon die verschijnt als jouw liefde. Als zodanig, zowel Mijn liefde voor jou als jouw liefde voor Mij - kom van Mij. U bent slechts een instrument, ik ben het die handelt”.

Het is noodzakelijk om nederigheid en onderwerping aan de Mensen van God en aan God te tonen. God wordt vereerd; verering is zowel aan Hem gericht als aan Zijn afgezanten, aan wie Hij eer heeft verleend. Hen eren is om God te eren. Het is niet gepast om nederigheid en onderwerping aan iemand anders te tonen dan aan hen. De Profeten en de Mensen van God verdienen lof en eer. Maar het is een grote fout om de mensen van deze wereld te eren.

*De Hemelse Troon heeft van de lofzang
van de boosdoener;
De vrome man wordt achterdochtig
voor zulke verheerlijkingen.*

Het is niet passend om jezelf te vernederen voor de mensen van deze wereld.

Vriendschap naar de mensen van deze wereld verduistert het hart, terwijl vriendschap naar de Heiligen het verlichtend maakt. Gezonde voeding is heilzaam en ongezond voedsel is schadelijk. Mensen van deze wereld zijn helse; als je ze je hand aanbiedt, slepen ze je naar de afgrond. De Heiligen zijn hemelse wezens; wanneer je hen je hand aanbiedt, zullen ze je naar de hoogte brengen en je van de plaag van de hel bevrijden.

De nederige man is als een groene tak; hij buikt maar breekt niet. Een hooghartige man is als een droge tak die breekt als hij wordt neergehaald. Een zoeker vroeg: "Ik zie en

begrijp het breken van droog hout. Hoe kan ik de breuk van de mens begrijpen”?

Ik antwoordde: "Wanneer een mens groeit en groeit in bescheidenheid en nederigheid, en tevreden is en blij is met die actie, bewijst het zijn frisheid - als een groene tak. Omgekeerd, voor hij die nederigheid niet natuurlijk is, en alleen door inspanning toont hij nederigheid en zet hij zichzelf op een lagere sectie, terwijl hij de bovenste positie aan iemand anders aanbiedt, zijn hart wordt moe en voelt constant spijt: "Waarom handelde ik op deze manier”?

Hij beschouwt zichzelf geruïneerd door deze actie. Hij voelt zich innerlijk gekwetst en huivert, denkend: "Oh, waarom heb ik mezelf laten zakken, waarom gooide ik mijn waardigheid en mijn trots voor andere mensen weg. Vanaf nu zullen mensen me met minachting zien”.

Hij martelt zichzelf voortdurend met deze gedachten. Het is dus duidelijk dat hij als een droge tak is, en nederigheid heeft hem doen breken. Het breken van de mens lijkt op deze soort: we zeggen van een man die ontmoedigd is: "De arme man heeft een gebroken hart." We zeggen hetzelfde voor iemand die treurt, bedroefd en doelloos is. Omdat nederigheid hem bedroefd en doelloos heeft gemaakt, is hij één van de gebroken mensen.

Maar de wijze weet dat verering en welvaart van God komen. Deze verering wordt door God geschonken en niet door onze eigen inspanningen verkregen. Niemand zou een hogere rang hebben gehad of de positie van farao hebben overschreden, maar omdat God hem niet wilde, werd hij de meest verachte. Hij werd het doelwit van alle vloeken en minachting tot de Dag des Oordeels.

Hij die zijn eigen grootheid zoekt, zal worden ontaard. Hij die God zoekt en zichzelf vergeet, is voortdurend bezig om de

Glorie van God te bevestigen. Zijn acties, vriendelijk of vijandig, worden uitgevoerd voor het belang van God en niet voor zichzelf. Zoals de valk die afstand doet van zijn eigen ik en jaagt voor de koning - de arm van de koning is zijn stoel geworden; de gunst van de koning is zijn fortuin geworden.

De valk die op jacht voor de koning is, jaagt op zichzelf; in tegenstelling tot andere valken die aas eten en vaak honger hebben. Elke stap die ze nemen, brengt hen dichterbij de gevangenschap. Dit is de reden dat de namen van de Profeten en de Heiligen vereerd zullen worden tot de Dag des Oordeels. Ze zijn opgestaan uit hun eigen "zelf" in deze wereld en de Ander; ze hebben in ruil een ander 'zelf' gevonden. Ze hebben hun beperkte leven opgeofferd in dienstbaarheid en onderworpenheid aan God, en vonden een onbeperkt en ongeëvenaard leven.

Om de gemene rijkdommen van deze wereld te verkrijgen, staat een persoon klaar om dodelijke risico's te nemen en door gevaarlijke woestijnen te reizen. Om tien of vijftien dinars te verdienen, lijdt hij aan de pijnen van de route, hitte en kou, en de scheiding van zijn vrienden, familie en landgenoten.

God, de Allerhoogste, toont je ook een vak en biedt je een deal aan: *"Als je je 'ik' breekt en Mijn uitverkoren dienaar wordt, zal ik je een heelheid geven die nooit kan worden vernietigd. Als je een deel van je beperkte leven toewijdt aan Mijn dienst, zal ik je onbeperkt Leven schenken. Ik heb je zo'n handel getoond, zodat je heldhaftig kunt zijn, terwijl je de fluisteringen, tovenarij en list van Iblis/de duivel negeert; de vijand van je grootvader Adam. "*

*Een ezel die tot je aangetrokken is, verlaat Onze deur.
Ik zal hem niet terugroepen, ook al aanbidt hij Mij.*

God, de Allerhoogste, met de extreme Genade en Gunst getoond aan Adam en zijn nakomelingen, heeft enkele duizenden Profeten en Heiligen gezonden die dicht bij Hem waren, zodat zij, in verschillende talen en uitdrukkingen, de tekenen van onthulling konden openbaren en de listen en tovenarij van Iblis onthullen. Op deze manier, morgen - op de Dag des Oordeels - wanneer mensen de hel binnengaan, zal er geen argument of voorwendsel in hen blijven. Ze kunnen niet zeggen: "We wisten de listen van Iblis niet en we werden niet op de hoogte gebracht van zijn vallen en trukjes."

Degenen die zich vernederen voor de Heiligen en spirituele Meesters en afstand doen van hun eigen belang en trots, worden de gunst en de waardering van God waardig. God heeft gezegd:

"Ik ben met degenen wier hart gebroken is".

Gebroken zijn is de weg naar nabijheid.

Omdat Mohammed nederiger was dan anderen, was zijn nabijheid tot God groter. Toen de achtelozen gebrek aan respect en gebrek aan beleefdheid toonden, omsingelden Mohammeds metgezellen hem, "O, Boodschapper van God! U bent de koning van de profeten; jij bent het doel van de Schepping. De andere profeten, toen hun volk hen beledigde, zoals in het geval van Noah, Hoed, Lot en de anderen, vernietigden die mensen met hun vloeken. Mensen zijn vernietigd door overstromingen, anderen zijn getransformeerd in apen en beren en anderen zijn van de grond getild en vervolgens neergegooid. Door rang en verdienste bent u superieur aan de andere Profeten. Zulk gebrek aan respect en onbeleefdheid is nooit getoond aan de Profeten die u zijn voorgegaan. U zegt dat geen enkele Profeet net zoveel onrecht

is aangedaan als u. Bid tot God dat deze onbeschaamde en beledigende mensen worden vernietigd”.

De profeet antwoordde: "O mijn metgezellen! Steek uw handen op zodat ik kan bidden”.

De Profeet hief zijn handen op en draaide zijn gezicht naar de hemel en zei: " O God! Leid mijn volk, want zij zijn onwetend". God, toon hun de weg en maak ze bewust, wees niet onrechtvaardig jegens hen want zij weten het niet en zijn onwetend. De metgezellen zeiden: "We hebben je gevraagd om ze te vervloeken, en je bidt voor hen!" Op dat moment werd dit vers geopenbaard: "*En jij staat op een verheven standaard van karakter*"(Qoran 68-4).

Mohammad was de meest eenvoudige man en de meest zichzelf wegcijferende. Als gevolg daarvan was hij geduldig, verdraagzaam, sympathiek en aanhankelijk met de elite en het gewone volk, de vijand en de vriend.

"Wij hebben u alleen gezonden, als een barmhartigheid voor alle schepselen"(Qoran 21-107).

*Zijn gelukkige opvolgers,
Geboren uit het element van zijn ziel en hart,
Zelfs als ze uit Bagdad, Herat of Ray komen,
Ze zijn, niet gezien hun fysieke gesteldheid,
zijn nakomelingen.*

Dit is vergelijkbaar met water in twee verschillende kruiken. Als je alleen naar de kruiken kijkt, zijn het twee verschillende dingen, maar als je naar het water kijkt, zijn ze allebei hetzelfde.

*Als je naar het schijnbare kijkt, heb je twee ogen.
Als je naar het Licht van de ogen kijkt, ben jij Dat.*

“In het holst van de nacht begon een Soefi te huilen.
Hij zei: "Deze wereld is als een gesloten kist,
Waarin we zijn ingesloten en waarin we,
door onze onwetendheid,
ons leven doorbrengen in dwaasheid en verlatenheid.
Wanneer de dood komt
om het deksel van de kist te openen,
Ieder die vleugels heeft,
zal wegvliegen naar de Eeuwigheid,
Maar degenen zonder zullen
in de kist blijven opgesloten....

....Dus, mijn vrienden, voordat het deksel
van deze kist wordt verwijderd,
Doe alles wat je kunt om een vogel
Op de Weg naar God te worden;
Doe alles wat je kunt om je vleugels
en je veren te ontwikkelen. "

- Oordeel

Een Mongool van Tun, die nog nooit een commandant heeft gezien en zich niet associeert met belangrijke personen, veroorzaakt onrust bij de emirs en de viziers eenvoudigweg omdat hij een Mongoolse pet draagt. Het gezag van de Mongoolse bevelhebbers en het ontzag dat zij inspireren zijn zo diep geworteld in de geest en hebben zo de harten van de mensen beïnvloed, dat zelfs wetende dat hij in werkelijkheid slechts een arme stakker is zonder enige macht onder de Mongolen; vanwege zijn uiterlijk en kleding, tonen ze hem onmiddellijk respect en accepteren ze zijn onbeschaamdheid en onbeleefdheid.

Als God en het Volk van Waarheid in jouw ogen dezelfde waarde, rang en waardigheid hadden, zou je dan nieuwsgierig naar deze derwischen gekeken hebben? Zou je jezelf afvragen of hij wel of niet interessant voor je zou zijn? - en om hem te testen: "Is hij oprecht? Is datgene waarover hij opschept, in hem of niet"?

Nu, die Mongool, terwijl je met zekerheid weet dat hij geen rang of status had, buig je je nog steeds onmiddellijk voor hem. Met betrekking tot de derwish, die spreekt van mystiek en gekleed is in de manier van mystici, ben je er niet zeker van of hij nutteloos en onbeduidend is of niet. Omdat de toestanden van een man verborgen zijn in deze wereld, is het geheim van iedereen alleen bekend bij God of de Heilige van God die door middel van het Licht van God waarneemt. "De gelovige ziet door middel van het Licht van God." De toestanden van mensen zijn verborgen voor de rest van de schepselen, behalve op de Dag der Wederopstanding, wanneer alle mensen de ware staat van

elkaar zien: "De dag dat de Geheimen zullen verschijnen en geopenbaard worden".

Op de dag van de Wederopstanding zullen de innerlijke geheimen worden geopenbaard en de geëerde zullen worden onderscheiden van de onteerden. "De dag waarop sommige gezichten worden belicht met wit, en sommige gezichten in de duisternis van zwart"(Qoran 3-106).

Omdat het voor jou niet duidelijk is of de derwish goed of slecht is, waarheidsgetrouw of hypocriet, als je de Mensen van God vereert, waarom vereer je dan die derwish niet en toon je voorzichtigheid?

Iemand bracht dit nieuws naar Maulana: "Ik heb onze Master Shams-ud-Din gezien". (Shams-al-Din was een van de leraren van Maulana en hij had grote liefde en toewijding voor Shams-al-Din. Na een bepaalde periode verdween Shams-al-Din en het is bekend dat Maulana naar hem op zoek was en stuurde zijn eigen zoon (de auteur van dit boek) naar hem.)

Maulana gaf hem al zijn kleren. Naderhand hebben mensen tegen Maulana gezegd: 'Hij loog. Waarom heb je hem dat allemaal gegeven'? Maulana antwoordde: "Ik heb hem alles gegeven voor zijn leugen. Als het waar was geweest, zou ik hem mijn leven hebben gegeven". Maulana wist dat de drager van het nieuws loog, omdat hij de visie bezat die hem in staat stelde om valsheid en waarheid te onderscheiden. Liefde en verering bestaan uit het aanbieden van geschenken met een goede intentie, zelfs voor verkeerd nieuws.

Omdat je nog niet het juiste vermogen hebt ontwikkeld, is er altijd een mogelijkheid dat wat jij gelooft als onwaar, in feite de waarheid is. Waarom vereer je de

Mensen van God niet en toon je hen geen vriendelijkheid? U zegt dat de Mensen van God zich niet aan de Wet houden. Een dergelijk oordeel is niet geschikt voor zowel de canonieke Wet (Sharia) als de Weg van de Waarheid (Tariqa). Volgens de canonieke Wet is het ongepast om een handeling te beoordelen die je niet met eigen ogen hebt gezien. Wat als, vanuit het oogpunt van de Waarheid, uw gedachten niet kloppen? Volgens de Waarheid is het mogelijk dat hij die onrechtmatig handelt en fouten en losbandigheid begaat, goed, vroom en de Uitverkorenen van God is. En het is ook mogelijk dat iemand die op een passende manier handelt en onderwerping aan God vertoont, tot de categorie van de schurkenjagers en de goddelozen behoort. God kijkt naar het geheim van zijn hart en niet naar zijn daden. Er wordt gezegd: "God kijkt niet naar uiterlijkheden of daden. Hij kijkt naar je hart en je intentie". God beschouwt de uiterlijke verschijning en het gewaad niet. God kijkt naar de harten van mensen.

Jullie die het hart van een man niet kunnen zien, kijken alleen naar zijn uiterlijke verschijning en uiterlijke handelingen. De innerlijke realiteit van de mens is zijn uiteindelijke toestand en hij wordt gelezen en beoordeeld vanuit deze uiteindelijke toestand. Iblis was de leraar van de engelen en bezig met aanbidding en leren. Omdat de engelen geen toegang hadden tot zijn innerlijke hart en ware intentie, konden ze alleen zijn externe acties zien. Ze beschouwden hem als hun meerdere en behandelden hem als hun leider.

Barsisa (een legendarische asceet) was een vrome aanbidder van God en een asceet. Zijn roem werd verspreid van oost naar west. Waar zich ook een zieke persoon bevond, zij vroegen Barsisa om een pot gevuld

met water te zegenen. De zieken zouden weer gezond worden door in dit water te kijken. De hebzuchtige Iblies werden jaloers op Barsisa.

Op een dag vroeg Iblis aan zijn kinderen: "Is er iemand onder jullie die me van dit verdriet kan verlossen"? Een van zijn zoons stond op en aanvaardde de uitdaging, beweerend dat hij Iblis van zijn pijn kon verlossen en hem geluk kon brengen. Deze kleine demon doorzocht zijn vervloekte geest en besloot dat er geen valstrik beter was dan een mooie jonge vrouw. Hij wist dat goud en een heerlijke hapje op dezelfde manier werken. Men mag van goud houden, maar omdat goud levenloos is, kan het zijn liefde niet teruggeven. Evenzo heeft de heerlijke hapje geen ziel, zodat het geen relatie met hem kan hebben. De liefde voor een jonge vrouw is echter in beide opzichten effectief. Je houdt van haar en verlangt naar haar en zij houdt van jou en verlangt jou ook. Je zoekt een truc om haar in te sluipe en ze zoekt naar manieren om je te misleiden.

Het graven van een gat in een dikke muur vanaf één kant is niet zo efficiënt als wanneer het aan beide kanten wordt gedaan. De ene graaft aan de ene kant en de andere graaft aan de andere kant. Een dief denkt erover na hoe hij een gesloten deur van buitenaf kan openen, maar hij heeft vaak een medeplichtige die de deur van binnenuit opent. Deze dief bereikt eerder zijn doel dan degene die geen medeplichtige in huis heeft.

Voor de vrome Barsisa zocht de zoon van Satan de hele wereld af om een goede, mooie, intellectuele vrouw te vinden uit een nobele afkomst, vol bekwaamheid en charme. De zoeker was de vinder.

Gezegend is de man die zoekt naar wat de moeite van het zoeken waard is. Het zou niet moeten zijn als het jagen

op een varken, die de man en zijn paard verwent, en hij zal alle kleinere jachten moeten weglaten om op het varken te jagen. Uiteindelijk verlaat de man het varken en vraagt zich af: "Er is niets dat ik van dit varken kan gebruiken". Hij kan de huid of het vlees van het varken niet gebruiken en zegt spijtig: "Ik verspil mijn leven en pijlen voor zo'n nutteloze ding".

De lading zou meer waard moeten zijn dan de kost van de ezel.

De wijze zoekt naar iets waardoor hij zich niet zou schamen als hij er niet in slaagt; en tegelijkertijd zou hij hem niet corrumperen als hij het zou verwerven. Zijn zoektocht moet zodanig zijn dat zijn visie meer en meer licht wordt en zijn vreugde groeit met de dag. In zo'n staat zou hij niet bang zijn voor de dood of bang zijn voor afzondering. De verbluffende kwaliteit van deze vreugde is onbegrensd. Er is geen oor dat kon horen en geen intelligentie die het kon begrijpen. Dit woord zou de berg tot stof laten vallen. Wanneer de mens een dergelijk woord uitspreekt of hoort, ontvangt hij de Roeping van God en dat wat de klap verhindert, is de sluier van zijn twijfel.

Na een lange zoektocht koos de kleine demon een koningsdochter wiens schoonheid onvergelijkbaar was. De demon kwam het brein van het meisje binnen en maakte haar boos en ziek. De koning ontbood zijn artsen en wijzen. Ze waren niet in staat om haar te genezen. En toen was het dat Iblis, gekleed in het gewaad van een vrome man, aan het hof arriveerde en aankondigde: "Als je het meisje wilt laten herstellen van deze ziekte, breng haar naar Barsisa". Omdat ze geen ander middel konden vinden, besloten ze om het jonge meisje naar het klooster van Barsisa te brengen. Toen Barsisa tot God bad voor haar, verliet de

demon haar. Dus het jonge meisje herstelde van haar ziekte. Ze bleef onbegeleid in het klooster. Als Barsisa een wijs man was geweest, zou hij nooit de aanwezigheid van dit jonge meisje binnen de muren van zijn klooster hebben aanvaard en hij begon een grote genegenheid voor het meisje te voelen. De Profeet zei: "Laat een man en een vrouw niet alleen in een huis, want de derde persoon zal Satan zijn". Ze bleef bij hem en werd zwanger. Barsisa was in een verstoorde staat. Iblis verscheen onder menselijke gedaante voor Barsisa en vroeg hem naar de reden van zijn bezorgdheid. Barsisa vertelde het verhaal en vertelde hem dat het meisje zwanger was. Iblis zei dat hij het meisje zou doden en dan zou aankondigen dat ze gestorven en begraven was. Barsisa kon geen andere manier vinden dan het meisje te vermoorden. Hij begroef haar in het klooster. Toen de dienaren en officieren van de koning kwamen om haar terug te brengen, vertelde Barsisa hen: "Het meisje is dood en ik heb haar begraven". Ze vertrokken en meldten de zaak aan de koning, die de rouwceremonie organiseerde. Iblis kwam onder de vorm van een man naar de koning en vroeg: "Wat is er met je dochter gebeurd"? De koning antwoordde: "We brachten haar naar Barsisa maar ze stierf en is daar begraven". Iblis vroeg: "Wie heeft dat gezegd"? De koning antwoordde: "Barsisa". Iblis verklaarde: "Hij liegt. Hij maakte haar zwanger en uit angst voor jou heeft hij het arme meisje vermoord. Als je me niet gelooft, zal ik je vertellen waar hij haar heeft begraven. Graaf het graf en je zult het zien".

De koning stond op en ging zeven keer zitten vol zorgen en verwarring. Daarna, begeleid door vele hovelingen, reed hij naar het klooster van Barsisa. Hij vroeg hem: "Wat is er met mijn dochter gebeurd"? Barsisa

antwoordde: "Ze stierf en ik heb haar begraven". De koning vroeg: "Waarom ben je niet zelf gekomen om ons te informeren over haar dood?" Hij antwoordde: "Ik was ook bezig met mijn gebeden en recitaties". Toen vroeg de koning: "Als het verhaal zich anders openbaart dan wat u hebt gezegd, wat zal er dan gebeuren"? De vrome man probeerde de koning ervan te overtuigen dat zijn verhaal waar was. Maar de koning vond het graf en beval dat het lichaam van het meisje zou worden opgegraven. Ze kwamen erachter dat het meisje was vermoord.

Ze bonden de handen van Barsisa en brachten hem naar een galg. Er kwam een grote menigte bij elkaar. Barsisa zei tegen zichzelf: "Oh! Mijn schadelijke egoïsme! Je was gelukkig omdat je gebed werd toegestaan. Je werd bewonderd door de ogen en harten van de mensen en hun lof heeft je behaagd. In werkelijkheid waren het allemaal slangen en schorpioenen. De lof die mensen aanbieden is als het gif van een slang". Hij klaagde tevergeefs. Op het moment dat ze een touw om zijn nek legden, verscheen Iblis en zei tegen hem: "Ik heb het allemaal gedaan en je redding ligt nog steeds in mijn handen. Buig jezelf voor mij neer en ik zal je redden". Barsisa antwoordde: "Is dit de juiste plaats voor neerbuiging? Mijn nek is vastgebonden met een touw". Iblis zei: "Maak gewoon een teken met je hoofd om je intentie tot uitdrukking te brengen, want voor de wijze man alleen een teken zal volstaan". Barsisa maakte uit angst en liefde voor het leven een teken. Op dat moment trok het touw zich rond zijn nek aan. Op het einde verloor Barsisa niet alleen zijn leven, maar ook zijn geloof. Hij stierf als de achtelozen.

Laten we terugkomen naar het onderwerp van aberratie en losbandigheid: Fazil Ayaz was een dief en een struikrover die de caravans vele jaren aanviel. De dief veranderde rijke mannen in arme en gewelddadige vrouwen. Hij heeft onterecht bloed vergoten. Op een dag vond hij onder de buit een amulet met de naam van God erop geschreven. De gedachte kwam in hem op dat de mensen die hun hoop op die Naam vestigden, die Naam als hun vesting namen, als hun bewaker en beschermer. Hij zei tegen zichzelf: "Met welke steun en aanmoediging verbind ik deze grove, onbeschaamde daden"? Op dat moment werd hij door een geestelijke toestandverassen. Hij huilde en scheurde zijn kleren. Hij trok aan zijn haar en baard en gooide zichzelf tegen de rotsen. In zijn verwarring huilde en weende hij. Hij kreunde, betreurde en vernederde zichzelf totdat God, de Allerhoogste, een deur naar Zijn Tegenwoordigheid voor hem opende. Eindelijk werd hij een Uitverkorene, dicht bij God en een van de Volmaakte Heiligen.

God manifesteert zulke dingen zodat Zijn dienaren geen vertrouwen stellen in hun eigen daden en toewijding, niet verwaand raken, zich beschermd voelen voor de toorn van God, of minachtend kijken naar degenen die niet dezelfde daden verrichten als zij. Wanneer zij zien dat God Heiligen heeft onder mannen die schandelijke daden begaan en oneerbare mannen die genadige acties uitvoeren - zij kunnen bang zijn om zichzelf te vinden tussen de achtelozen. Daarom zullen ze niemand met minachting benaderen, omdat ze bang zijn dat de persoon een Heilige van de Heiligen van God is, en met een nobele essentie in hun verschijning. Evenzo mag een zondaar en een foute persoon nooit wanhopen aan de genade van

God, omdat hij heeft gezien dat God vele opstandige mannen eerbiedwaardig heeft gemaakt. "Hij bezorgt een levend wezen uit de buik van een dode, en Hij bezorgt een dode uit een levend wezen" (Qoran 30-19) zodat we mogen weten dat de wereldse middelen slechts een voorwendsel zijn. Hij is de Maker, de Bestuurder, de Schepper.

Noah was een Profeet en de tweede Adam. In zijn tijd deed de zondvloed alle mensen verdwijnen, en Noah is de vader van dit nageslacht; allemaal zijn ze zijn nakomelingen. Kanaän, zijn zoon, was een ongelovige en werd verzwolgen door de toorn van God samen met alle andere ongelovigen. De vader van Abraham was goddeloos en een ongelovige. Evenzo waren de ouders van de Profeet afgodendienaars. Het doel van al deze gebeurtenissen is om te laten zien dat niemand moet vertrouwen op wereldlijke middelen, omdat ze voorwendsels en sluiers zijn. Er wordt aangetoond dat het niet gepast is om iemand iets te verwijten, noch door de Wet, noch door de Traditie of de Waarheid. "Een echte gelovige is degene die vermijdt andere oprechte gelovigen pijn te doen met zijn tong en handen" en God weet het beste wat goed is.

- Je bent dat wat je zoekt

*"degene die niet hoopt op de ontmoeting met Ons,
zegt: 'Waarom worden de engelen niet naar ons
nedergezonden, of waarom zien we onze Heer niet?'*

*Ze hebben inderdaad een arrogante
zelfgenoegzaamheid en machtig is de onbeschaamdheid
van hun goddeloosheid !"*

De achtelozen zeggen: "God, de Allerhoogste, heeft ons als zijn boodschapper een man gestuurd die eet zoals wij, die slaapt, die ziek wordt, geneest, die bedroefd en blij is, die soms dankbaar is, en op andere momenten klaagt en die dezelfde kenmerken heeft als wij allemaal. Hoe konden we deze opschepperigheid en schijn van hem accepteren? Als God ons een engel had gezonden om Zijn boodschappen over te brengen, zouden we alles wat hij zei aanvaard hebben. Of anders, als God zich aan ons had gemanifesteerd, zouden we zijn geboden, verboden en onderworpenheid aanvaarden". God zei tegen hen: " *O, dappere honden! Deze brutaliteit en onbeschaamdheid zullen je op de bodem van de hel zetten! Ik heb leven geschonken uit dood stof; Ik schonk je het geschenk van Mijn oneindige Attributen; Ik ben de Alziende, dus Ik heb je visie gegeven; Ik ben de Algehele Horende, dus Ik heb je gehoord; Ik ben de Almachtige, dus Ik heb je kracht gegeven; Ik ben het Al Subtiel, dus Ik heb je subtiliteit gegeven; en Ik ben ook de Vergever, Ik ben de Machtige, de Alwetende, tot in de Eeuwigheid*".

Evenzo, als een wijze en opmerkelijke man een handvol koren ziet van een immense boerderij, begrijpt hij veel van dat kleine beetje.

"Ik heb een deel van Mijn oneindige Attributen in je geplaatst, een deel van elke Kennis, zodat je niet bewusteloos en onwetend zou zijn van Mijn Kennis. Je hebt een druppel van elke eigenschap ontvangen uit de oceaan van Mijn oneindige Kenmerken. Door welke kracht en brutaliteit protesteer je en plaats je jezelf boven Mij? Geloof je dat je wijzer en beter geïnformeerd bent dan ik? Geef me raad en leer Mij, zeggende: 'Als er in plaats van die Boodschapper een engel kwam, zou dat beter zijn geweest.' Ik stuurde je een man zodat je, door zijn tussenpersoon, kon begrijpen wat een engel is als je eenmaal Perfectie hebt bereikt, het stadium van de engel overtreffen, en Mij zien. In je huidige toestand ben je niet in staat om ogen te hebben die in staat zijn om een engel te zien. Je kunt er alleen in slagen een engel door de Boodschapper te zien, wiens ogen het licht bezitten dat in staat is om de engelen en Mij te zien. Door het Licht dat je dankzij hem hebt gekregen, kun je er in slagen de engel te zien. In jouw huidige staat kun je de engel en Mij niet zien zonder tussenkomst van de Boodschapper".

Dit komt omdat de engelen onvergelijkbaar zijn en hun wereld en hun licht ook onvergelijkbaar zijn. Wat ze drinken, eten, hun gezelschap, kussen, gezangen en woorden kunnen niet worden gekwalificeerd. Je bevindt je in een staat van dualiteit, hoe kun je mogelijk zien wat voorbij dualiteit is en onvergelijkbaar? Jij, jezelf, moet onvergelijkbaar worden om het onvergelijkelijke te zien. Jij, jijzelf, moet het oog van de ziel bezitten om de ziel te zien. Je kunt alleen dat zien wat hetzelfde is als jezelf.

De lente, die een gevolg is van de wereld van de dualiteit en gedeeltelijk buiten de vorm is, heeft geen lichaam of kleur; men kan zijn goedheid en schoonheid

niet direct met het fysieke oog zien. Hoewel het behoort tot deze wereld, moet het dergelijke tussenpersonen gebruiken als de prairies, tuinen, bomen, rozentuinen en boomgaarden.

De kleurloze lente heeft hen geraakt, zodat deze plaatsen vruchtbaar worden en de kleuren zichtbaar worden. Dus je bent in staat om de Lente te zien. Zonder de bemiddeling van deze vormen, hoe kon je de lente gezien hebben?

Op dezelfde manier, voordat de wind over het stof kan werken, een tent, een vlag of een boom verplaatsen, is het onmogelijk om het te zien. Wind is onzichtbaar zonder tussenvormen. Dus deze twee dingen, de lente en de wind, zijn de resultaten van de fundering van deze wereld en behoren niet tot de Andere Wereld. De Realiteit van die Wereld is het tegenovergestelde van deze wereld. Aangezien die Wereld één soort Licht is en deze wereld een ander soort licht is, wanneer het Licht zich manifesteert, wordt dit licht niets. Er wordt gezegd: "O gelovige, schiet op en ga van mij weg, uw licht dooft mijn vuur." Dat wil zeggen, uw licht, dat het resultaat is van de realiteit van die Wereld, dooft het vuur van mijn vleselijke verlangens, werelds genoegens en genietingen - wat de realiteit van deze wereld is.

*Licht is het tegenovergestelde van vuur,
zoals wit en zwart. Wanneer het Licht van God zich
manifesteert, is er geen spoor van vuur.*

*Het is een moeilijke duisternis op deze weg naar ons
doel. Van die kant is het Licht op Licht, en vanaf deze kant
is het vuur in vuur en vlam.*

Dus de Werkelijkheid van deze wereld, die de betekenis is van zijn huidige vorm, kan niet worden gezien met de tussenkomst van vormen zoals stof in de wind en groen in de bomen. Je hebt de realiteit van de wind en de lente niet gezien. De engelen zijn zuivere geest, voorbij de aarde en de hemelen, en buiten de vier elementen en de zes richtingen, voorbij de hemelen en de aarde. Ze worden ondergedompeld in de Liefde van de Goddelijke Majesteit. Hun voedsel is het Licht van de herinnering aan God. Hun drank en dronkenschap is de gedachte aan God. Ze leven, verorbenen en bewegen als vissen in de Oceaan van Genade. Hun eten is de Oceaan. Hun drankje is de Oceaan. Hun omhulsel is de Oceaan. Hun bloemen en tuinen zijn de Oceaan. Hun minnaars zijn de Oceaan. Hun waakzaamheid is in de Oceaan. Alles anders dan de Oceaan is een kwelling voor hen - een absolute kwelling. Ze bestaan zolang de Oceaan bestaat. Ze zijn Eeuwig en dronken van Vreugde. Ze zijn als een stam gegroeid uit onvergelijkbaar Licht en worden er nooit van gescheiden. Ze zijn als licht met zonneschijn, hitte met vuur, geur met bloemen en zoetheid met suiker. Hoe verwacht je om ze te zien zonder tussenkomst van een mens?

"Ik heb je een mens gestuurd, die een Profeet is, van jouw soort, zodat je stap voor stap fit en waardig wordt om engelen, het Paradijs en de wereld van het Hiernamaals te zien. Als de engel wordt gemanifesteerd zonder tussenkomst van een menselijk wezen, en je zou hem van aangezicht tot aangezicht kunnen zien, zou je doodgaan van angst en worden vernietigd".

Als de zon, die vanaf de vierde hemel op de aarde schijnt, uit de derde hemel scheen, zou de hele aarde in

vuur en vlam staan en zouden haar bewoners omkomen (In dit Universum was de aarde het centrum van het universum en omringd door negen concentrische ringen. De volgorde van deze ringen uit de laagste was: Mercurius, Venus, maan, zon, Mars, Jupiter, Saturnus, de vaste sterren en de Primum Mobile. In deze kosmologie bevindt de zon zich dus in de vierde hemel).

God heeft in Zijn Wijsheid de zon verder weggehouden zodat de mens ervan kan genieten en van de warmte kan profiteren. De Andere Wereld wordt achter een sluier gehouden omdat, zonder een tussenpersoon, je het zicht niet kon verdragen.

Toen Mozes op zoek ging naar het vuur, sprak God tot hem vanuit de brandende struik. God zei: "*O Mozes! Ik ben jouw Voorzienigheid en jouw God. Wat hebt u in uw hand?*" Mozes antwoordde: "*O mijn Heer! Het is een wandelstok en ik gebruik het om de schapen te drijven en bladeren van de bomen te laten vallen*". God zei: "*Dat lijkt een stokje voor je te zijn, maar dat is het niet. Het heeft andere kwaliteiten en gebruiken naast degene die u begrijpt. Gooi het op de grond, zodat je kunt zien wat het is in de Werkelijkheid*". Mozes volgde de bevelen van God, gooide de stok op de grond en zag het getransformeerd worden in een angstaanjagende slang die klaar was om hem aan te vallen. Hij deed een stap achteruit met angst. God zei: "*Mozes, waarom bent u bang en vlucht u weg van Mijn Tegenwoordigheid? Zonder Mijn Orde en Mijn Wil, wie zou je durven schaden? Grijp het bij de nek*"! Mozes greep de slang en het werd onmiddellijk weer een stok. Toen zei God: "*O Mozes! Ik heb je hiervan laten getuigd, zodat je vanaf nu alles wat je ziet anders zult beschouwen; de bergen, de*

vlaktes, het water, de lucht, de woestijn en de zee zijn niet wat je waarneemt. Ik manifesteer elk ding zoals Ik dat wil en wanneer Ik beveel. Heeft water niet alles levend gemaakt? En toch vernietigde de zondvloed alles toen Ik het water opdracht gaf de vijand van de kwaaddoeners en de ontkenners te zijn”.

“De lucht geeft ook leven aan alle dingen. Als je geen lucht meer krijgt, sterf je. En wanneer Ik wil, wordt de lucht, die andere organismen doet groeien en leven geeft, voor hen een bron van lijden. In plaats van ze te strelen, brandt en verstikt ze hen zodanig dat de vreugde van het leven hen in de steek laat en wordt vervangen door rugpijn en maagpijn”.

“Ik veroorzaak dit allemaal bij mensen zodat ze door zelfs één van deze dingen alle andere kunnen begrijpen. Al hun delen en ledematen, van top tot teen, zijn Mijn dienaren en zijn onderdanig aan Mijn orden. In dit beperkte leven dat ik hen als een onderbreking heb gegeven, vanwege Mijn Bevel en Orde, maken ze leren ze hun delen en ledematen kennen, zodat ze worden beschouwd als hun eigen vrienden, helpers en hulpmiddelen. Wacht tot de dag dat hun tijd voorbij is, en ze beseffen dat al die delen en ledematen onder Mijn Bevel stonden en met hen in tegenspraak waren. Elke vriend wordt een slang, elke bloem een doorn, elke doorn brandt, elke medelijdende vriend een vijand; ze worden omringd en gestoken door hun eigen delen en worden de aanklager en de getuigen van hun daden”.

Op de Dag des Oordeels zal de rebellerende hand getuigen van zijn overtredingen, zeggende: "Hebt u geen beker wijn met mij meegenomen, een kruik wijn bij mij

gekocht, stal dat wat niet van u was, heb je iemand niet verraden, iemand onderdrukt, een wees geslagen en een onschuldige met een zwaard geslagen"? Op dezelfde manier getuigen de tong, mond en lippen. De tong zegt: "Heb je me niet beledigd? Heb je geen medegelovigen belasterd en benadeeld? Heeft u niet in uw wereldse leven vurige toespraken gehouden die onheil veroorzaakten en mensen van het rechte pad afleidden"? De voet getuigt: "Hebt u het huis van slechte reputatie niet bezocht, bent u op weg naar onfatsoenlijke daden en langs een afwijkend pad gegaan"? Het wordt duidelijk dat de lichaamsdelen - hand, hoofd en voet, die volledig verenigd waren en als vrienden verschenen - en hun ingrediënten - van aarde, lucht, vuur en water - slangen werden in hun vijandigheid en de man beledigden als zijn vijanden. Op de Dag des Oordeels zal elk lichaamsdeel getuigen van alles wat het heeft gedaan.

"O Mozes, werd deze stok ,dat uw metgezel en uw steun was, een slang en een vijand. En zonder Mijn hulp zou het je hebben verslonden. Maar toen de slang Mijne Genade zag, werd het opnieuw een stok in uw hand. Wat zal het einde zijn van de ellendige rebellen die Mijn Gunst zijn ontnomen? "

Als de oceanen in inkt zouden veranderen, de bomen in pennen, de aarde en de hemelen in papier, zouden er niet genoeg inkt, pennen en papier zijn om zelfs maar een klein deel van zulke kwellingen te beschrijven. De toorn en de gratie zijn evenredig met de persoon. De tederheid en streling van de zwakken duurt een ogenblik maar Zijn Gramschap en het smelten van die toorn duren langer. De genade en de vrijgevigheid van een heer zijn groot; de toorn en woede van een

prediker zijn even groot. Respectievelijk pasten ook de genade, vrijgevigheid, woede en toorn van een emir past zijn rang. Voor een emir van hoge rang, die recht heeft op trommels en spandoeken en die predikanten opdraagt, is zijn toorn gelijk aan zijn genade. Maar de gratie van een koning is groter dan al de rest. Zijn vrijgevigheid staat voorop. De Soevereiniteit van God is onbegrensd en Zijn Genade en Toorn zijn evenredig aan Zijn Grootheid. Daarom is de mate van Zijn Genade en Zijn Liefde oneindig. Op dezelfde manier zijn Zijn Gramschap en Woede ook oneindig. Degenen die in het Paradijs zijn, blijven daar eeuwig en zij die in de Hel zijn, blijven gebonden in hun gevangenis.

Op deze manier kun je alle kwaliteiten kennen: genade, toorn, voorspoed, gratie en opluchting. Al deze Acties van God zijn onbeperkt en permanent. Als Hij zegt: *"Ik zal zo iets doen"*, kan het misschien nu of over honderd jaar gebeuren. Oh Mozes! Van een kiespijn of een pijn in ledematen verwacht een verstandige man dat de andere delen van zijn lichaam hem in staat zullen zijn om verlichting te brengen. Maar in werkelijkheid zijn het zijn vijanden. God heeft deze pijn gecreëerd, zodat de andere delen gekend, begrepen en vergeleken kunnen worden. De andere delen zijn niet betrouwbaar, maar men moet weten dat hulp en opluchting van de Wil van God komen en dat er geen toevlucht behalve in Hem is. In nood kan men alleen de mantel van Zijn Genade grijpen. Alle middelen zijn slechts voorwendsels en sluiers. Het is alleen Hij die handelt.

"Oh, Mozes! Dankzij deze aardse stok kan je de andere delen van de aarde ook begrijpen. De aarde, zolang die onbeweeglijk is, fungeert als een tapijt dat zich

onder de voeten van de mensen verspreidt. Maar op de Dag der Wederopstanding zal het schommelen en dansen als een kameel. Daarvan zullen de slangen, de vrienden en de schoonheden stromen. De doden zullen uit hun graven worden geworpen; de hemel zal worden weggescheurd en de bergen zullen worden uitgestrooid als fijne wol. De zon, de maan en de sterren zullen vallen. Dan zal blijken dat ze in werkelijkheid niet waren wat ze leken te zijn. Op dezelfde manier als de stok werd getransformeerd in een slang, zal de hele wereld, onder Mijn Krachtige Hand, worden verzacht als was. Ik transformeer het soms in een stok, soms in een draak, soms in een slang. Ik transformeer het nu in vuur, nu in rozen, nu in doornen. Hoe vreemd is de zoon van de mens! Je bent zwak en ellendig. Ik heb je een hand gegeven die soms gekust is en soms gebruikt als een stok. Hij proeft soms de zoetheid en soms het gif. Hij is soms comfortabel en andere keren lijdt hij. Soms gebruikt hij zijn tong voor beledigingen en andere keren voor lof, waardoor mensen soms gelukkig en soms verdrietig zijn. Jij, die het geschapene bent, ontleent zijn bitterheid en zoetheid, pijn en vreugde aan één ding, en transformeert dat ding in welke vorm je maar wilt. Kan Ik dan niet, Ik die de Schepper ben, een stok in een slang veranderen, en een slang in een stok? Aan het einde van deze wereld kan Ik de hemelen en de aarde - die de hulp en de middelen van bestaan voor schepselen zijn - niet veranderen in hun hel die ze zal opslokken? "

Wanneer de koning een commandant van zijn leger stuurt om iemand te straffen, zelfs een vriend, zal hij die persoon aanvallen als een slang, zonder aarzelen, hem verwonden. Ook al is hij een vriend, een lid van zijn

familie of zelfs zijn broer, hij doet hem nog meer pijn dan anderen, en dat maakt de gewonde nog meer verdrietig.

"Weet dat de delen van de hemelen en de aarde Mijn Legeraanvoerders zijn. Ziet u dat niet toen Ik de bevelhebber van het vuur opdracht gaf zacht te zijn met betrekking tot Abraham, het vuur was voor hem rozen en rozentuinen? En toen Ik de stille wateren beval om Farao en zijn volgelingen ellendig te maken, verzwolgen ze en verdrongen ze als een draak. De wind, die de drager was van de troon van Salomo, werd een vloek en een ramp voor de mensen van Ad. De aarde slikte Korah in een mondvol". (Korach is de naam van een bijbels personage dat in opstand kwam tegen Mozes; hij en zijn mannen werden verzwolgen door de aarde).

"In sommige lichamen stel ik organen bloot die rebelleren na behulpzaam te zijn, vreemdelingen worden na de vriendschap; zodat het geschapene alle organen in het lichaam van het bestaan, die verbazingwekkend groot is, op dezelfde manier beschouwt. Ik stel ook andere delen van de wereld bloot, zodat ze op dezelfde manier worden behandeld. Wanneer de Dag der Wederopstanding komt, zal ik alle delen van de wereld in één keer blootleggen. "

De stok, in verschijning voor Mozes, had de naam van stok; maar voor God, in het geheim, zijn naam was slang. Evenzo hebben hemel en aarde en hun delen qua verschijning allemaal een naam voor ons, maar in de ogen van God wat zijn hun geheime namen? De manifestatie van de stok als een slang is een archetype en een staalname, zoals een boeket uit een tuin of een tak uit een boomgaard, zodat de mens een voorproef van

de Dag des Oordeels kan hebben. Evenzo zijn de pijnen in het lichaam een klein idee van de dood en een klein blad uit de tuin van vernietiging, zodat mensen een voorproef van de wereld des doodskunnen hebben. Door deze kleine bitterheid kan de grotere bitterheid worden begrepen. Evenzo zien we dat er vanuit weinig, zeker veel zal aankomen.

Oh Mozes! Deze kleine tekenen van de Dag der Wederopstanding, zoals slangen, vloed, wind, aardbeving, cholera en hongersnood, wijzen op de onvermijdelijke komst van die dag. Op dezelfde manier zijn dit lijden boodschappers van de dood, en die dood komt op het einde.

Al deze vreemde dingen en afschuwelijke tegenwoordigheden zijn tekenen en boodschappers van de Dag der Wederopstanding. Weet dat een onbetekenende stok de angstaanjagende verschijning van een slang nam, Farao en zijn volgelingen, die de wereld hadden onderworpen, overwon en vernietigde. Als deze stok, als een kleine druppel uit de oceaan, zo angstaanjagend werd, wat zal er dan worden van de hemelen en de aarde - de oceaan van het Bestaan?

O zoon van Adam! Je bent onderdrukt door Iblis en achteloos opgesloten in je vergeetachtige slaap. Deze bedrieglijke wereld toont u tarwe, maar verkoopt u gerst in plaats daarvan. Het is vergelijkbaar met een oude donkere heks die zichzelf opmaakt met lichte kleuren om er jong en mooi uit te zien. Je maakt haar het hof en loopt vreugdevol met haar alsof jullie inwoners van het Paradijs waren. Maar wanneer je je ogen opent en ontwaakt uit deze droom van bewusteloosheid, besef je

met afgrijzen dat je in de hel zelf was. Als een onwetende vogel blijf je gevangen in een val terwijl je vrolijk de korrels pikt.

De Heiligen kwamen uit de wereld van het licht in deze misleidende wereld om de mensen te redden van het genadeloze vuur. Je ontsnapt aan deze wereld en blijft er vrij van door je hart van de wereld los te maken en er een vreemdeling van te worden. En als je wordt gevraagd: "Wat is het teken van geloof?", Antwoord dan: "laat ijdelheid achter en keer terug door bekering tot God." Je moet een vreemdeling worden van deze wereld en vertrouwd zijn met de Waarheid en de Mensen van de Waarheid, je innerlijke wezen transformeren. Het gevolg van deze transformatie is dat je één van de Veranderingen wordt.

Mozes nam de slang als stok en gebruikte het voor hulp en ondersteuning. Hij zag het als zijn ondergeschikte, maar in de werkelijkheid was het het tegenovergestelde. Als de Gunst en de Genade van God niet met hem waren, zou de slang hem hebben opgegeten. God beval die draak/slang opnieuw een stok in de handen van Mozes te worden. Het werd een van zijn wonderen en getuigenissen van zijn profetische missie, die zijn vijanden aanvallen en hen vernietigen.

Op dezelfde manier het geschapen - gelovigen of ongelovigen - beschouwt deze wereld als hun eigen fort, hun woning, onderdak, loyale vriend en supporter. Maar wanneer de sluier van onwetendheid wordt opgeheven, nemen ze de ware betekenis van deze wereld waar. Ze beseffen dat wat het paradijs leek, in werkelijkheid de hel was; zoals de mooie vrouw die een helse heks was. Net

als een onwetende en domme vogel, blijven ze in de val van een enorm en onbeperkt vuur. Maar zij die de lelijkheid van de wereld zien, met haar leven, haar als een vreemdeling vermijden, hun hart en ziel dag en nacht onderwerpen aan God, zich realiserend dat hun enige toevlucht in de Gunst en Genade van God is. Ze zijn tevreden met het bevredigen van de Wil van God. Ze onderwerpen zich aan terughoudendheid omdat ze vrezen dat verzadiging en overvloed hun gemene menselijke ego zullen versterken, de gehoorzame verstand zullen wegnemen en hen zullen doen falen in hun onderwerping, doorzettingsvermogen, dienstbaarheid, nederigheid en soberheid.

Liefde is voor God; vijandschap is voor God.

In deze wereld zijn slaven en dienaren vol liefde voor hun koning. Ze voelen geen vriendschap of vijandschap jegens mensen. Wanneer de koning boos is op iemand, zijn zijn dienaren ook boos en proberen hem met hun volledige macht te doden als een vijand. Aan de andere kant, als ze zien dat de koning tevreden is met iemand, houden de dienaren ook van deze persoon; ze kussen handen en voeten, dienen hem en tonen vriendelijkheid; ze nodigen hem uit en helpen hem in moeilijke omstandigheden.

"O Mozes! Ga naar Pharoah en nodig hem uit voor mij. Toon hem het wonder van de stok. Weet dat het gebruik van deze stok niet was wat je vermeende en veronderstelde". Deze stok bezat grote en belangrijke waarden, permanent en eeuwig. Wat is deze vergankelijke wereld dat iemand zou zeggen of zou beschouwen zo'n klein goedheid als nuttig?

*Betekent de wereld en alles wat erin is voor je zoveel
Dat je je Gezegende Hart daarvoor pijn doet?
Duizenden werelden vergelijkbaar
met de hemelen en de aarde
Ontbreken voor Zijn liefde.*

Wat kan er over deze stok gezegd worden? Deze stok is als de zon die de hele wereld verlicht en zijn schittering verdrijft de duisternis van het universum. Door deze stok onderscheidt zich het lelijke van het mooie; de verkozen van de afgewezen; de echte munt van de valse, en de leeuw van de hond. Het is een hemelse schaal neergedaald op de aarde om de waarheid te demonstreren en onderscheid te maken tussen onrecht en recht; de zware van de luchtige; de levenden van de doden; de rozentuin uit de struiken; het egoïstische van hen die God aanbidden; het vergankelijke uit het eeuwige; en het aardse van het hemelse. Het gaat erom dat wat van deze wereld is te bekeren naar dat wat uit het hiernamaals is, de blinde om te keren in een ziener, en de verachtte in de uitverkorenen en prijzenswaardigen. Het is om Farao en zijn volgelingen in de zee te verdrinken, terwijl ze hemelse voedsel naar de Israëlieten sturen, die pijn hebben geleden door de tirannie van Farao. Echter, vanwege hun trots, ondankbaarheid en onwetendheid, zeiden ze: "*O Mozes! We kunnen niet slechts één soort voedsel verdragen; smeeuw uw Heer om voor ons te produceren wat de aarde te bieden heeft: potkruiden en komkommers, knoflook, linzen en uien*"(Qoran 2- 61).

Deze stok is inderdaad de alchemie van geluk. Het stelt honderdduizend miserabele bedelaars in staat om hun volmaaktheid te bereiken. Het transmuteerde het koper van onwetendheid naar het goud van kennis en transformeerde woede en ontrouw tot verdraagzaamheid en mededogen. Als alle bomen pennen werden, werden de zeeën inkt, werden de aarde en de hemel papier, en al deze dingen werden gebruikt om te schrijven over het gebruik van deze stok - het zou niet genoeg inkt en papier zijn om het te beschrijven of uit te leggen.

"Nu, o Mozes, nu weet u tot op zekere hoogte het gebruik van deze stok; die maat in de wetenschap van metingen is zo groot dat hij alle maatstaven overtreft. Het is zo gezegend en heilig als Laylat al-Qadr(de Waardevolle Nacht). We weten het nut van elk ding vóór We ze hebben gemaakt. We hebben je een klein stukje kennis gegeven die toereikend is om je werk uit te voeren, zodat je niet helemaal van deze wetenschap wordt beroofd".

(Laylat al-Qadr: Het woord "Qadr" heeft meerdere betekenissen die daarmee samenhangen. Het betekent vaak "meten", zowel om de waarde van iets te meten of te beoordelen, en om twee dingen te vergelijken, maar het is ook de wortel voor "Qadir" wat een van de namen van Allah is, wat "De Almachtig" betekent evenals het deel van de uitdrukking 'Nacht van Kracht' –of de Waardevolle Nacht-, is de nacht dat Mohammed zijn openbaring van God ontving, en het is ook een nacht in de maand Ramandan - de vastenmaand) waarin God verondersteld wordt te meten de aanbidders en om hen te leiden).

God heeft je een mondvol voedsel gestuurd van de hemellichamen en engelen, die Zijn Wetenschap en Kennis zijn. Als je hemels bent, zul je zulk voedsel zoeken, zodat jouw wetenschap en kennis kunnen groeien. Als je aards bent en je komt van de aarde en wordt gedomineerd door het dier, komt jouw kleine hoeveelheid kennis ook van de aarde. Eet aarde, zodat je jouw hoeveelheid van aarde kunt vergroten. Elke soort neemt toe door zijn eigen soort; het water door water; het vuur door vuur; de wind door wind; de aarde door aarde; de pure door zuiverheid. Als je oorsprong die van de zuivere is, zoek dan zuiverheid, dat is Wetenschap. Als je van het aardse soort bent, zoek dan de aarde, die de vorm en materie vertegenwoordigt.

*Voed jouw lichaam niet,
want het lichaam is een slachtoffer
dat geofferd moet worden;
Voed je hart, het hart stijgt de Hoogten op;
Voed minder vet en zoet voedsel aan dit aas,
Want wie het lichaam voedt, zal vernederd worden.
Leid de ziel naar haar voeding, wat Wijsheid is
Om het te versterken;
want het moet naar het Hiernamaals reizen.
Wijsheid komt dankzij de koning Salah-ud-Din
Degene die, net als de ziel, alleen reist.*

Er zijn twee eigenschappen in de mens, hemels en aardse. De heersende eigenschap vestigt de bekwaamheid. De recessieve eigenschap, omdat deze kleiner en zwakker is, wordt niet gewaardeerd of geteld. Vergelijkbaar met zilver dat heel weinig koper bevat. Het wordt nog steeds zilver genoemd en niet nep. Aan de andere kant, als koper de overhand heeft in de zilver, noemen we het geen zilver en is het helemaal waardeloos. De mensheid is niet engel genoeg geworden om als volledig hemels te worden beschouwd; en niet wezenlijk genoeg dier geworden om een last te dragen en de mensheid te helpen.

"Kijk, ze zijn als vee, nee ze zijn nog meer misleid, ze zijn de achteloze"(Qoran7-179).

"Aarzelend tussen dit en dat, behorend noch bij die, noch bij deze"(Qoran 4-143).

Er wordt verteld dat eens een wolf met een gazelle wordt gepaard en dat een jong werd geboren. Een geestelijke werd gevraagd: *"Moeten we deze pasgeborene een 'wolf' of een 'gazelle' noemen? Als we een wolf noemen, is zijn vlees onzuiver en is de consumptie onwettig. Als we het als een gazelle beschouwen, is het gebruik ervan toegestaan. We aarzelen tussen deze twee, wolf of gazelle. Hoe moeten we het noemen?"* De ingenieuze geestelijke gaf de volgende beslissing: *"Het oordeel is niet eenvoudig maar complex. Plaats een klontje geparfumeerde kruiden en een bevuild bot voor de pasgeborene. Als de pasgeborene in de richting van het bot draait, is het een wolf en zijn vlees is ongeoorloofd. Als het naar de kruiden draait, is het een gazelle en zijn vlees is legal"*.

Op dezelfde manier heeft God, de Allerhoogste, de andere wereld verenigd en gepaard met deze wereld, de hemelen met de aarde. Wij zijn de kinderen van beiden; als we neigen naar Zijn Wetenschap en Wijsheid, zijn we puur en hemels. Als we neigen naar slaap, eten en genotzucht, zijn we dieren en van de aarde. Ons rang is niet de top van de hoogten, maar de bodem van de afgrond.

*Als je deze subtiliteit en dit mysterie kent,
zul je begrijpen: Jij bent dat wat je zoekt.*

*Dans, o stuk puur metaal,
Haal je zuiverheid alleen uit zuiverheid:
Weet dat je de bedoeling van je zoektocht bent.*

- Toetssteen

God schiep de zielen zeshonderdduizend jaar vóór de lichamen. De zielen bleven zonder vorm in de Oceaan van Genade. De zielen leefden als vissen in deze oceaan. Toen sprak God tot hen: *"Ben ik niet jouw Heer?"* (Qoran 7-172) Ze antwoordden allen: *"Ja."* Dit *"ja"* was van verschillende intensiteiten en van grote diversiteit. Sommige *"ja's"* waren onbetwistbaar puur. God stond niet toe dat goed en kwaad of superieur en inferieur werden gemengd en geplaatst in dezelfde rangorde. Hij zei: *"Omdat jullie allemaal 'ja' hebben gezegd met eenstemmige stem, daarom stuur ik jullie vanuit deze Wereld naar de wereld van water en klei. Op deze manier kan de echte en valse munt worden onderscheiden en kunnen de zuivere en vervalste munten worden gescheiden"*.

Als een boon op een dienblad met dadels valt, of een dadel op een dienblad met bonen, scheidt de kruidenier ze onmiddellijk en plaatst ze op de juiste plaats. *"Alle dingen keren terug naar hun oorsprong."* Zoals Maulana zei:

Observeer de opslagbakken van de kruidenier.

Hij heeft alles vriendelijk geregeld.

Hij heeft elke soort met zijn eigen toegevoegd;

Van deze gelijksoortigheid heeft hij

een prachtige rangorde gemaakt.

Als het aloëhout wordt gemengd

met de suiker, scheidt hij ze één voor één.

De bakjes zijn gebroken en de zielen zijn gevallen.

Goed en kwaad worden met elkaar vermengd.

God heeft de profeten met een boek gestuurd,

Zodat ze de korrels op een schaal kunnen sorteren.

God heeft de kruidenier zo'n evenwicht en onderscheidingsvermogen gegeven dat hij geen dadels tussen de bonen toestaat, of een boon tussen de dadels. Hoe kon Hij dan verwarring toelaten tussen de valse medaille en de ware, of tussen goed en kwaad? Om ze te onderzoeken en op de proef te stellen, beval Hij de zielen; *"Jullie geesten verlaten deze Oceaan van Genade en gaan de wereld van water en klei in, vol van lijden, zodat de kwaliteit van jullie allemaal duidelijk wordt en elke rang en positie duidelijk wordt. Op deze manier kan de oprechte gescheiden worden van de huichelaar en de waardige van de onwaardige. Ik laat je een tijd in deze wereld van water en klei, en verspreid de zoete granen van deze aardse wereld voor je vogelachtige geesten. Sommigen zullen hun belofte vergeten, de vreugde en realiteit van dit bestaan claimen en de onzuiverheid van hun 'ja' onthullen. Degenen die zichzelf niet verlagen, zichzelf niet in slaap laten vallen of niet toegeven aan de geneugten van deze wereld, zullen hun zuiverheid onthullen".*

God heeft een toetssteen van deze aardse wereld gemaakt om de echte munt te onderscheiden van de valse. Alles wat waar is, keert terug naar de originele schat, terwijl de valse munt nog steeds te vinden is in de doornige struiken van deze wereld van water en klei. Justitie roept op om elke soort zich te verenigen met zijn

eigen soort. God, de Allerhoogste, heeft een engel die iedereen met zijn eigen soort herenigt.

De engelen van God zijn talrijk en elk is bezig met een dienst. De dienst van iemand lijkt niets op de dienst van de ander. De engelen aan de rechterkant schrijven goede acties; engelen aan de linkerkant schrijven slechte daden. Sommigen dragen de tablet en de troon. Sommigen lezen van de tablet, terwijl anderen naar de wezens kijken. Sommigen bidden voor de mannen met een nobel karakter en de weldoeners. Anderen vervloeken de achteloze en hebzuchtige uitspraak: "*O, God, schenk een compensatie aan de vrijgevige, en ellende aan de vrek*". Ze houden zich bezig met de verschillende en ontelbare taken van God, die elk een andere dienst verlenen. Sommige engelen herenigen verschillende wezens met hun eigen soort; ze laten de kameel niet mengen met het paard. Evenmin staan ze toe dat oprechte mensen worden gemengd met de onwaarachtigen; ze verenigen ze snel met andere oprechte mensen. Evenzo laten ze geen bedrieglijke mensen toe bij die oprecht zijn; ze zijn snel verenigd met andere bedrieglijke personen.

Engelen zijn abstract en voorbij dualiteit. Net als de ziel zijn ze verborgen in de natuur van elke man. De toestand van de engel is verwant aan degenen die hun eigen soort nastreven - hetzij dier, vogel of mens - en vluchten van degenen die niet van hun soort zijn. Dit is de goddelijke gewoonte voor de eeuwigheid geweest. Vanaf het begin was Iblis een van de boosdoeners en God heeft hem niet toegelaten tot de engelen.

Op dezelfde manier verwerpt de ziedende oceaan het schuim dat erin verborgen is om puur en zonder neerslag te blijven. Omdat degenen die niet van dezelfde kwaliteit zijn, vreemden zijn. De voorbeelden zijn talrijk en afhankelijk van het individuele gezichtspunt. Wanneer God, de Allerhoogste, een mens zuiver van hart maakt, wakker en bewust; hij ziet dat alle atomen van hemel en aarde, de andere wereld en de universums buiten de ruimte zich actief inspannen om zich te scheiden van dat wat niet van hun soort is. Hoewel deze activiteiten van elkaar verschillen, zorgt het bereiken ervan voor vreugde en perfectie. De eenvoudige en onintelligente man ontdekt het in bepaalde dingen, terwijl hij die wijzer is, veel meer ziet. En hij die de perfectste is, ontdekt deze realiteit in alle dingen.

Wanneer het schuim wordt gescheiden van de zee, is het nog steeds actief en in actie. Een deel van het zuivere water dat nog steeds in het schuim zit, wil van deze pijn scheiden en zich herenigen met zijn oorsprong. De zuivere wateren verzamelen zich weer en proberen hun afzetting te weigeren, zodat elk deel zich kan verenigen tot zijn oorsprong.

Dit kan niet worden opgenomen

in commentaren en woorden,

God staat boven elke beschrijving.

Toen Adam een Profeet werd, wierp de hele wereld zich voor hem neer. De navolgers, de voldaan en de huichelaars - allen bogen zich voor hem en werden verenigd in hun hart en tong in eerbetoon. Nogmaals, God, de Allerhoogste, stond niet toe dat de eervolle en

de dief, de valse en de ware, de rechtvaardige en de onrechtvaardige, illusie en realiteit in dezelfde rang worden geplaatst en met dezelfde naam worden genoemd. Hij stuurde een andere Profeet, die een andere taal sprak en andere geboden droeg. Het wezen van die Profeet fungeerde als een toetssteen zodat de goede munt kon worden onderscheiden van de valse, en de navolger van de voldaan. Van tijd tot tijd is het uiterlijk van de Profeten veranderd, maar de functie van profetie is hetzelfde gebleven. In elk tijdperk kwam een Profeet, een Boodschapper. In vorm en uiterlijk lijken de Profeten veelvoudig, maar in werkelijkheid zijn ze één. Vóór de verschijning van Mohammed, Abu-Bakr (zijn vriend) en Abu-Jahl (zijn vijand) waren vergelijkbaar. Maulana heeft gezegd:

*Voor hen waren we allemaal vergelijkbaar,
niemand wist of we goed of slecht waren,*

*Het valse en het ware waren algemeen
verspreid in de wereld,*

*Alles was duisternis en we waren
in de nacht aan het reizen.*

*Sinds de Zon van de Profeten steeg,
Hij zei: "O, valse, wees weg, o zuiver, kom dichterbij!"*

Toen Mohammad verscheen, bleef zijn gemeenschap niet verenigd. Ze werden gescheiden. Zijn wezen fungeerde als de toetssteen om onderscheid te

maken tussen de valse en ware munt. De oprechtheid en achteloosheid waren duidelijk zichtbaar. De Profeet was de eeuwige zon en lamp van de Andere Wereld. Zonder Profeten zou het universum donker zijn zoals de nacht, omdat de wereld van dieren donker is.

Niemand wandelt op de weg van God zonder de Profeten. Hoe kunnen we de weg vinden in het donker? Hoe kunnen we het goed onderscheiden van het kwaad, en wit van zwart? Het teken van de Wederopstanding is dat het witte gezicht zich onderscheidt van het tegenovergestelde. Daarom zijn de wezens van de Profeten als de Dag van de Opstanding, omdat dankzij de zon van hun gezichten de witheid en de zwartheid duidelijk zijn. In de ogen van de ware gelovigen is het wezen van de Profeet als de Dag der Wederopstanding. Omdat ze alles kunnen zien wat er zal gebeuren op de Dag der Wederopstanding, hebben ze de sluier van onwetendheid uit elkaar gescheurd en niets is verborgen voor hun ogen.

Wat algemeen bekend staat als Wederopstanding, wordt verrijzenis genoemd, simpelweg omdat de wereld, die de toevlucht en verblijfplaats van de ongelovigen is, niet blijft bestaan. Als gevolg daarvan is hun sluier van onwetendheid verscheurd en kunnen ze duidelijk de zwartheid van hun eigen gezichten zien. Wederopstanding en de wonderen van God zijn niet afwezig; ze staan voor onze ogen. *Hij is dichterbij ons dan onze halsaderen.* Het is de sluier van onwetendheid die ons verhindert om het te zien. Wederopstanding is onmiddellijk voor hen die in de sluier van onwetendheid kunnen doordringen. Er is gezegd dat: *de Dag der Wederopstanding komt tot hem die gestorven is.*

Hij die sterft aan de attributen van dierlijkheid en zijn natuurlijke zondige ego is vernietigd. Zijn opstanding is gekomen. Wederopstanding is om tevoorschijn te komen uit de sluier van onwetendheid en egoïsme, zodat de zon van de schoonheid van de Perfecte kan worden waargenomen. Het wezen van de Profeet is de opstanding. Hij die opstanding beschouwt als iets dat niet gerelateerd is aan de Profeten, is als een *schele man*. Hij is een vreemdeling van de Eenheid van God omdat hij één ziet voor twee.

Wederopstanding zal in de vorm van schoonheid, geluid en licht zijn, en het zal niet anders zijn. God en het Licht van God zijn één en niet twee. Ze zijn nooit geweest, en zullen nooit gescheiden worden. Het Begin en het Einde zijn Één. In elke vorm wordt de Ene opnieuw bezocht en gemanifesteerd: de ander wordt naar zichzelf aangetrokken en de vreemdeling wordt gedwongen uitgeschakeld.

God heeft de Wederopstanding

de naam van de Dag gegeven

Want de Dag laat de schoonheid zien

van wat rood en geel is.

De waarheid van de Dag is

het geheim van de Heiligen;

Vergeleken met hun zon, is de Dag als een schaduw.

Het bestaan in de wereld is opgewonden om de vreemdeling van de vriend te scheiden; de valse munt uit het ware en het sediment uit het zuivere. Als je met het oog van het hart ziet, zie je dan niet dat de hele wereld wordt ondergedompeld in beroering en inspanning, zodat iedereen verenigd kan worden met zijn eigen oorsprong?

De reinen worden aangetrokken tot het reine;

Het onzuiver tot het onzuiver.

Wat bitter is, verenigt zich met zijn soort.

*Hoe kan een valse ziel verenigd
worden met de Allerhoogste Waarheid?*

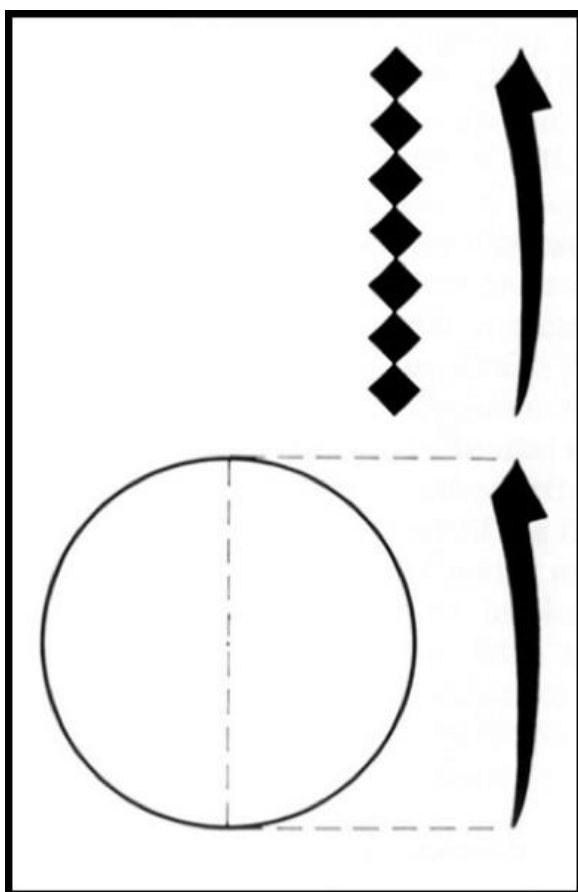
Als je tot de hel behoort, denk goed na:

Het deel is bestemd om het geheel te vergezellen.

Als u tot het Paradijs behoort, o man

met een goede reputatie!

Je vreugde zal doorgaan zolang het Paradijs zelf is.

Alif

- De Alchemie van Genade

Predikers zeggen dat in het graf een deur over de doden opent naar de residentie van hun bestemming. Als ze bestemd zijn voor het Paradijs, opent deze deur zich naar het Paradijs, zodat ze zich gelukkig en ondersteund kunnen voelen met betrekking tot hun laatste verblijf. Als ze bestemd zijn voor de hel, gaat er een deur open voor de hel zodat ze de straffen van de hel kunnen overwegen. Ze zijn in marteling en nood, wetende dat dit hun laatste verblijf is. Op dit moment lijkt ons lichaam op een graf waarin onze ziel ellendig gevangen blijft zitten. Als zijn lot een fortuin is, wordt een deur geopend voor het Paradijs; als het ongelukkig is, een deur die naar de hel leidt.

Zowel paradijs als hel vertegenwoordigen een realiteit. God heeft ons de geneugten van het Paradijs getoond door de prachtige gezichten van mannen en vrouwen, tuinen, groen, rivieren, ornamenten, de Troon, de Geliefde, enzovoort, tot in het oneindige. Op deze manier kunnen mensen weten en begrijpen dat ze door deze prachtige en aangename vormen de innerlijke realiteit van het Paradijs kunnen ontdekken. Gegeven dat de mens zich in het materiële universum en de wereld van dualiteit bevindt, hoe zou hij dan spiritueel genot kunnen begrijpen, dat onvergelijkbaar is en geen attribuut heeft, maar alleen door tussenkomst van deze vormen? Het is hetzelfde als we tegen een kind zeggen dat de lippen van de geliefde zacht zijn als honing en suiker. Welke relatie bestaat er tussen de smaak van honing en de smaak van lippen? Niettemin denkt het

kind: *"Omdat suiker en honing wenselijk zijn, zo ook de lippen van de geliefde"*. Op dezelfde manier bewondert een moeder haar baby en zegt: "O mijn lieve cake, o licht van mijn ogen, o mijn tuin!" In werkelijkheid is deze baby geen suiker, of halva, of een tuin of een prairie. Ook al is hij geen van deze dingen, hij is aangenamer, geliefder en wenselijker. We zouden geen van zijn vingers ruilen voor honderdduizend taarten, snoepjes, tuinen of prairies.

Weet dat we de genoegens van het Paradijs niet kunnen beschrijven, schideren of uitleggen zoals ze zijn. Ze gaan verder dan uitleg of beschrijving. Zelfs als we proberen te overdrijven - het Paradijs zou honderdduizenden keren superieur zijn aan elke overdrijving. De geneugten zijn eindeloos en onbeperkt. Evenzo heeft de hel een innerlijke realiteit. De straf en het lijden dat we eraan toeschrijven zijn oneindig en zonder maatstaf. God heeft een klein deel van de hel in deze wereld getoond in de vorm van ziekte, pijn, verdriet, angst en teleurstelling, zodat we via hun tussenpersoon de lelijkheid en de toorn van de hel kunnen begrijpen.

Uiteindelijk zullen de vormen, die vergankelijk zijn, worden vernietigd. De geneugten en mishandelingen van deze wereld zijn kortstondig. Deze materiële wereld is de plaats waar de vormen worden gemanifesteerd. De hemelen en de aarde zijn vergankelijk en zullen uiteindelijk vernietigd worden.

Daarom wordt de duurzaamheid bepaald. Het geluk en de genoegens van de Andere Wereld, die de Hemel is, zijn eeuwig en permanent. De pijnen en martelingen van

de andere wereld, die de Hel is, zijn ook eeuwig en oneindig.

In de mens, wiens lichaam vergelijkbaar is met een graf, is er een open venster naar het onzichtbare dat ofwel het Paradijs of de Hel is. Het innerlijke wezen van de man die zich losmaakt van deze wereld, ervaart gevoelens van vrede, vreugde, bedwelming, uitdijning en tevredenheid. Door de Liefde van God is de diepte van zijn ziel in staat om de wereld van singulariteit te bereiken en ontvangt hij het goede nieuws: *"Je hoort hier; Het paradijs, dat je door je raam aanschouwt, zal van jou zijn"*.

Wanneer de gelovige mediteert over de geneugten van deze wereld, zoals tuinen, schoonheden en muziek, weet hij dat de liefde voor schijnplezier een overeenkomstige Realiteit in het Paradijs heeft. Het is het Paradijs waar hij van houdt en niet deze wereld. Op dezelfde manier, als iemand de Geliefde beschrijft, hetzij in proza of in vers, bedwelmt het hem en hij wordt er nooit moe van om ernaar te luisteren. Deze beschrijving bevalt de minnar. Het maakt hem dronken en hij schrijft de beschrijving, leest het en luistert er naar zonder vermoeid te worden. Van hem kan niet worden gezegd dat hij bezig is met iets anders dan de Geliefde, omdat al die uiterlijke vormen, de beschrijvingen en manifestaties zijn van de Geliefde. Voor zo'n persoon zijn deze wereld en de Andere Wereld één, niet twee.

Van de pijn zie ik altijd de remedie,

In toorn en onderdrukking zie ik genade en trouw.

Op het oppervlak van de aarde,

*onder de koepel van de hemel,
Waar ik ook mijn ogen neerzet, ik zie U.
In elke plaats leg ik mijn hoofd,
ik werp mijzelf voor Hem neer,
Waar ik ook heenga, Hij is de Ene aanbeden.
De herinnering aan de roos, de nachtegaal,
aan muziek en schoonheid.
Van al deze - in beide werelden - is Hij het doel.*

En hetzelfde geldt voor degene wiens venster wordt geopend voor de hel. Op elk moment, diep in zijn hart, voelt hij angst, verdriet, benauwheid, teleurstelling en duisternis. Dit zijn allemaal tekenen van de hel. Hij behoort aan de hel toe en hij zal er naar terugkeren. Hij probeert te vluchten voor de schaduwen, duisternis en corruptie die hij in zijn eigen hart waarneemt. Hij vlucht naar de buitenwereld waar hij de hemel, de aarde, paleizen, tuinen, prairies, schoonheden, vrienden en muziek ziet. Hij geeft zichzelf over aan deze geneugten om zichzelf af te leiden en te vermijden aan zijn ellendige einde te denken. Hij vervalst de beelden van zijn innerlijke staat, zodat hij iets langer van de geneugten van deze wereld kan genieten.

In zijn dromen zag de farao beelden van instortende bergen en andere slechte en lelijke dingen. Toen hij wakker werd, troostte hij zichzelf en zei: "*Dit waren slechts dromen en verbeeldingen*". Aan het einde, toen Mozes verscheen en zijn koninkrijk in beslag nam, begreep Farao dat die beelden geen illusies waren, maar realiteit. In zijn dromen zag hij duidelijk zijn eigen ellende

en ondergang, verdronk in de zwarte wateren en voegde zich weer bij de hel, omdat *'alles terugkeert naar zijn oorsprong'*.

Dit is anders dan wanneer een schone en zuivere vrouw haar spiegelbeeld in de spiegel ziet, verheugt ze zich en bewondert ze constant haar eigen beeld en zegt: *"Wat ben ik mooi!"* Schone gezichten onthullen de geneugten van de andere Wereld. Via deze gezichten begrijpen we ons innerlijke wezen. De Man van God ziet deze vormen in zijn eigen gezicht. Aan de andere kant is het binnenste gezicht van een afschuwelijke man lelijk. Hij ontvlucht de visie van zijn innerlijke gezicht en klampt zich vast, door beslaglegging en overtreding, op de mooie gezichten die echt tot de hemelse wezens behoren. Hij is gescheiden van deze genoegens, ellendig en voorbestemd om terug te keren naar zijn ellende. Deze vreugden horen niet bij hem en zullen hem niet worden toegestaan. Hij zal van hen worden gescheiden en keert terug naar de ellende die hij probeert te ontvluchten.

Nu, als hij geluk had gehad en de wijze hem had geholpen, zou hij deze aantrekkelijke vormen zijn ontvlucht en zou hij voortdurend zijn eigen lelijkheid hebben overwogen. Hij zou jammerlijk gehuild hebben en God om genade smeken, herhaald met immense oprechtheid, *"O absoluut, o krachtig, jij die leven geeft en het leven vernietigt! Jij hebt macht over alle dingen; Je blaast een nieuw leven in de doden en je brengt de levenden tot een einde; Je transformeert een engel in een demon, en een demon in een engel. Schenk mij Uw genade met uw onbeperkte Vrijgevigheid; verwijder me van mijn lelijkheid."*

Als je ogen vol tranen zijn en je hart verscheurd is als iemand in rouw, als je kreunt en jezelf in het stof verandert onder de voeten van de Heiligen en zij die de Geliefde van God zijn, als je op elk moment deze weeklagen verhoogt en kreunend en volhardend in dit gedrag door er naastenliefde aan toe te voegen, zal de Oceaan van Genade ontroerd en in vervoering zijn en naar je hulp komen. Het zal deze ellendige toestand van jou transmuteren (omzetten) in een gelukkige toestand. Door de *Alchemie van Genade* zal je bestaan worden omgezet in goud, en de druppel van Zijn Essentie in de schaal van je lichaam zal een parel worden. Je zult onvermijdelijk plaatsvinden tussen de schatten van God, en van zulke ellende – bereik je Eeuwig Geluk.

- Geleerden

Een prediker stierf. De predikant van de koning benaderde zijn graf en zei: "O prediker, ik heb veel van uw preken al eerder gehoord, maar vond ze nooit zo leuk als degene die u vandaag hebt gegeven. Wat u vandaag hebt uitgesproken, is het fundament van alle preken. Alles meer dan dit zou als een leugen worden beschouwd". In Bukhara worden de doden niet geparadeerd voor de colleges uit angst dat de studenten van de jurisprudentie er mogelijk door worden afgeleid. Het wordt duidelijk dat ze studeren om beroemd te worden en hun nafs/ego tebevredigen; zij worden meesters in hun soort; ze hebben veel aanzien onder de mensen en hun rang wordt superieur aan iedereen; ze worden bekende beroemdheden, verwerven kantoor en rijkdom als rechter, leraar en dergelijke. Dit zijn allemaal obstakels op de weg van God en Zijn Kennis. Bestaan en niet-bestaan zijn tegengestelden. Hoe meer Bestaan groeit, hoe meer de mens weggaat en vervreemd raakt van het niet-Bestaan; maar het zwaard des doods bereikt eindelijk zijn bestaan, omdat de dood niet-Bestaan is; het komt om het Bestaan te vernietigen en het Bestaan te transformeren in niet-Bestaan.

Degene die vernietigd is, is niet alleen aan het zwaard des doods ontsnapt, maar hij ontleent er ook hulp en kracht aan. Het is als een rivier die overgaat in een andere rivier, kracht geeft aan die rivier en groter wordt.

*Water wordt puur gemaakt door water.
Op dezelfde manier, vanuit visie verkrijgt een ziener visie.*

Wanneer de geleerde, die zoveel hoop en verlangens heeft, een lijk ziet passeren voor de collegezaal, zegt hij tegen zichzelf: *"Sinds ik zal sterven, wat is het nut van al deze pijn?"* Als de mens afstand deed van zijn arrogantie en koppigheid, hij zou begrijpen dat al deze dingen alleen maar afleidingen zijn en zijn leven verspillen. Wanneer er een aardbeving is, of een schipbreuk, een vreselijk ongeluk of de dood, dan heeft geen van de analyses, vaardigheden, geometrie, astrologie, logica en debatten zin in het waarborgen van redding. Deze zaken worden onmiddellijk vergeten en afgewezen. In plaats daarvan, mensen wijdt zich aan klaagzangen, smeekbeden, oproepen voor hulp en herinnering aan God. Alleen dan spreken zij de naam van God uit met volmaakte oprechtheid en uit de grond van hun hart. Op dat moment van helderheid van het hart en ontwaken uit de slaap van onwetendheid, klampt de mens zich vast aan wat hem in veiligheid kan brengen. De wijzen en de fortuinlijken moeten altijd op deze manier handelen om afstand te nemen van deze vreselijke toestand.

De dood is op de uitkijk en staat langs de weg.

Een man slentert vrolijk door - drentelend

De dood is dichterbij dan ons eigen wezen.

Waar reist de ziel van de wijze man?

*Voed uw lichaam niet, want het lichaam is
een slachtoffer dat geofferd moet worden,*

*Voed je hart, want het is het hart
dat naar de top reist.*

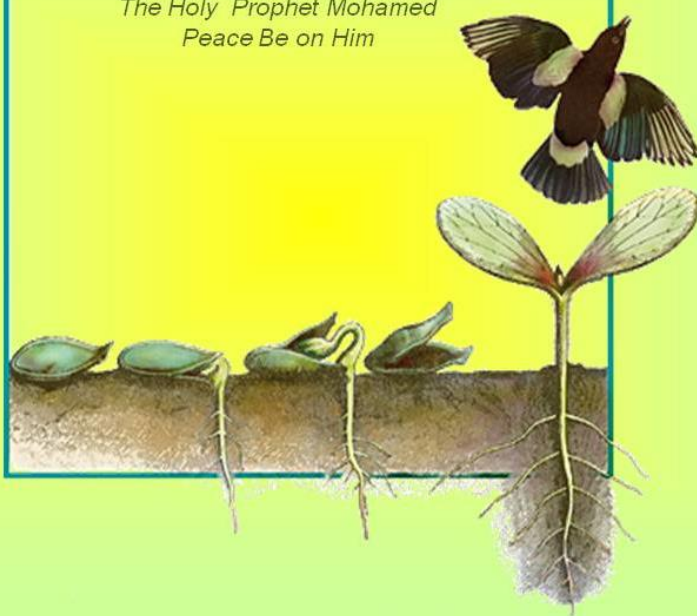
Beschouw de Profeten die van God kwamen als Boodschappers naar de schepselen, die hen riepen vanuit deze vergankelijke, bloeddorstige en bedrieglijke wereld naar de Eeuwige Wereld; *een plaats van rust*.

Wat is hun leren? Welke kennis hebben ze ons gebracht? Hun wetenschap is De Wetenschap; de rest is alleen maar kunst en handwerk. Je wordt door zelfgerichtheid of egoïsme naar deze kunsten en ambachten gedreven, zodat mensen kunnen weten dat je een van de geleerden bent. Degene die kan zien, en spiritueel geïnformeerd is, is bezig met het Hiernamaals, herkent zo'n persoon niet als een geleerde. Zo iemand is als een dief wiens hoofdactiviteit het is om de wijzen aan te vallen. Het zwaard in de hand van de krijger is *de kracht van zijn geloof*; terwijl het in de handen van de ontrouwen is *de zwakte van zijn ongeloof*.

Omdat de studie van God en het Hiernamaals - en niet deze gebrekkige wereld - het doel van de wijze is, wordt zijn kennis nuttig voor hem. Als de wens voor deze wereld echter het doel van zijn studie is, lijkt zijn wetenschap op een ketting en *een valstrik voor de vogel van zijn ziel*.

"Three things in this life
are destructive:
Anger, Greed, Self-esteem."

*The Holy Prophet Mohamed
Peace Be on Him*

- Innerlijk bestaan

Alleen hij die zijn zintuigen heeft verloren,

is de vertrouweling van de Geheime Zintuig;

Alleen het oor kan horen wat de tong vertrouwt.

Het oor is nodig om te horen wat de tong zegt; we kunnen niet horen met de ogen, de mond of het gezicht. Op dezelfde manier kunnen Schoonheid en Perfectie niet alleen worden bedacht door intelligentie en kennis. Het gehoorvermogen is het verborgen geheim van de onbewuste zintuigen. Alleen als iemand bewusteloos is voor deze wereld, is hij zich bewust van die onvergelykbare toestand.

"Verlaat jezelf en kom". God dringt er bij je op aan om jezelf achter te laten en dan te komen. Dit zelf is niet het lichaam; maar het bewustzijn in het lichaam. Dat bewustzijn is vergelijkbaar met sneeuw en ijs. Het teken van hun gehechtheid en verbinding met de zon is dat ze smelten in haar aanwezigheid; en hoge banken van sneeuw en ijs zijn te wijten aan hun scheiding van de zon. Wanneer de Zon van Innerlijke Betekenis schijnt - de basis voor alle goedheid en genot - zal het ijs en de sneeuw van het bewustzijn wegsmelten en vloeibaar worden.

Je zult geen vernietiging bereiken

door je eigen bestaan.

In dit absolute niet-bestaan,

word je niet de vliegende vogel.

Mijn "zelf" vluchtte voor mezelf

toen je naar mij toe kwam

Je bent gekomen in alle schoonheid.

Kom binnen, o, mijn ziel.

De Weg is vernietiging en onthechting van deze wereld. De mensen van deze wereld houden zich bezig met hun eigen bestaan en zijn gehecht aan deze wereld. Ze distantiëren zich van de vervoering van de ziel en de ware kennis. Zij beschouwen het afwijkende pad als de juiste manier. Hoe verder ze komen, hoe meer ze zich distantiëren en beroofd zijn.

Hoe bereik je je bestemming op deze manier?

Hoe verkrijg je resultaten met zo'n houding?

Als je uit de essentie van die Wereld komt,

en je hart is zwaar als een kameel,

hoe bereik je degenen die licht en doelbewust zijn?

God heeft de vormen niet geschapen, zodat we erbij betrokken raken en er verliefd op worden. De vormen werden gemaakt zodat we Hem konden kennen. De schepping werd zo gemaakt dat de wezens van het geschapene naar de Schepper konden gaan. Een schoonheid gooit stukjes klei en kiezels van het dak van een huis, zodat mensen zullen opkijken en zien wie ze gooit; niet dat ze zich bezighouden met: "Wat is dit kiezelsteentje, wat is het nut ervan, welke eigenschappen heeft het, hoeveel waard is het en wat is zijn waarde?" Of

zelfs: "Wat is dit kiezelsteentje of klei dat mij trof: is het geschikt om te eten of om weg te geven? "

De hemelen, de aarde, de zon, de sterren, de wezens, de vormen, de verbeelding, de toevalligheden, het zijn allemaal brokken klei die de Geliefde van de ziel op deze toevallige wereld uit de Wereld van de Eenheid werpt. Het ware doel van de knobbels is om iemand omhoog te laten kijken om te zien wie ze gooide. Zo iemand kan dan van het geschapene naar de Schepper gaan. Alles anders dan dit is ijdel, nutteloos, en komt neer op afscheiding en in dwaling en aberratie vallen.

Overweeg nu de verschillende groepen die zich hebben toegewijd aan de studie van het gooien van "brokken klei". Sommige zijn verzonken in astrologie, anderen in astronomie en weer anderen in de kennis van substanties, wetenschappen en talloze andere activiteiten. Deze honderdduizend kunsten en ambachten zijn als schoonheden, vol charme en gratie. Elk op hun eigen manier zijn als sluiers, waardoor mensen verliefd op hen worden om hun harten te verrukken. Om deze reden kun je zien dat elk schepsel een wetenschap, een ambacht, een weg en een religie heeft gekozen. Wanneer je een taveerne ingaat, zie je duidelijk dat elke groep wordt gevangen door een schoonheid en gestrikt als vogels in haar handen.

Nu, in deze nutteloze, onproductieve, onterechte, wanhopige en vervreemde wereld, vol met dergelijke wetenschappen en wetenschappers - evenals dergelijke voordelen en alle soort voedingen - verdrinken deze honderdduizenden mensen in elke golf van deze oceaan. En terwijl ze verdrinken, zijn ze tevreden, gelukkig,

bedwelmd en in een extatische staat van geluk roepen ze uit: "*Wie anders is zoals ik?*" Zij beschouwen de Profeten en Heiligen als onwetende parvenu's en blijven zo tot de Dag des Oordeels. Om de authenticiteit van de Profeten en Heiligen te verifiëren, hebben deze mensen elk fantasierijk verhaal dat ze hebben gehoord, als standaard genomen. Na de komst van elke Profeet, zijn zij getuige geweest van zijn staat van Zijn en beseften zij dat hun standaard niet op hem van toepassing kon zijn. Daarom hebben mensen, die deze woorden bevestigen, de Profeten en Heiligen beledigd, verdoemd en gedood.

Overweeg degenen die echt nuttig zijn geworden en er baten van hebben. Ze zijn van het geschapene naar de Schepper gegaan en hebben ontdekt, uit de "klomp klei," Wie die het gooide. Deze groep rechtschapen mensen is de essentie van de Wereld en het Licht van Adam: hoeveel werelden, landen, koninkrijken, genoegens, vreugden en soevereiniteiten zullen ze hebben!

Omdat de sluier zo mooi en verrukkelijk is,

Hoe zal het innerlijk en de aanblik

van de Geliefde zijn?

Omdat het lichaam zoveel sierlijkheid

en versiering bezit,

hoe zal de ziel in de Mystериën zijn?

- Gedachten

God is de enige aan het werk. De rest zijn slechts instrumenten. Degenen die weten dat dit werk Zijn werk is, blijven onthecht van de werken en worden inactief. Dus in deze zin, zijn ze dood voor de wereld. Bewust zijn dat God de leiding heeft is precies hetzelfde als dood zijn, omdat er gezegd wordt; "*Sterf voordat je sterft.*"

*Sterf vriend, voor je dood, als je naar het Leven verlangt,
Idris ging naar de Hemel, eerder dan wij,
door deze vorm van dood.*

Daarom is iedereen een instrument in de Handen van God. Wie dit heeft gerealiseerd, heeft zich verenigd met God en is Zijn vriend geworden. Degenen die achter de sluier blijven, zelfs als ze in de gelederen van de vreugdevolle staan, blijven gescheiden van God. Daarom is degene, die zich bewust is, dood; omdat hij weet dat er geen actie of beweging van hem afkomstig is. Hij ziet niets anders dan God. In het midden van zijn daad verricht hij geen enkele inspanning, en hij herkent het Werk van God overal waar hij het ziet.

*Ze zijn dood voor zichzelf en leven in de Vriend.
Aan deze kant bestaan ze niet, toch Bestaan ze.*

Als iemand een schild voor zichzelf plaatst, zou geen enkele man van kennis zeggen dat het schild alleen beweegt of draait; zijn beweging komt van de man. *Het hart van de gelovige ligt tussen de vingers van de Barmhartige. Hij draait het zoals Hij wil.* Elke beweging die uit het hart van de gelovige komt, is dus goed, passend en bereikt de volwassenheid, de

volmaaktheid. Alle dingen die gebeuren door het lot en het Goddelijke Decreet zijn gelijk. We kunnen niet zeggen: "*God handelde goed in dit geval, maar ten onrechte in dat geval*". We moeten beide zaken als constructief beschouwen, of hij een Profeet doet sterven, hem in een ongeluk storten, of een achteloze of een tiran een lang leven, gezondheid, genoegens, koninkrijken en soevereiniteit schenkt. Omdat het God is die zo heeft besloten. Hij is goddeloos die zoekt naar oorzaken en redenen in de daden van God. Alle daden van God zijn goed en passend. Het hart van de gelovige onder de controle van God wordt op dezelfde manier beoordeeld; al zijn acties zijn goed en passend, en we kunnen ze niet beoordelen of interpreteren. "*O Mohammad, elke pijl die uit uw boog werd gegooid, Wij zijn het die ze hebben gegooid. Je bestaan is als een boog in Onze Handen. Elke pijl die van je wordt gegooid is Onze pijl - geworpen naar het geschapene*".

De man is niet de mal. De mal is als een karavanseraï (herberg). Op elk moment komen nieuwe mensen aan en vertrekken. Als de eigenaar van de karavanseraï voorzichtig en verstandig is, kijkt hij voortdurend toe en probeert hij de pas aangekomenen te kennen. Zijn ze hemels of aards? Komen ze van de Hemelse Troon of van dat wat de aarde bedekt?

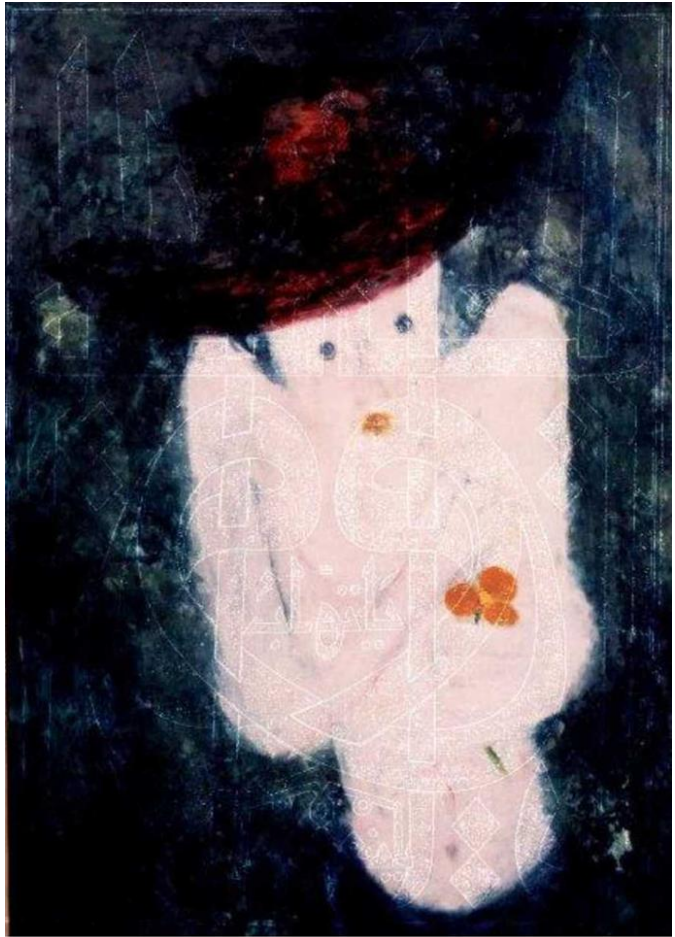
Elke gedachte is individueel en je lichaam is als een schild of een hulpmiddel. In elk moment is het de gedachte die deze *gereedschap* gebruikt. Er komt een gedachte en je beweegt. Een andere gedachte komt en je bent bewegingloos. Het lichaam is een hulpmiddel in de handen van een gedachte.

*O broeder, u bent de Gedachte zelf,
de rest is maar botten en zenuwen.*

*Als de Gedachte een roos is, bent u een rozentuin.
Als de Gedachte een doorn is, ontsteek je de oven.*

Bedenk nu hoeveel ontelbare en onvergelyklijke gedachten, goed en kwaad, in het hart van de mens bestaan; hoeveel engelen en demonen, hoeveel hemelen en aarde. Ontelbare goede en afleidende gedachten zijn als de engelen, de hemelen, de aarde, djinn en demonen die in het hart van de mens bestaan.

God heeft gezegd: "*De Krachten van de hemelen en de aarde behoren Mij toe.*" De Gedachten van God en de kennis van God zijn de legers van de hemel; en de gedachten van deze wereld - de voorwaarden en middelen voor het levensonderhoud - zijn de legers van de aarde. "*Alle gedachten zijn onder Mijn Ordes. Niemand kan er toegang toe krijgen. Het is niet mogelijk om elke gedachte die Ik iemand verstuurt te verwerpen - zelfs als de mens alle schepselen van de aarde roept om hem te helpen - tenzij Ik aanduid dat de gedachte hem zou moeten verlaten*". Dit wil zeggen dat je niet het vermogen hebt om een schadelijke gedachte te verwerpen zonder Zijn Orde en Zijn Hulp.

Zoeken, denken te zoeken...
Wat zoeken? Het leven?
De Schoonheid van het Leven?
Nee, ik zoek niet, ik denk niet...
Het Leven heeft mij bedacht
En ik herdenk haar elke dag...
Fulco's intuities- 1988

- **Microkosmos en Macrokosmos**

De filosofen zeggen dat de macrokosmos de hemelen, de aarde en het universum is; en de microkosmos is de mens. De Heiligen van God zeggen het tegenovergestelde. De filosofen zien de vorm - hemel en aarde zijn groot en de menselijke vorm is klein - en deze menselijke vorm is de vrucht van de aardse boom. Ze kunnen niet zien dat er veel kleine dingen zijn die groot zijn en veel grote dingen die klein zijn. Een zilveren drachma (een zilver munt van 3 gram) is kleiner dan honderd *man* (een gewicht van 3 kg) of as. Maar in werkelijkheid is het groter. Evenzo is een waardevolle parel of juweel veel kleiner in omvang, volume en uiterlijk dan tienduizenden zilveren munten - terwijl het in werkelijkheid veel meer waard is.

In het menselijk lichaam zijn de buik, de dijen en de benen groter dan het oor of de pupil van het oog; maar het belang van het oor en het oog wordt niet gevonden in de maag, de rug of de benen. Hetzelfde geldt voor het geheugen, dat kleiner, subtieler en meer verborgen is dan de pupil van het oog; maar het is boven alle andere delen. Bovendien hangt alles ervan af en wordt het leven daardoor ondersteund.

Evenzo kwam elke Profeet alleen. Hij kwam vanwege de meningsverschillen op aarde en omdat de wereld vol tegenstanders en ontkenners was. Hoewel deze tegenstanders superieur in aantal bleken te zijn, waren ze in werkelijkheid minuscuul in vergelijking met die Profeet. Ze waren eigenlijk *niet bestaand*, en de Profeet was *het echte wezen*. "Hij was gelijkwaardig aan duizend mannen."

De Heiligen van God aanschouwen de innerlijke betekenis. Hoewel het menselijk lichaam uit het Firmament en de aarde komt; en het Firmament en de aarde komen voort uit de innerlijke betekenis van de mens en zijn kennis. In werkelijkheid wordt de wereld geboren uit de mens. Deze wetenschap impliceert geen algemene menselijke wetenschap. De betekenis van deze kennis is de Kennis van God die van hem vloeit na zijn vernietiging.

De hemelen en de aarde zijn de verblijfplaatsen van de materialen en de lichamen. De lichamen, die de omhulling van de mens zijn, zijn de woonplaatsen van de ziel, de rede en het geloof. Daarom is het lichaam de woning van de innerlijke betekenis, terwijl het universum de woning van de vorm is. De vorm is beperkt en de innerlijke betekenis is onbeperkt. Daarom is de envelop van de mens de macrokosmos; de hemelen en de aarde zijn de microkosmos.

Het lichaam van de mens is een dier dat je opricht. Het lichaam is een berg, en de hemelen en de aarde, zijnde de woning van de vormen en lichamen, zijn de stallen voor het vee. Daarom is de woning van de ziel buiten de stal van deze wereld. Het is in de Andere Wereld. *"De Andere Wereld is beter voor jou dan deze wereld."*

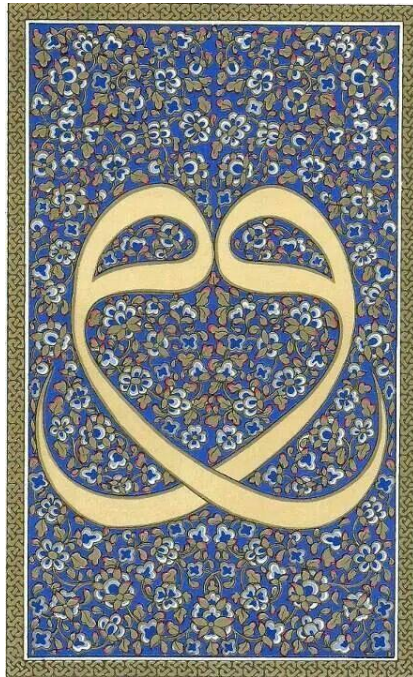
De ziel is onvergelijkbaar en haar woning en omgeving is ook onvergelijkbaar. Het lichaam is een vorm en zijn woning is ook een vorm.

*De legers van demonen en Peri
staan in rijen rond je gezicht.
Het koninkrijk van Salomo is van jou;
verlies de ring niet.*

De gedachten van de Andere Wereld zijn engelen. De gedachten van deze wereld zijn peri.

Zondige en onrechtvaardige gedachten zijn demonen. Maar hij die al deze wezens beheerst, is de Waarheid. Hij stuurt gedachten naar het geschapene, omdat hij de plaatsvervanger en de kalief van God is. *"Ik zal een vicegerent/ kalief op aarde creëren."*

*Omdat God niet voor de ogen verschijnt,
De Profeten zijn Zijn plaatsvervangers;
Nee, ik heb het verkeerd vermeld;
Het is schandelijk en onjuist
om ze als twee te beschouwen.
Neen, ze zijn er twee, zolang je de vorm aanbidt.
Voor hij die vrij is van de vorm, zijn ze Één geworden.*

- Over het herkennen van de Meester

Alle Profeten die de Heiligen en de gelovigen zijn, zijn één ziel. Één zien is zoals allen te zien; één verwerpen is alles verwerpen. De vijand van één Profeet is de vijand van alle Profeten. Hij die beledigt en een Profeet beledigt, is goddeloos; zelfs al prijst hij andere Profeten, het is nutteloos. Hij is scheel omdat hij de vriend van de ene is en tegelijkertijd de vijand van de ander.

Een Meester vertelde zijn leerling: *"Er is een fles in die kamer, ga en breng hem."* Toen de schele de kamer binnenging, zag hij twee flessen. Hij kwam terug naar zijn meester en zei: "Er zijn twee flessen in de kamer." De meester antwoordde: "Er is maar één fles." Maar toen de schele beweerde dat er twee flessen waren, schreeuwde de Meester naar hem om één fles te breken en de andere te brengen. De schele leerling brak er één en toen was er geen fles. Hij zag er twee omdat hij dubbel zag. Toen hij er één brak, was er geen fles meer over.

Als een man een vroegere Heilige meer respecteert dan een hedendaagse Heilige, dan is dat hetzelfde als één iemand als twee te beschouwen. Deze gehechtheid aan een andere Heilige toont de verslechtering aan visie van de discipel aan. Het is duidelijk dat hij de Heiligen en Meesters kende op basis van geruchten. Hij heeft de persoonlijkheid en het lichaam van de Heilige voor de Heilige zelf genomen. Hij negeerde de Ziel en de Kennis van de Heilige.

Het is alsof je een brood laat zien aan iemand die alleen vertrouwt op wat hij van anderen heeft gehoord. Omdat hij zelf nooit brood heeft gegeten, kent hij alleen brood volgens geruchten en niet door het te proeven. Hij zou zeggen: *"Brood is rond; wat je hebt gebracht is langwerpig; als het brood was,*

zou het rond zijn omdat dit is wat ik heb gehoord". Of anders, als we hem water in een beker brengen, zegt hij: "*Dit is geen water; water is dat wat zich in een kruik bevindt*". Het lijkt duidelijk dat hij begrijpt dat het water de kruik is; hij kent de smaak van het water niet. Als we een suikerklontje voor hem plaatsen, zegt hij: *'Suiker is in de vorm van poeder. Hoe kan deze kubus suiker zijn'*? Er zijn ontelbare voorbeelden van dit soort misvormd denken.

Een conformist is iemand wiens denken beperkt is tot de vorm. Hij heeft het Waarachtige Betekenis niet bereikt. Hij kent de Profeten en de Heiligen niet. Hij vertrouwt op de verschijningen die hij van zijn onderwijzer en zijn ouders heeft gehoord. Hij klampt zich vast aan degenen die niet meer bestaan. Hij vertrouwt de Meester van zijn tijd niet. Hij wordt gevoed door fabels en verhalen uit het verleden. Die verhalen en fabels kunnen niet als voedsel dienen of geproefd worden.

De Profeten lijken op kaarsen. Het licht van God is een vlam. Wanneer de vlam een kaars aansteekt, schenkt die kaars dezelfde eigenschap, aspect en essentie die de vlam bezit. Hoewel kaarsen veel in aantal zijn, bezitten ze allemaal dezelfde AttribuuT.

Als je de vorm overweegt, is je visie dubbel.

Overweeg Zijn Licht, want het is Uniek.

De eerste test vond plaats in het paradijs tussen de engelen. God manifesteerde zich in de vorm van Adam. Iblis zei: "De manifestatie van God was in de Empyrean. Hier zie ik alleen modder. Hoe kon ik buigen voor de aarde"? De engelen waren echter niet scheel. Ze wisten dat het de manifestatie van God was en wierpen zich vóór Adam neer. In het begin was Iblis een van de engelen, door dit gebaar werd duidelijk dat hij niet een van hun soort was. Zonder deze test was de ware vermengd met de valse. Het is vanwege de vergetelheid

dat we het echte goud verwarren met het valse en ze als gelijk beschouwen. De valse en de echte werden gedifferentieerd door de toetssteen van het wezen van Adam. Hetzelfde gold voor elke Profeet in zijn tijd. Degenen die ze aanvaardden waren echt; en zij die hen uitdaagden, waren vals. Het wezen van elke Profeet is vergelijkbaar met een zon of een lamp. In een donker huis zitten mannen in witte gewaden naast mannen in zwarte gewaden. Wanneer zo'n helderheid het huis baadt, verschijnen en manifesteren de zwartheid en de witheid.

*Het echte en het valse waren loeiend in de wereld,
Omdat het allemaal duisternis was
en we als nachtreizigers waren.
Toen stond de zon van de Profeten op
En zei: O 'Bedrog ga weg, O' Zuiverheid komt dichtbij.*

Let op dit punt: vóór Adam bestond de Manifestatie van God, maar het goede en het slechte waren gemengd, en echt goud had geen voorrecht. Alles was vergelijkbaar en behoorde tot dezelfde categorie. Na het bestaan van Adam kwam dit tot stand wat niet eerder bestond. Dit is een mysterie; hij die het kent, begrijpt de betekenis van deze woorden.

Een derwish zei: "Ik zie God veertig keer per dag". Iemand zei hem: "Ga eens Bayazid bekijken." De derwish antwoordde: "Wat zegt u? Ik zie veertig keer per dag de God van Bayazid, waar stuur je me heen"? Uiteindelijk ging hij Bayazid bezoeken en gaf hij zijn geest.

De kennis van God is gemakkelijker dan de kennis van de Heiligen.

Iedereen, zonder uitzondering, is dol op God en buigt voor hem. Bij honderdduizend mensen is er maar één die een Heilige van God kan herkennen. Mozes was een vriend van

God; God sprak door hem heen. Mozes vroeg God met smekingen en tranen om hem de Heiligen te tonen. Uiteindelijk gaf God Mozes zijn gebed en beval hij hem zijn gemeenschap te verlaten om te reizen. Mozes deed zoals bevolen en vond Khidr. Ik vertelde zijn verhaal aan het begin van dit manuscript.

Laten we nu teruggaan naar onze eerste verhandeling.

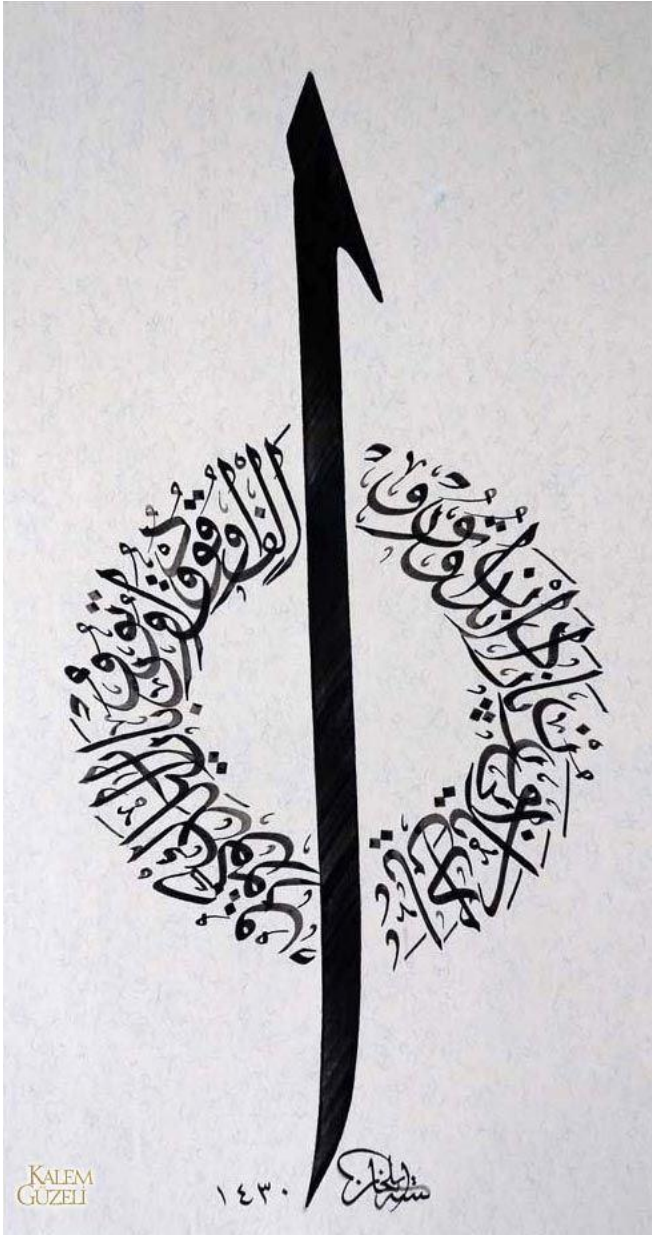
De Heiligen zijn één ziel. Vanuit het oogpunt van de schijn zijn ze ontelbaar, maar in werkelijkheid zijn ze slechts één Essentie en één Licht. *"We maken geen onderscheid tussen hen en we buigen voor God."* Een concept kan worden uitgedrukt in het Turks, Perzisch, Arabisch of Koerdisch. Als u het uiterlijk overweegt, zijn er veel verschillen tussen deze talen. Bijvoorbeeld, Turks is anders dan Arabisch. Maar in werkelijkheid is er geen verschil. De betekenis uitgedrukt in alle talen wijst naar hetzelfde doel. De Profeten en de Heiligen zijn als deze talen; ze verschillen in uiterlijk, maar in werkelijkheid zijn ze verenigd en met elkaar verbonden. Ze zijn allemaal één, zoals de letter Alif. Als je Alif schrijft met een pen van welke kleur of op welk papier dan ook, is het altijd de letter Alif. Alif vertegenwoordigt symbolisch de Manifestatie van God. De tabletten en het perkament zijn de figuren van de Heiligen. Hoewel de vormen veranderen en divers zijn, is de betekenis uniek en niet veranderd.

Wanneer een koning een kameel, een paard, een ezel of een opgezadeld dier monteert, is de diversiteit in de berg; de rijder is hetzelfde. Als iemand de koning als meerdere ziet, komt dat omdat zijn blik op de berg is gericht en niet op de ruiter.

Omdat alle Profeten uit één werkelijkheid zijn, als één Profeet een wonder realiseert en een andere Profeet een ander wonder, zeggen we niet dat dit wonder van deze Profeet

en dat wonder voor de andere Profeet is. We moeten geloven dat elke Profeet de macht heeft om andere wonderen te verrichten. Door zijn gezag en vriendelijkheid manifesteerde hij eenvoudig wat passend was voor zijn gemeenschap; dit betekent niet dat hij niet in staat was tot andere wonderen.

Een arts past een behandeling toe voor gal, een andere remedie voor kolieken, een andere voor delirium of koorts. Toch zeggen we niet dat elke arts niet in staat is om andere behandelingen toe te passen. De arts past de behandeling toe die geschikt is voor een bepaald geval. Evenzo, een rechter verleent een echtscheiding aan een bepaalde persoon en een andere rechter tekent een huwelijkscontract. Elke rechter kent de hele wet, maar beslist volgens de vereisten van elk afzonderlijk geval. Omdat het hart van de gelovige in de Hand van God is, is zijn hart een instrument en in werkelijkheid is God de doener. Hoe kunnen we zeggen dat God in staat is om iets te doen en niet in staat is om nog een ding te doen?

- De Houder en het inhoud

De hele wereld is verliefd op de essentie, maar de mensen zeggen dat ze verliefd zijn op de vorm. Ze zien het helemaal verkeerd. Het is de essentie die hen heeft gefascineerd; de vorm is niet belangrijk. Mensen vermijden iemand omdat hij van een slecht karakter of boos is. En ze houden van iemand omdat hij intelligent en van goede aard is. Intelligentie en goed karakter zijn niet in de vorm, maar in de essentie. Daarom is het zeker dat onze aandacht op de essentie moet worden gericht, zodat mensen zich van de kwade essentie kunnen verwijderen en verliefd worden op de goede essentie. Maar tegelijkertijd zeggen ze: "*We zien de essentie niet, we zien alleen de vorm*". Hun bewering is onjuist en verkeerd. Wanneer een mooie vrouw ook trouw is, houden we nog meer van haar, ook al heeft trouw haar uiterlijk niet veranderd.

Trouw verhoogt de liefde.

Hoe kon het de vorm veranderen?

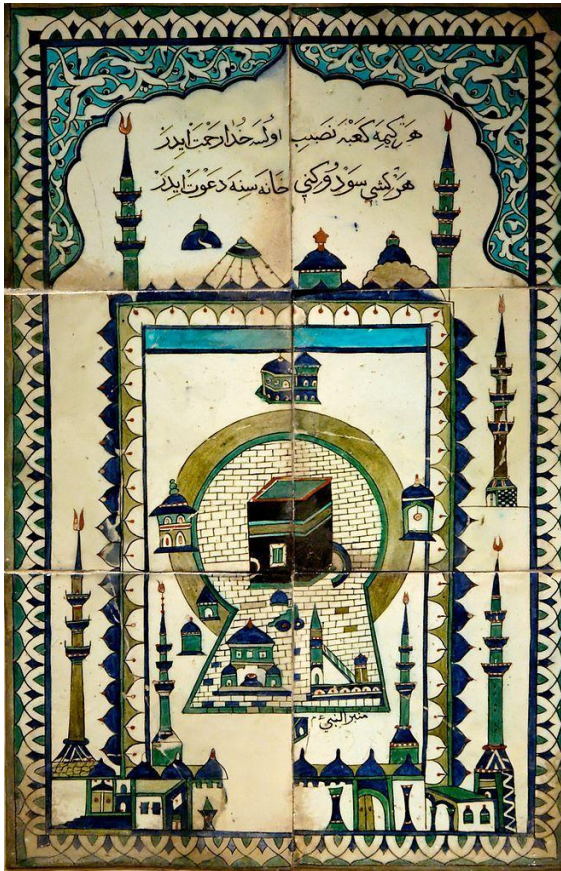
Een schoonheid zonder trouw wordt verafschuwd, maar haar ontrouw verandert haar uiterlijk niet. Trouw is geen deel van vorm maar een deel van essentie. Daarom bestaan vriendschap en haat niet vanwege uiterlijk; ze bestaan vanwege essentie.

Vorm is vergelijkbaar met een schaal, en essentie vergelijkbaar met voedsel. Het doel van alle kommen is om voedsel te serveren, en niet de kom zelf. Ons hoofddoel van alle kommen is het voedsel - niet de houder.

Het doel van de schaal is het eten.

Wat zou een kind van het aardewerk kunnen verlangen?

Acceptatie of afwijzing die we misschien tegen de houder voelen, komt van de kwaliteit van het voedsel. Als het voedsel zoet is, is de houder aangenaam; als het bitter is - de houder wordt afgewezen.

- Dienstbaarheid

Een dienaar staat voor de emir met zijn armen gekruist (een teken van onderwerping). Hij toont niet zijn onderwerping vóór de vorm van de emir, want als de laatste sliep, zou zijn vorm blijven bestaan. In dit geval stond de dienaar niet klaar om hem te dienen, maar zou hij zijn eigen bezigheden volgen. Wanneer de emir ontwaakt, is de dienaar klaar om hem opnieuw te dienen. De dienaar maakt zich gereed om iemand te dienen die bewust is, geen vorm; en dit bewustzijn is een deel van de essentie. De dienaar weet dat dit bewustzijn een essentie heeft. Hij staat klaar om de bewuste emir te dienen met ijverige en onvermoeibare neiging om waardigheid, rang en grootheid te verwerven, en zichzelf te onderscheiden van anderen in genade en eer.

Je bent dan ook onvermoeibaar in dienst van God, met je hele hart en ziel, met respect en nederigheid, om Zijn Rijkdommen en Gunsten te zien. In deze dienst ben je constant bewust van de essentie en niet van de vorm.

O, jij die dorstig in slaap viel aan de kust.

Hij is naast de schat doodgevallen aan armoede.

Je moet weten dat de Weg dienstbaarheid, onderwerping en inspanning is; geen woorden of discussie. Er is een deugd in elke actie. Als je zachtheid toont en je toewijdt aan dienstbaarheid, ontvang je genade. Als je vulgariteit, rebellie en onbeleefdheid vertoont, zul je vervloekt zijn. Als je duizenden jaren lang vraagt: "Hoe brengt zachtheid barmhartigheid teweeg?" - je zult het nooit door discussie weten. Alleen ervaring zal dit je laten zien op dezelfde manier dat bepaalde kruiden gal maken verdwijnen, zaden groeien uit de grond en sperma een mens in de baarmoeder wordt. God bezit deze Wetenschap. Door ervaring ontdekken mannen dat het ene het resultaat is van het andere.

De Profeten, Heiligen en de Ouden van dagen gaven dienstbaarheid en verrichtten daden van Onderwerping. Ze behaalden voordelen en profiteerden ervan. De vrucht van dienstbaarheid is de hemel. Dit is zijn deugd; terwijl de vrucht van opstandigheid leed en verlating is. Warmte is een kenmerk van vuur; terwijl koude een kenmerk is van water en ijs. De Heiligen, die wijs waren, bereikten hun doel door te dienen. De mensen van deze tijd willen hun doel bereiken - niet door dienstbaarheid - maar door wetenschap en discussie. Ze hebben niet van de dienstbaarheid kunnen profiteren en slagen er niet in.

- Kennis

"De ulema (de geleerden) zijn de erfgenamen van de profeet". De term ulema verwijst naar de Heiligen en de Geliefden van God, omdat hun kennis ongeremd en onbegrensd is. Kennis is hun attribuut op dezelfde manier dat licht het attribuut is van de zon, de warmte van vuur en de zoetheid van suiker. Hun kennis stroomt uit hun harten als een fontein. Alle Profeten hebben deze wetenschap gehad, zoals we nu zullen uitleggen.

Mohammad was ongeletterd en kon niet schrijven. Maar zijn kennis was ongeremd en onbegrensd. In deze context omvat het woord 'ongeletterd' twee betekenissen: één daarvan is het onvermogen om te lezen of te schrijven, wat het algemene gebruik is. Maar voor de Zoekers naar Waarheid, verwijst het woord naar hij wiens wetenschap aangeboren is. Wat anderen met een pen en een hand schrijven, schrijft hij zonder pen of hand.

O Mohammad! Je was analfabeet en een wees. Je had geen vader of moeder om je naar school te brengen, of je te leren schrijven en geen wetenschap. Waar heb je duizenden wetenschappen en kennis geleerd? Je hebt alles aangegeven dat bestond vanaf het begin, de Paradijs-tuin en de Boom. Jij hebt de schoonheden van het paradijs beschreven, hun oorringen, hun namen en hun vorm van zijn. Jij hebt over de hel gesproken, plaats voor plaats, niveau van vuur naar niveau van vuur. Je hebt alles aangekondigd, goed en kwaad, dat zal plaatsvinden tot het einde van de wereld, hetzij goed of slecht. Waar heb je dit allemaal geleerd? De Profeet zei: "God heeft me geleerd toen Hij mijn Leraar en mijn Onderwijzer werd. En als ik deze kennis moest leren van het geschapene, zouden we het niet in honderdduizenden jaren onder de knie kunnen

hebben gehad. En zelfs als we het op deze manier hadden geleerd, zou deze kennis een imitatie zijn geweest; de sleutels zouden niet in onze handen zijn geweest". Het zou beperkt zijn en niet ongeremd. Het zou slechts een indruk van kennis zijn geweest en niet de Realiteit of Essentie van Kennis. Iedereen kan een figuur op een muur tekenen; die figuur heeft een hoofd, maar hij heeft geen intelligentie; het heeft ogen, maar heeft geen visie; het heeft handen, maar heeft geen vrijgevigheid; het heeft een borstkas, maar heeft geen verlicht hart; het heeft een zwaard in zijn hand, maar kan het niet gebruiken. In elke nis is er het beeld van een lamp, maar wanneer de nacht valt, geeft het niet het minste licht; een boom wordt tegen een muur getekend, maar vruchten vallen niet, als ze worden geschud. Op dezelfde manier bezitten schilderijen van een menselijke vorm, een boom of een lamp die de schilder op de muur heeft getekend, niet de geest van de echte, levende vormen, zelfs als deze vormen precies lijken op de originelen.

Het is hetzelfde met de wetenschappen die geleerd en begrensd zijn. Wat hebben ze gemeen met de wetenschap van de Profeten en de Heiligen die onbegrensd zijn? Dezelfde verschillen bestaan tussen deze twee soorten wetenschappen. Door dit soort wereldse wetenschap te leren, kan niemand bevrijd worden van deze materiële wereld en de gebondenheid van het bestaan; en deze kennis bezitten zal het hart van de mens niet verlevendigen. Het is een dode wetenschap die komt uit de wereld van dood en onwetendheid; en zonder een Ziel. Het is niets meer dan een afbeelding. De Kennis die in staat is om de levenden te reanimeren behoort de Profeten en de Heiligen toe. Hij die zulke Kennis bezit, is de erfgenaam van de Profeten en de Heiligen.

- Visioenen

Voor bepaalde mensen is het beter om ver van de Meester te blijven in plaats van dicht bij hem te zijn; ze halen meer winst uit deze afstand. Volgens dit principe, wanneer de Heiligen van weleer deze staat van geest in de discipel waarnamen, zouden ze hem dwingen te reizen. Het is ook nuttiger voor bepaalde mensen om de wonderen van God, zoals het Licht, de vormen van de Onzichtbare, engelachtige stemmen uit de andere wereld en al dergelijke dingen, niet waar te nemen. Als ze ze zagen en overwogen, zou dat hun schade berokkenen.

Over dit onderwerp zei Majud-Din Muraghi, de handelaar, tegen Maulana: "Ik ben al vele jaren tot uw dienst met mijn hart en ziel. Alle onwetendheid die ik had is verdwenen en ik heb veel spirituele kennis opgedaan. Vreemde vervoeringen, gelukkige, spirituele toestanden en dronkenschap gebeuren op zo'n manier dat, vanwege deze zielvervoeringen, de wereld me niet kan bevatten, en het rijk van de twee werelden is niets voor mijn ogen. Ik ben bevrijd en losgemaakt van deze wereld en de Andere Wereld, van het Paradijs en de Hel; Ik verlang niet naar de vervoeringen van het Paradijs of vrees de kwelling van de Hel; geen smaak of toestand overtreft dat. In die toestand ben ik er zeker van dat alles dat bestaat, mezelf is; er bestaat niets anders. Van tijd tot tijd kom ik terug uit die staat, ontwaak uit die dronkenschap en keer mijn gezicht van de aanwezigheid van de Schepper naar het geschapene. Ik hoor bepaalde discipelen die dergelijke diensten niet hebben gegeven, zeggen; 'We hebben lichten gezien met onze interne ogen, soms groen en soms rood', in die mate dat ze zeggen dat ze lichten van elke kleur in de wereld hebben gezien. Ze zeggen ook: 'We hebben gezien dat wezens van de onzichtbare

wereld in verschillende vormen verschijnen en tot ons spreken met hun zang zodat we het kunnen horen met ons gehoor. We zien tuinen en weilanden in onze wakker staat met onze ogen wijd open". "Ik heb nog nooit zulke dingen gezien met mijn ogen."

Maulana zei: "Misschien interesseert u zich meer om al deze dingen niet te zien; en als je ze zag, konden ze schadelijk voor je zijn. Niet klagen."

*"Maar het is mogelijk dat u een ding niet goed vindt
dat goed voor u is, en dat u van iets houdt
dat slecht voor u is."*

*Er zijn veel gebeden die pijn en dood veroorzaken,
God, de Zuiver, hoort ze niet vanwege Zijn Genade.*

God verleent geen koningschap aan iedereen. Sommigen zijn koningen; anderen zijn dienaren en gehoorzaam aan de koning. Omdat ze van de koning zijn, zijn ze veilig voor schade en dood.

De Heiligen van God zijn als fragiele en gracieuze takken van een boom die beven in de Liefde van God. Ze bestaan vanwege de stam van de boom. Maar de stam draagt geen zoet fruit vanwege zijn stevigheid. De fijne, slanke en wuivende takken dragen vruchten dankzij de kracht en de steun van de romp. De discipel moet de leraar dienen, die als de stam van een boom is, met zijn leven en bezittingen om een sierlijke tak te worden die vruchten draagt. De tak beeft in een zacht briesje, maar de stam is ongevoelig voor de wind tenzij hij beeft terwijl hij wordt omver geblazen. Daarom is het beter dat de romp niet beven als de tere takken trillen. De stam is niet onderhevig aan dat beven.

Het fruit en de welvaart van de stam is om zijn band met de takken te vergroten om eenheid te bereiken. Als de tak fruit opbrengt, is het alsof de stam de vrucht heeft opgeleverd. Evenzo is het menselijk lichaam niet beledigd door de ogen noch jaloers op de oren. De maag zegt niet: "Het oog ziet en het oor hoort; waarom zijn deze werkelijkheden niet in mij"? Maar vanwege de visioen van het oog worden alle delen van het lichaam tevreden. Als het oog niet ziet, worden allen ellendig. In eenheid is er geen conflict; de visioen van het oog is de visioen van alle leden.

Een pretentieuze dienaar van de koning pochte: "Wij hebben dat deel van de wereld overwonnen; we hebben veel legers verslagen". Hoewel de koning de ware overwinnaar is, schrijft de dienaar, die gehecht en verenigd is met de koning, deze overwinningen aan zichzelf toe. Hij wordt gelukkiger door de toename van de welvaart van de koning; en bedroefd als het afneemt.

Het is dus niet nodig voor een zoeker om toegang te hebben tot dergelijke visioenen om onderweg voortgang te boeken. Het is mogelijk dat een zoeker veel van deze dingen duidelijk ziet, terwijl een ander er helemaal geen ziet. De laatste is zelfs beter af dan de eerste. Vergelijk dit met een reis van hier naar de aanwezigheid van de Koning. In elke fase en op elk station langs de Weg zijn er paleizen, tuinen en schoonheden; en elke wordt aan één persoon getoond, terwijl een andere persoon ze alleen ervaart bij het bereiken van het laatste station, waar hij in de aanwezigheid van de Koning is.

Daarom wordt de grootheid van de Heiligen niet gemeten door visioenen van wonderen en het onzichtbare. De Peris en demonen zien duizenden van deze onzichtbare wonderen die de mens niet waarneemt. Op dezelfde manier ziet een kat in

de duisternis van de nacht alles en een hond weet intuïtief de dood van een buurman en kondigt het aan.

Wanneer een Heilige Gods zulke dingen ziet, hebben deze een waarde omdat het de Heilige is die ze ziet, en niet omdat de visioen van zulke dingen grootheid of heiligheid impliceert. Evenzo zien de harten van eenvoudige mensen veel van deze dingen, terwijl mensen van wetenschap en kennis minder zien. Maar God is rechtvaardig. Voor degenen die Hem dienen en pijn verdragen, biedt Hij in ruil een geschenk aan. Noch het naakte brein noch de ziel bezitten het vermogen om de drankjes en wijn van de Spirituele Wereld te zien of te ervaren, ontdekking van geheimen en waarheden, visioen van de wereld van non-dualiteit, en vormen die zonder gelijke zijn; ook al is de mens zulke voordelen niet waard, God berooft hem niet van hen omdat hij ze niet rechtstreeks kan zien. Hij toont hem deze vormen in dromen. Wat echter wordt gezien in de staat van wakker zijn, is sterker en gunstiger dan droombeelden, zelfs als het dezelfde soort beelden zijn die in dromen worden gezien.

Heiligheid en geestelijke armoede gaan deze visioen te boven. Voor hen die verenigd zijn met God, is heiligheid in de visie van God. Voor de man die deze staat bereikt, is al het andere slechts een speelbal. Het teken van zo'n persoon is dat hij niet verlangt om zulke dingen te weten en te zien, omdat hij het origineel heeft gezien en zijn gezicht niet naar het secundaire richt.

- Ongeloof en Geloof

"O mijn Heer! U hebt mij inderdaad wat macht gegeven en mij iets geleerd over de interpretatie van dromen en gebeurtenissen - U bent de Schepper van de Hemelen en de aarde! – U bent mijn Beschermers in deze wereld en het Hiernamaals. Neemt Gij mijn ziel bij de dood als een onderwerping aan Uw Wil en verenigt mij met de rechtvaardigen"(Qoran 12-101).

Joseph zei: "O mijn God, U hebt mij eigendom in deze wereld geschonken en mij de interpretatie van de teksten geleerd". De betekenis van dit vers is: U hebt mij het koninkrijk van deze wereld en de andere wereld gegeven. Hieronder is het de wereld van water en klei, de wereld van tastbare vormen; het koninkrijk van de Andere Wereld is Kennis, die we niet kunnen begrijpen door middel van de zintuigen, maar door begrip en perceptie.

Momenteel is geen wetenschap voor mij verborgen. Elk gewoon gezegde dat de waarheid overbrengt, is voor iedereen duidelijk en bekend. Maar degenen die interpretatie behoeven zijn dat niet. Maar U, die mijn God bent, hebt mij de interpretatie geleerd. Daarom is er niets voor mij verborgen. Ik bezit twee koninkschappen, de ene hieronder, de andere in het Hiernamaals. Deze wereld is de wereld van eten en drinken, de wereld van tastbare visie. De andere wereld is de Wereld van Kennis. De Schepper van de hemelen en de aarde, in deze wereld en het Hiernamaals, ben Jij; mijn Vriend, mijn Doel en Hij die ik zoek.

Laat me doodgaan in geloof en verenig me met de vrome mensen die door U worden aanvaard en aan gevaar ontsnapt, want er wordt gezegd: *"Zuivere mensen zijn in groot gevaar."* Daarom heeft innerlijk en stil gebed een eigen plaats.

O goede en oprechte mensen, o geliefde pelgrims, weet dat we God niet kunnen zien met de ogen van het vlees. Dat komt omdat elk ding zijn eigen instrument nodig heeft, en er is een oog zonder welke Hij niet kan worden waargenomen. Er is oog en oor voor de perceptie van kennis en spraak. Voor het begrijpen van de smaak zijn er andere instrumenten: de tong, de lippen en het dak van de mond die de smaak van elk voedsel waarnemen. De ogen en de oren zijn de instrumenten van kennis. Het oog zal nooit waarnemen door middel van de reukzin. Het oor en de mond zijn verschillende instrumenten. Met het instrument van visie kunnen we de genoegens van smaak niet kennen, en met het instrument van smaak kunnen we de objecten van visie niet waarnemen. Met het hoorinstrument kunnen we geen geur onderscheiden.

Er is nog een ander instrument in je verborgen waardoor je de Waarheid kunt zien en waarnemen. We moeten niet proberen de Waarheid te zien met andere instrumenten. Er zijn twee soorten zicht: één behoort tot het domein van de externe zintuigen; de andere behoort tot het domein van het denken. Zintuigelijk waarneming bestaat uit het zien met de ogen van het hoofd; innerlijk zicht bestaat uit het waarnemen van verschillende toestanden in onszelf. Op een bepaald moment vinden we in onszelf woede, in een andere vrede; in een ogenblik toorn en een andere vriendelijkheid; op een bepaald moment vrijgevigheid en een andere gierigheid; op een moment veiligheid en een andere angst; op een moment honger en een ander verzadigingsgevoel; op een bepaald moment onafhankelijkheid van anderen en op een andere moment afhankelijkheid; op een moment oprechtheid en op een andere leugen; op een moment vriendschap en op een andere vijandigheid; op een gegeven moment overeenstemming en op een andere disharmonie; op een

moment zondige begeerte en bij een andere zuiverheid. Kun je deze toestanden in jezelf zien met het menselijke oog? Interne visie is sterker en bevindt zich in het hart. Als je met je zintuiglijke ogen iets rood of geel ziet, kun je het niet langer zien als je je ogen sluit. Maar met je oog van de geest, die zondige begeerte of toorn waarneemt, als je je ogen opent of sluit, is het nog steeds waarneembaar voor je.

Het is dus duidelijk dat de innerlijke visie sterker is dan de vleselijke visie. O dwaas! Waarom wijs je dan zoveel belang toe aan wat zwakker en inferieur is? In kennis en perceptie beschouw je het als betrouwbaar? Waarom beschouw je dat wat superieur en sterker is als een illusie; zwak en onbetrouwbaar? Jij bent het die geen waarde heeft. Jij bent het die zwak en middelmatig bent. Je bent het die de juiste overdracht van dingen niet waarneemt of kent.

We hebben gesproken over betekenissen waarvan de subtiliteit verhindert dat het vleselijke oog ze waarneemt; hoe kun je dan proberen God te zien, die subtieler is dan die betekenissen en voorbij dualiteit, met de ogen van het vlees? Het lichaam is vervuild en de ziel is puur. Daarom zou je ernaar moeten streven God in de ziel te zien op dezelfde manier waarop je de ziel in het lichaam ziet. Het lichaam is door de ziel levend gemaakt en de ziel is door God levend gemaakt. Het is dus duidelijk dat alle betekenis van Ons komt. Alle mensen zoeken die fundamentele en verkieslijke betekenis. Ze streven naar meer begrip omdat is aangetoond dat alle dingen toenemen met oefening, inspanning en werk; en verminderen met nonchalance.

Op dezelfde manier neemt de kracht van een man af met nonchalance, maar neemt hij toe met oefening: tillen van stenen, worstelen of boogschieten. Als we elke dag oefenen, komt onze kracht terug en neemt hij toe; door nonchalance

neemt het af. Het is hetzelfde met moedermelk: als het wordt gezoogd, neemt het toe, als het wordt verlaten droogt het op. Dit is waarom God heeft gezegd: "En wees standvastig in het gebed; Oefen regelmatig naastenliefde".

In de poel van je bestaan is er een bepaald water, en dit water is Geloof en Oprechtheid. Het wordt aangevuld met de Herinnering aan God, onderwerping, 's nachts bidden, vasten overdag, naastenliefde, enz. Wanneer deze praktijken worden verlaten, neemt het geloof af en uiteindelijk droogt het op.

Nu dat je weet en hebt ervaren dat elke actie die je uitvoert, elke actie waaraan je je wijdt, en die aandacht en bespiegeling heeft gekregen, vordert en zich ontwikkelt dat je constant in een staat van vervulling bent. Dus overweeg en selecteer datgene wat het edelste, het verhevenste en het beste is van alle acties. Kies het, wijd je leven eraan, en draai rond deze poel totdat je erin valt. Rumi zei:

*Je hebt rond deze poel gedraaid
en bent Verliefd geworden.
Wanneer je verdronken bent in zoetheid,
ga en proef het met je hele wezen.
Een speciale honing kookt uit de pot
die buiten deze zintuigelijke wereld is.
En de zintuigelijke wereld likt het momenteel
uit haar vijf vingers.*

Alleen hij die deze wereld heeft verlaten, kan onze waarde kennen en begrijpen. Het verlaten van deze wereld betekent niet dat je een gat in de lucht doorboort, of een gat in een berg of in de grond graaft om te ontsnappen. Deze daden zijn nog steeds in deze wereld.

O luisteraars die mijn woorden kunnen horen en begrijpen: wanneer je deze wereld verlaat, zult je mijn waarde

zeker kennen. Hoe verder je verdergaat, hoe meer je zult weten. We zullen elkaars hand vasthouden om gemakkelijk deze pijnlijke weg te verlaten, vol met gevaren. We zullen opstaan, zoals Jezus, van de aarde naar de Hemel. De aarde is een slecht bestaan en vergeetachtigheid; de Hemel zijn Kennis en Gnosis. Als een bandiet voor ons verschijnt en om ons een weg te banen, zullen we zijn keel doorsnijden met een sabel van Oprechtheid en Kennis. We zullen de keel doorsnijden van tienborstige gedachten die het leger van demonen vormen. Met spirituele en lichtgevende gedachten - het Leger van God - zullen we hen vernietigen, "*Want de goede dingen verwijderen degenen die slecht zijn.*"

Als we de keel van de vleselijke ziel, de ego, en zijn verlangen doorsnijden, vernietigen we ze. Het is vergelijkbaar met wanneer we de keel van verlangen naar de herberg doorsnijden, en dat het verlangen naar de moskee ontstaat. Het is alsof je koper in goud hebt veranderd en de demon in een engel.

*Als we maar één pot van de verlangens
van ons bestaan vernietigen;
We plaatsen nog eens honderd potten
op het pad naar vernietiging.*

Weet je niet dat water dat naar het zand en in de zoutige moeras loopt, geen baat heeft en verspild is? Als je het water eenmaal hebt verlegd, loopt het richting de rozentuin, de boomgaard en de geurige kruiden.

Het leven ligt in deze verandering. "*Sterf voordat je sterft*". Sterf aan schadelijke gedachten, zodat het goede van jou kan voortkomen. De naam van de dood is toegewezen aan het leven, zodat lafaards zullen vluchten, en zij die alleen de vorm zien, zullen beroofd worden. Op dezelfde manier dat koper

sterft en goud wordt door de alchemie; het sperma sterft in de boezem van de moeder en een Joseph wordt geboren; het zaad in de grond sterft en wordt een boom, en het brood in de maag wordt het leven. "*Voor de intelligenten is een enkel teken voldoende.*"

De mens heeft veel aspecten. Zelfs elk woord heeft verschillende aspecten, en dat woord wordt door elke persoon met een bepaald aspect gezien en met een bepaald aspect belichten. De mens, die de opdrachtgever is, heeft ook veel aspecten. Wat is er geworden van het stadium van zijn kleutertijd, stadium van zijn jeugd en stadium van zijn ouderdom? In elk stadium is er een aspect van hem, en op elk moment moet hij moeite doen om een aspect van zichzelf te observeren en het overtreffen om een ander aspect te observeren, en zo tot in het oneindige. Rauw vlees heeft één aspect, wanneer het voor de helft gekookt is, en wanneer het volledig is gekookt nog een ander.

Alles is in de mens: zowel de laagste als de hoogste, zowel duisternis als licht, zowel de hel als het paradijs.

Er wordt gezegd dat er zevenhonderd sluiers van duisternis en zevenhonderd sluiers van licht zijn. Er zijn zevenhonderd sluiers in het lichaam en zevenhonderd sluiers in de ziel. De sluiers van duisternis zijn in het uiterlijke aspect en de sluiers van Licht in het innerlijke aspect, het hart van de mens. De Hemelreis (Miraj, Hemelreis van de Profeet) is het wezen van de mens dat in hem opklimt door van het uiterlijke aspect, dat duisternis is, naar het innerlijke aspect te gaan, dat Licht is, en vervolgens vanuit het hart dat opsteeg naar de Schepper. Zijn uiterlijk aspect is als een ebbenhouten ladder, en zijn innerlijke aspect, zijn hart als een ivooren ladder. Wanneer je voorbij de twee ladders bent gereisd, ben je aangekomen bij de Hemel, de verblijfplaats van God, waar Hij

op Zijn Troon zit. Daar kun je de Koning op Zijn Troon en de Hemelen aanschouwen. Hij is op hetzelfde moment op het tapijt van de wereld en in de Hemelen; niets is verstoken van Hem; Hij is aanwezig in alles en meer dan alles. Dan wordt alles hetzelfde voor je, en voor je ogen zijn de Hemelen en de aarde identiek, ongeloof en geloof zijn identiek en verschijnen ze als hetzelfde.

*Vroomheid en geloof zeggen bij elke ademhaling
dat Hij onze Schepper is, de unieke Almachtige.*

Een dergelijk visioen behoort toe aan degene die alles heeft verzaakt, die puur en licht is geworden, die zich heeft verenigd met de Oceaan, die zelf de Oceaan is geworden. Hij zegt: *"Ik ben de zee, ik ben de oceaan, er is geen plaats waar ik niet ben, en allen leven bij het water van mijn genade. Hun leven hangt van mij af."*

Er zijn andere geheimen met betrekking tot deze verklaring, maar de taal kan ze niet bevatten en ze kunnen niet worden onthuld. Misschien zal God, zonder de tussenpersonen van taal en lichaam, ze aan je onthullen in het geheim van je ziel.

Dit boek van Sultan Valad, zoon van Rumi, heette oorspronkelijk Maarif, wat zich letterlijk vertaalt als "verheldering", "vervoering". Het is samengesteld uit lezingen gegeven aan zijn studenten die het materiaal van zijn vader uitleggen en weerspiegelen.

Het boek De kunde van Ziel's vervoering (Kitab al-Ma'ârif) werd geschreven door Sultan Valad. Hij was de zoon van Jalal ad-Din Rumi. Jalal ad-Din Rumi werd geboren in Balkh in Khorasan in 1207. Rumi was zelf de zoon van een eminente leraar, Baha-ud-Din Valad, die ook "de sultan van de geleerden" werd genoemd. Het is in zijn nagedachtenis dat zijn kleinzoon, Sultan Valad, ook Baha-ud-Din werd genoemd. Er wordt gezegd dat Rumi op een dag met zijn bezoekers over de stok van Mozes sprak. Volgens de Koran verslond de stok de creaties van de tovenaars van de Farao, terwijl de lengte van de stok niet werd vergroot of verkleind door één enkel atoom. Rumi vroeg: "Hoe zou ik deze onvergelooflijke gelijkenis kunnen verklaren, zodat mensen het kunnen begrijpen? "

En toen hij zich naar Sultan Valad wendde, vroeg hij hem om op het vers in te gaan. Sultan Valad boog en zei: "Deze gelijkenis is als een man die een extreem groot paleis woont waar een volledige duisternis heerst. Plots brengt iemand een fakkel en zijn aanwezigheid verlicht het paleis. De fakkel noch vermindert, noch vergroot, maar de duisternis verdwijnt". Rumi feliciteerde hem en zei dat hij verrukt was over het antwoord.

Ooit vertelde Rumi zijn zoon: "O Bahâ-ud-Dîn, mijn komst naar deze wereld gebeurde toevallig om de uwe voor te bereiden; want alle woorden die ik zeg, zijn preken, maar jij, jij bent mijn daad. "

